

අපගේ ගැලවුම්කාර සාමිවු

යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ

අවිත් ගිවිසුමය.

කොළඹ බයිබල් සමාගම වෙනුවෙන්

සිංහල භාෂාවට පිට්ටන්කොට

අච්චුගහනාලදී.

අච්චුගහනට යෙදුනේ

එ.සිලියන් මිසියොනාරිස් උපද්‍යාන්සේලාගේ

මුද්‍රාකෘත කාලාවේදිය.

1868.

SINGHALESE
.....
THE
NEW TESTAMENT
OF
OUR LORD AND SAVIOUR
JESUS CHRIST.

.....

TRANSLATED INTO SINGHALESE,
AND
PRINTED UNDER THE DIRECTION OF THE COLOMBO
AUXILIARY BIBLE SOCIETY.

.....

COLOMBO :
AT THE WESLEYAN MISSION, PRESS.
—
1868.

DIGITAL BIBLE SOCIETY
www.dbs.org

6. දෙවියන්වහන්සේ විසින් එවන ලද යොහන්නම් චක්‍රණයෙන්
7. සිව්දෙනා. ඔහු තමන් කරන කොට ගෙන සියල්ලන් විසින් අදහන පිනිස, ඒ ආලෝකයට ආසන්න දෙයට
8. ආසන්නතමයෙන්ව ආරෝග. ඔහු ඒ ආලෝකය කුඩුරෙන්; කුඩුරේ ඒ ආලෝකයට ආසන්න දෙය පිනිස
9. ආරෝග. ලෝකයට එක්වනු, සියළු චක්‍රණයන්ට ආලෝක කරන සැබැවු ආලෝකයනම් මුනිහන්සේ
10. මග. උන්වහන්සේ ලෝකයෙහි

15. යොහන් උත්තරයේ ගැන සාක්ෂි දෙමින්, “ච්ච පසුච්ච එත්තා ච්ච පලමුවෙන් සිටි බැවින්, ච්ච චිඛා උතුම් කෙනෙකැයි, යම් කෙනෙක් ගැන කියමිද? ඒ මුළුතමන් සේවයයි” මහත් ශබ්දයෙන් කීයේය.

16. උන්වහන්සේගේ සම්පූර්ණතාවෙන් අපි සියල්ලෝ වැඩි වැඩිව
 17. කරුණාව ලැබීමුව. මක්නිසාද, ව්‍යවස්ථාව මෝසෙස් කරනකොට ගෙන දෙනලද්දීය. නුවුත් කරුණාවද සැබෑකමද යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ කරනකොටගෙන පැමිණ
 18. නෝය. කවරෙක්වත් කිසි කලක දෙවියන්වහන්සේ දුටුවේ නැත. පියානන්වහන්සේගේ ඒකජන මාර්ග ප්‍රත්‍යාපනවහන්සේම උන්වහන්සේ එළිදරව්කලයේක.
 19. “නුව කවරෙක්දැයි” යොහාන්ගෙන් අසන්ට, සුදෙව්වරු යෙරුසලමේ සිට පූජකයන්ද ලෙව්වරුද යවුනල, ඔහු විසින් දුන් සාක්ෂි වේය.
 20. ඔහු සැබැව්ම කියමින්, “මම ක්‍රිස්තුස් නොවෙමි” නොසඟවා
 21. සත්‍යයම කීයේය. “එසේවිනම් නුව කවරෙක්ද? එළියදැයි?” ඔවුන් ඇසුනල, “නොවෙමි” කීයේය. “නුව ඒ අනාගතවක්තූදැයි?” ඇසුවෝය; “නැතැයි” උන්
 22. තර දුන්යේය. එකල, “අප එවුවන්ට අපි උත්තර දෙන පිනස, නුව කවරෙක්දැයි නුව ගැනම නුව කියන්නේ මොකදැයි?” ඔහුගෙන්
 23. ඇසුවෝය. ඔහු, “යෙසායා අනාගතවක්තූ කී ගැටියට, ‘ආමින් වහන්සේගේ මාග්නස් ඇදහැරපල්ලායයි, වහන්සුයෙහි හඬගසන් නෙකුගේ ගබ්දය’ වචයයි” කීයේය.
 24. එවනලද අයවල් එරිසිවරුය.
 25. එවිට ඔවුන් කථාකොට, “එසේවිනම් නුව ක්‍රිස්තුස්වන්, එළියඟවත්, ඒ අනාගතවක්තූවන් නොවෙතම, බව්තීස්ම කරන්නේ මක්නිසාදැයි?”
 26. ඔහුගෙන් ඇසුවෝය. යොහාන් ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “මම වතුරෙන් බව්තීස්මකරමි; නුවුත් නුවලා නාදනා කෙතෙක් නුවලා අත
 27. රෙහි සිටිනසේක. මම පසුව එන උන්වහන්සේ මට පලමුවත් සිටි

සේක. උන්වහන්සේගේ වහන්සඟලේ පරිච්ඡේදය වූදන්ටවත් මම වටින්
 28. හේ නැතැයි” කීයේය. යොහාන් බව්තීස්මකරමින් සිටි යොද්දනෙන් එයොඩ බෙතාබරේදී මේ කාරණා සිහිවුනේය.
 29. පසුවද, යොහාන් තමන් ලඟව එන්නාවූ යේසුස්වහන්සේ දක කියනුයේ, “බලාපල්ලාය, ලෝකයෙහි පාපය දුරුකරන්නාවූ දෙවියන්වහන්සේගේ බැටළු පැටියාය.
 30. ‘මම පසුව එන්නාවූ චක්‍රණයා මට පලමුවෙන් සිටි බැවින්, මට වඩා උතුම් හේකැයි’ මම කීවේ,
 31. මුත්වහන්සේ ගැනාය. මම උන්වහන්සේ නොහැඳින්වෙමි; නුවුත් උනිහන්සේ රජ්‍යයෙල්ඟට එළිදරව් වෙත පිනස, මම වතුරෙන් බව්තීස්මකරමින් ආගෙමි” කීයේය.
 32. තවද යොහාන් සාක්ෂි දෙමින් කියනුයේ, “ආත්මයානන්වහන්සේ පරව්ගෙකු මෙන් අහසින් බැස උන්වහන්සේ පිට සිටින බව දුටුවී.
 33. මමද උනිහන්සේ නැඳිනෙමි; නුවුත් වතුරෙන් බව්තීස්ම කරන්ට මා එවූ තැනැනිහන්සේම, ‘ගමෙන් මත්තේ ආත්මයානන්වහන්සේ බැස සිටින බව දැකීද, උන්වහන්සේම සුඛාත්මයෙන් බව්තීස්මකරනසේ
 34. කැයි’ මට කීසේක. මම ඒ දක, මුත්වහන්සේ දෙවියනිහන්සේගේ ප්‍රත්‍යායයි සාක්ෂි දුනිමි” කීයේය.
 35. පසුවද යොහාන් තමන්ගේ ශ්‍රියත්ගෙන් දෙන්නෙක් සමග සිටින
 36. විට, යේසුස්වහන්සේ ඇවිදිනවා දක, “බලාපල්ලාය, දෙවියන්වහන්සේගේ බැටළු පැටියායයි”
 37. කීයේය. ඒ ශෝලොස් දෙන්නද ඔහුගේ බත් අසා, යේසුස්වහන්සේ
 38. පස්සේ ගියේය. එවිට යේසුස්වහන්සේ කැරී, තමන් පස්සේ එන් නාවූ ඔවුන් දක, “කුමක් සොයනවාදැයි?” ඔවුන්ගෙන් ඇසුයේක.

ඔවුන්ද, ආචාරිත්වගත්ත යන අතී
ඇති “ගබ්බි, ඔබවහන්සේ පදිවිව
සිව්නේ කොතනදැයි?” ඇසු
39. වෝග. උත්වහන්සේ, “ඇවිත්
බලාපල්ලායයි” ඔවුන්ට කීයේක.
ඔවුන්ද ගොස් උත්වහන්සේ වාසය
කරන ස්ථානයදැක, දස පැය පමනවූ
බැවින් ඒ දවස උත්වහන්සේ සමග
40. සිටියෝය. ගොහන්ගේ බස් අසා
උත්වහන්සේ පස්සේ ගියාවූ දෙත්
නාගෙන් එකෙක්, සීමොන් පේත්තුස්
41. ගේ සඟන්දරවූ අන්දම. ඔහු
පලවුකොට තමන් සඟන්දරවූ සි
මොන් දැක, “මෙසියස් දුටුවෙයි”
ඔහුට කීයේය. එහි අතීයතම ක්‍රිස්තුස්
42. තුරුය. එවිට ඔහු ගේසුස්වහන්
සේ ලගට කැඳවාගෙන ආයේය.
ගේසුස්වහන්සේ ඔහු බලා, “සුබ
ගෝනාගේ පුත්‍රවූ සීමොන්ය. සුබ
නම කෙළින් වේගයි” කීයේක. එහි
අතීයතම ගලය.

43. පසුවද ගේසුස්වහන්සේ ගලි
ලයට පිටත්ව යන්නට කැමතිව
පිලිප් දැක, “මා පස්සේ වරෙන්
44. නැගි” ඔහුට කීයේක. පිලිප්ද
අන්දම සහ පේතාස් විසූ බැත්තෙකිද
45. සුවර වැසියෙක. පිලිප්ද නතා
නියෙල් දැක, “ගම් කෙසෙත් ගැන
ව්‍යවස්ථාවෙහි වෝගෙන් විසිනුත්,
අනාගතවත්තූන් විසිනුත් ලියනලද්
දේද? උත්වහන්සේ දුටුවිව. උත්ව
හන්සේතම ගෝසැප්ගේ පුත්‍රවූ
නාසරුත් ගේසුස්යයි” ඔහුට කීයේය.
46. නතානියෙල්ද, “නාසරුත් සුව
රින් කිසි ගතපතක් වෙන්වට සුළු
වන්දැයි” ඔහුගෙන් ඇසුයේය.
පිලිප්ද, “ඇවිත් බලාපත්නැගි”
47. ඔහුට කීයේය. ගේසුස්වහන්සේ
නතානියෙල් තමන් ලගට එනවා
දැක, “මොහු සැබැවූ වඩා නැති
ඊශ්‍රායෙල් කෙසෙකැයි” ඔහු ගැන
48. කීයේක. නතානියෙල්, “මා අප්‍ර
නන්තේ භෞගොවදැයි?” උනිහන්

ගේගෙන් ඇසුයේය. ගේසුස්වහන්
සේ උත්තර දෙවින්, “පිලිප් සුබ
කැඳවන්ට පලවුවෙන්, දිමුල් ගස
යට සිටියදී සුබ දුටිමිනි” කීයේක.
49. එවිට නතානියෙල් උත්තර
දෙවින්, “ගබ්බි, ඔබවහන්සේ දෙවි
ගන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාය; ඔබව
හන්සේ ඊශ්‍රායෙල්ගේ රජයයි”
50. කීයේය. ගේසුස්වහන්සේ ඔහුට
උත්තර දෙවින්, “දිමුල් ගස යට සිටි
යදී සුබ දුටිමිනි සුබට කී බැවින්
අදහගන්නවාද? සුබවිට වඩා වගන්
දේ දකිනවා ඇතැයි” කීයේක.
51. තවද උත්වහන්සේ, “සැබවක්
සැබවක් සුබලාට කියමි, මින් මතු
භවිතය ඇරී, දෙවියනිහන්සේගේ
පුතගේ චක්‍රණ පුත්‍රයා කර බසින
බවද නතින බවද සුබලා දකිනවා
ඇතැයි” කීයේක.

2. පරිවෙජ. තුන්වෙනිද ගලිල
ගෙහිවූ කානානි විවාහ මංගල්‍යයක්
විස. ගේසුස්වහන්සේගේ මැනියෝද
2 එහි සිටියාය. ගේසුස්වහන්සේත්
උත්වහන්සේගේ ගෝලගෝත් ඒ
මංගල්‍යයට කැඳවනු ලැබුවෝය.
3. මුද්‍රිකපාතය අඩුවූකල, “ඔවුන්
ට මුද්‍රිකපාතය නැතැයි” ගේසුස්ව
හන්සේගේ මැනියෝ උනිහන්සේට
4. කීවාය. ගේසුස්වහන්සේ, “සත්‍රිය,
සුබවත් මටත් එයින් කම් කිමද? මා
ගේ වේලාව තවම පැවූකුණේ නැතැ
5. යි” කීයේක. උනිහන්සේගේ මැනි
යෝ, “උනිහන්සේ සුබලාට කියන
දේ කරපල්ලායයි” වැඩකාරයන්ට
6. කීවාය. සුදෙව්වන්ගේ පවිත්‍රවීමේ
ව්‍යවහාරය ලෙස, එක එකට වෙනු
ක දෙකක් තුනක් පමන අල්ලන්
නාවූ ගල් සැලි ගසක් එහි තබා
7. තිබුනේය. ගේසුස්වහන්සේ, “ඒ
සැලිවල වතුර පුරවාපල්ලායයි”
ඔවුන්ට කීයේක. ඔවුන්ද ඒවා කට
8. දක්වා පිරව්වෝය. එවිට උත්තර

හත්තේ, “එහිත් අරන්, ම.ගලා
ගෙහි ප්‍රධානතා ලඟට පලයල්
ලාගනි” ඔවුන්ට කීයේක. ඔවුන්ද
9. ගෙනගියේය. ම.ගලාගෙහි ප්‍රධා
නතා වතුරෙන් සැදූ මුද්‍රිකපාන
රහ බලා, වතුර ගෙනා වැඩකාරයෝ
මිස කොහනින් ගෙනාවාද කියා
10. නොදන, මනමාලයා කැඳවා, “සි
ගළු වක්‍රණයෝ පලවුකොට හොඳ
මුද්‍රිකපාන දෙති; කැඳව්නු ලැබූ
වෝ හොඳටම විකල්පි රච කරක
මුද්‍රිකපාන දෙති; නුබ මේ වෙන
තුරුම හොඳ මුද්‍රිකපාන නැවුයේ
11. ගනි” ඔහුට කීයේය. යේසුස්ව
හත්තේ ගලිලාගෙහි කානානදී මේ
පලවුවෙහි ආශ්චර්‍යය කොට,
තමන්ගේ තේජස පෙන්නුයේක.
උත්වහන්සේගේ ගෝලයෝ උන්
12. වහන්සේ අදහගත්තෝය. ඉන්
පසු උත්වහන්සේද උත්වහන්සේගේ
මැනියෝද සහෝදරයෝද ගෝල
යෝද කපණ්ණඩුවට ගියේය.
නුමුත් ඔවුන් බොහෝ දවස් එහි
නොසිටියේය.

13. යුදෙව්වන්ගේ පාස්කු ම.ග
ලාග කිට්ටුවකල, යේසුස්වහන්සේ
14. ගෙරුසලමට ගියේය. එහි පැ
මින, දේවමාලිගාවේ ගවහින් බැට
එවන් පරෙව්ගන් විකුනන්නෝද
මිල මාරුකරන්නෝද ඉන්න බව
15. දුක, සිහිත් ලඟුවලින් කසගත්
සාද, මාලිගාවෙන් ඔවුන් සියලුතු
බැටඑවන්ද ගවහින්ද පිටත එලවා,
මිල මාරුකරන්නන්ගේ මිලඉසුරුවා,
16. මෙස පෙරලාදවා, “මේ දේවල්
මෙතනින් හැරගනිල්ලාය; මාගේ
පියානැවහන්සේගේ ගේ වෙලඳුම්
ගෙගත් නොකරල්ලාගනි” පරෙ
ව්ගන් විකුනන්නන්ට කීයේක.
17. එවිට, “ඔබවහන්සේගේ ගේ
ගැන ආලිතය මා දැව්වේනි” ලියා
තියෙබන බව උත්වහන්සේගේ ගෝ
ලයන්ට සිහිවිණ.

18. එකල යුදෙව්වරු උත්වහන්
සේට කථාකොට, “ඔබ මේ දේ
කිරීමට මොන ලකුනක් අපට දන්
19. වන්නේදැයි?” ඇහුවෝය. යේසු
ස්වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්,
“නුබලා මේ දේවමාලිගාව නැහැ
වොත් තුන් දවසකින් ගොබනග
20. මිනි” කීයේක. යුදෙව්වරු, “මේ
මාලිගාව ගොබනැහිටම සතලිස්
සාවුරුද්දක් ගියේය. නුබ ඒක තුන්
දවසකින් ගොබනගන්නේදැයි?”
21. කීවෝය. නුමුත් උත්වහන්සේ
තමන්ගේ ගරීරය නැමති දේවමාලි
22. ගාව ගැන කථාකලයේක. උත්
වහන්සේ ඔවුන්ට මේ කාරනා කී
බව, උත්වහන්සේ මලවුන්ගෙන්
නැගුටුනාගින් පසු, උත්වහන්සේගේ
ගෝලයෝ සිහිකොට, ලියවිලිද
යේසුස්වහන්සේ කී වචනගද අදහා
ගත්තෝය.

23. උත්වහන්සේ පාස්කු ම.ගලා
ගේදී ගෙරුසලමෙහි සිටි කල්හි,
බොහෝ දෙන උත්වහන්සේ විසින්
කල ආශ්චර්‍යයන් දුක, උත්වහන්
සේගේ නාමය කෙරෙහි අදහගත්
24. තෝය. නුමුත් යේසුස්වහන්සේ
සියල්ලත් අදහන බැවින්, තමාම
25. ඔවුන්ට බැඳුනේ නැත. චක්‍රණ
ගත් තුලේ තියෙබන සියල්ල දනගත්
බැවින්, ගවෙක් ගැන සාක්ෂි ලැබී
මෙන් උත්වහන්සේට කමක් නැත.

3. පරිච්ඡේදය. යුදෙව්වන්ගේ ප්‍රධා
නියෙක්වූ නිකදේමුක්නම් එරිසි
2. ගෙත් සිටියේය. ඔහු රතීගේ
යේසුස්වහන්සේ ලඟට ඇවිත්,
“රතීහි, ඔබවහන්සේ දෙවියනිහන්
ගේ කෙරෙත් ආවාටු ගුරු කෙනෙ
කැහි දනිවුම්; මක්නිසාද, ගවෙක්
සමග දෙවියන්වහන්සේ නැත්නම්,
ඔබවහන්සේ කරන්නාවූ මේ ආශ්
චර්‍යයන් කරන්නට ඔහුට බැරියහි”
3. උත්වහන්සේට කීයේය. යේසුස්

වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “සැබවක් සැබවක් කුඩව කියමි, යමෙක් නැවත භූපත්තොත්, ඔහුට දෙවියන්වහන්සේගේ රජය දකින්නට 4. බැරියයි” කීසේක. එවිට නිකදේ මුස්, “මනුෂ්‍යයෙකුට මහළු පසු උපදින්නට පුළුවන් කොහොමද? දෙවෙනි වර මව්කුසේ ඇතුල්ව උපදින්නට පුළුවන්ද?” උත්වහන්සේ 5. ගෙන් ඇසුයේය. යෙසුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “සැබවක් සැබවක් කුඩව කියමි, යමෙක් වතුරෙහි ආත්මයෙන්ද භූපත්තොත්, ඔහුට දෙවියන්වහන්සේගේ රජයට ඇ 6. තුල්වෙන්නට බැරිය. මාංශයෙන් උපන් දේ මාංශය; ආත්මයෙන් 7. උපන් දේ ආත්මය. කුඩලා නැවත උපදින්නට ඕනෑයයි මම 8. කීවාට පුදුමවෙන්නට එපාය. සුළඟ කැමති කැමති තැනට ගසන්නේය; එහි ශබ්දය කුඩව ඇසෙන්නේය; කුමුත් කොහෙන් එන්නේද කොතනට ගන්නේද කී නොදන්නේය. ආත්මයෙන් උපන් සියලුම එසේ 9. මයයි” කීසේක. නිකදේමුස් උත්වහන්සේට උත්තර දෙමින්, “මේ දේ වෙන්නට පුළුවන් කොහොම 10. දැයි?” ඇසුයේය. යෙසුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “ඊශ්‍රායෙල්ගේ ගුරුකෙනෙක්වූ කුඩ මේ දේ දනෙත් 11. නැද්ද? සැබවක් සැබවක් කුඩව කියමි, අපි දන්නා දේ කියමු; අපි දුටු දේවම සාක්ෂි දෙමු; කුමුත් කුඩලා අපේ සාක්ෂි නොගනිති. 12. මම කුඩලාව පොලොවේ දේ කී කල්හි කුඩලා අදහා නොගත්තොත්, සිව්තියවූ දේ කියනවානම් ඒ දේ අදහගන්නේ කොහොමද? 13. සිව්තියෙන් බැස්සාවූ, සිව්තියෙහි සිටින්නාවූ මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා මිස, කිසිවෙක්වත් සිව්තියට නො 14. නැංගේය. මෝසෙස් වහන්සේගේද සරියා එහි ලෙසම,

15. මනුෂ්‍ය පුත්‍රයාද, තමානිහන්සේ අදහගන්නා සියල්ලෝම විනාශයට නොපැමිණ සද්කාර ජීවනය ලබන පිණිස, ඔහුව කුඩවන්නට ඕනෑය. 16. මක්නිසාද, උත්වහන්සේ අදහගන්නා සියල්ලෝම විනාශයට නොපැමිණ සද්කාර ජීවනය ලබන පිණිස, දෙවියනිහන්සේ තමන්ගේ ඒකර්ත පුත්‍රයා දෙමින්, ලොවට 17. එපවන ප්‍රේම කලසේක. තවද, ලෝකයා වරදට පත්කිරීම පිණිස නොව, උත්වහන්සේ කරනකොට ගෙන ලෝකයාගේ ගැලවීම පිණිස, දෙවියනිහන්සේ තමන්ගේ පුත්‍රයා 18. ලෝකයට එවූසේක. උත්වහන්සේ අදහගන්නා තැනැත්තෝ වරදට පත්නොකරනලද්දේය. අදහා නොගන්නා තැනැත්තෝ, දෙවියන්වහන්සේගේ ඒකර්ත පුත්‍රයාගේ නාමය අදහා නොගත් බැවින්, දැන්ම වරදට පත්කරනලද්දේය. 19. ලෝකයට ආලෝකය පැමිණියේය; කුමුත් මනුෂ්‍යයන්ගේ ක්‍රියාවල් තදුරුව තිබෙන බැවින්, ඔවුන් ආලෝකයට වඩා අභිකාරයට ප්‍රිය කරති; ඒකම ඔවුන් වරදට පත්ව 20. මට කාරනා වේ. මක්නිසාද, තදුරුකම් කරන සියල්ලෝ ආලෝකයට අප්‍රියව, තමන්ගේ ක්‍රියාවල් ප්‍රකාශ නොවෙන පිණිස ආලෝක 21. යට එනෙන්නාහ. කුමුත් සැබැව කරන තැනැත්තෝ, තමන්ගේ ක්‍රියාවල් දෙවියනිහන්සේ කෙරෙහි කරනලද්දී ප්‍රකාශවෙන පිණිස, ආලෝකයට එන්නේයයි” කීසේක.

22. ඉන්පසු යෙසුස්වහන්සේද තමන් ගෝලයේද සුදුසු රටට පැමිණියේය. එහිදී උත්වහන්සේ ඔවුන් සමග සිට බව්තියම කලසේක. 23. යොහාන්ද සාලිම් ලඟවූ බොහෝ වතුර ඇති ඒනොන් ගඟ ආසන්නයෙහි බව්තියමකරමින් සිටියේය. මනුෂ්‍යයෝද ඇවත් බව්තියම ලැබූ

24. චෝය. යොහාන් එතැනටම ගියේ ගෙයින් දමනු නොලැබුණේය.

25. එකල පර්පුර්ම ගැන යුදෙව් වත් සහ යොහාන්ගේ ගෝලයන් අතර වාදයක් හටගත්තේය.

26. එවිට ඔවුන් යොහාන් ලඟට ඇවිත්, “ගබ්බි, යොදින් එගොඩ නුබසමග සිටියාටු ගමෙන් ගැන නුබසාසි දුන්නේද? උනිහන්ගේම බිච්චිත්ම කරනගේක. සියල්ලෝද උන් වහන්සේ වෙතට පැමිනෙතිස්”

27. ඔහුට කීවේය. යොහාන් උතාර දෙමින් කියනුයේ, “මනුෂ්‍යයෙකුට ස්වයංගෙන් දුන් දෙයක් හැර කිසි

28. වස්තුවක්ව බැරිය. ‘මම ක්‍රිස්තුස් නොවෙමි; නුමුත් උන්වහන්සේට ඉස්සරව එවතලද්දෙමි’ මම කී බවට නුබලාම සාක්ෂිකාරයෝ

29. වෙති. මනමාලි ඇත්තා මනමාලයාය; නුමුත් මනමාලයාගේ බස් අසමින් සිටින්නාටු මිත්‍රයා මනමාලයාගේ කථාවට බොහෝසෙයින් සන්තෝසවෙයි. එසේම මාගේ මේ සන්තෝසය සම්පූර්ණවූයේය.

30. උන්වහන්සේ වචනවෙන්වද

31. මම අබ්වෙන්වද නිසිය. උභ්බන් එන්නාටු උනිහන්ගේ සියලුන්වම උතුමිය. භූමියෙන්වූ තැනැත්තෝ භූමිකව, භූමිය ගැන කථාකරන් ගේය. ස්වයංගෙන් එන්නාටු තැනැත්තන්ගේ සියල්ලන්ට උතුමිව,

32. තවත්වහන්සේ විසින් අහස ද කසු දේ ගැන සාක්ෂි දෙනගේක. නුමුත් කවරක්වත් උන්වහන්සේගේ

33. සාක්ෂිය පිළිකොගන්නේය. දෙවියන්වහන්සේ විසින් එවතලද්දවූ තැනැත්තන්ගේ ප්‍රමාදයක් නැතුව දෙවියන්වහන්සේගෙන් ආත්මය ලැබ, දෙවියන්වහන්සේගේම වචන

34. කියන බැවින්, ගමෙන් උන්වහන්සේගේ සාක්ෂි පිළිගන්නොත්, ඔහු දෙවියන්වහන්සේගේ සැබෑ කෙනෙකැයි තවත්ගේ මුද්‍රය නැඩුණේය.

35. පියානන්වහන්සේ සුත්‍රයාට දේවව, සියල්ල උනිහන්ගේගේ අතට

36. බාරදුන්නේය. සුත්‍රයානැත්තන්ගේ කෙරේ අදහන්නාට සදකල් ජීවත්වීම ඇත. සුත්‍රයානන්වහන්සේට කීකරු නොවෙන්නා ජීවනය නොදන්නේය. එහෙත් දෙවියන්වහන්සේගේ උදහස ඔහු කෙරෙහි පවත්න්නෙයි” කීයේය.

4. පරිච්ඡේ. ගේසුස්වහන්සේගේ ගෝලයෝ මිස, උන්වහන්සේම බිච්චිත්ම නොකලගේක; නුමුත්,

2. “යොහාන්ට වඩා ගේසුස්වහන්සේ ගෝලයන් සාදගෙන බිච්චිත්මකල ගේකැයි” එරිසිවරුන්ට ආරච්චු බව

3. සොමිනිහන්ගේ දන, යුදය හැර

4. ගලිලයට නැවත ගියගේක. උන්වහන්සේ සමාරිය මැදින් ගන්නට

5. ඕනෑය. එකල, යාකොබ් තවත් සුත්‍රවූ ගෝසැල්ට දුන් බිමට නුදුරුව තිබෙන සමාරියෙහි සිබාරතම් නුව

6. රකට පැමිනිගේක. එහි යාකොබ්ගේ ලීද තිබුණේය. ගේසුස්වහන්සේ ගමනින් වෙහෙසව, ලීන් පඬිය උබහිදගත්තේය. එවිට හවෙති පැය

7. පමන විය. සමාරියේ සත්‍රියක් වතුර අදින්නට ආවාය. ගේසුස්වහන්සේ, “මට බොන්ට දියත්නැයි”

8. ඇව කීගේක. මන්තිසාද, උන්වහන්සේගේ ගෝලයෝ කැම මිලේට

9. ගන්නට නුවරට ගියෝය. එවිට යුදෙව්වරුන් සමග සමාරිවරුන්ගේ ගනුදෙනුවක් නැති බැවින්, සමාරියෙහි සත්‍රී උනිහන්ගේට කථාකොට, යුදෙව් කෙනෙක්වූ නුබ සමාරියේ සත්‍රියෙක්වූ මගෙන් බොන්නට ඉල්ලන්නේ කොහොමදැයි” කීවාය.

10. ගේසුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “දෙවියන්වහන්සේගේ නැග්ග කිමෙන්ද කියාත්, ‘මට බොන්නට දියත්නැයි’ නුබට කීවේ කවිද කියාත් නුබ දෙනගත්තානම්, නුබ

බහුගෙත් ඉල්ලනවා ඇත. එවිට
 බහු කුඩව ජීවනදායක වතුර දෙන
 11. වා ඇතැයි” ඇට කීයේක. ඒ
 හේ, “ආම්නි, කුඩව වතුර අදින
 භාජනයක් නැත; ලිඳ දැමුවේය.
 එහෙයින් මේ ජීවනදායක වතුර
 12. කුඩව කොසින්ද? “මේ ලිඳ
 අපට දුන් අපගේ පියවු යාකොබ්ව
 වඩා කුඩ උතුම් කෙතෙක්ද? බහුද
 බහුගේ පුත්‍රයෝද බහුගේ සිව්පා
 වෝද මෙයින් බිවෝයයි” උනිහන්
 13. සේට කීවාය. යේසුස්වහන්සේ
 උන්වර දෙමින්, “මේ වතුරෙන්
 බොන්නාව නැවත පිපාසවෙයි.
 14. කුමුත් මම දෙන්නාවු වතුර
 බොන්නාව කවදවත් පිපාස වෙන්
 නේ නැත. මම බහුව දෙන වතුර,
 සදාකාල ජීවනයට වතුර උපනනාවු
 උල්පතක් වෙන්, බහු ඇතුලෙහි
 15. වත්තේයයි” කීයේක. ඇ “ආම්නි,
 මට පිපාස නොවෙන පිනිසද,
 මෙහි අදිත්ට තේන පිනිසද, ඒ
 16. වතුර දුනමැනවයි” කීවාය. යේ
 සුස්වහන්සේද “කුඩ ගොස්, කුබ්බි
 පුරුෂයා කැඳවාගෙන, මෙහි වරෙන්
 17. නැගී” ඇට කීයේක. ඒ හේ, “මට
 පුරුෂයෙක් නැතැයි” කීවාය.
 යේසුස්වහන්සේ ඇට කියතයේත්,
 “මට පුරුෂයෙක් නැතැයි කුඩ කීවා
 18. හරිය. චක්කිසාද, කුඩව පුරු
 ෂයෝ පස්දෙනෙක් වුවෝය; දුන්
 සිව්න නැතැත්තේ කුබ්බි පුරුෂයා
 නොවේය, ඒ ගැන සැබැව්ම කීවා
 19. යයි” කීයේක. හේද උන්වහන්
 සේට කියන්නී, “ආම්නි, කුඩ අනා
 ගතවක්නු කෙතෙකැයි දනිමි.
 20. අපගේ පියවරු මේ කන්දේදී
 නම්ස්කාර කලෝය; කුමුත් නම්ස්
 කාර කටයුතු වූ භාජනය ගෙරුළු
 මෙයයි කුඩලා කියතියි” කීවාය.
 21. යේසුස්වහන්සේ ඇට කීයේ
 සේත්, “හේ, මාගේ වචනය අදහ
 ගනින්න; මේ කන්දේදීවත් ගෙරු

සලබේදීවත් පියානනිහන්සේට න
 මස්කාර නොකරන කාලය පැරි
 22. තෙත්තේය. කුඩලා නොදන්
 නා දේට නම්ස්කාර කරති. ගැලවීම
 සුදෙව්වන්ගෙන් වන බැවින්, අපි
 දන්නා දේට නම්ස්කාර කරමු.
 23. කුමුත් සැබැවු නම්ස්කාර කරන්
 තෝ ආත්මයෙන්ද සැබැතමෙන්ද
 පියානනිහන්සේට නම්ස්කාර කරන
 කාලය පැමිනෙන්නේය; දුනුත් පැ
 මින තිබෙයි; චක්කිසාද, පියානන්
 වහන්සේ තවත්වහන්සේට නම්ස්
 කාර කරන පිනිස එබදුවත් සො
 24. යතයේක. දෙවියන්වහන්සේ
 ආත්මයෙක; උන්වහන්සේට නම්ස්
 කාර කරන්නන් විසින් ආත්මයෙකු
 සැබැතමෙන්ද නම්ස්කාර කරන්ට
 25. සුදායයි” කීයේක. හේද කියන්
 තී, “ක්‍රිස්තුස්යයි කියනලද මෙහි
 යස් එතයේකැයි දනිමි. උන්වහන්
 සේ ආකල සියල්ල අපට දනිනසේ
 26. කැයි” කීවාය. එවිට යේසුස්ම
 හන්සේ, “කුඩ සමග කථාකරනනාවු
 27. මම බහුවෙයි” ඇට කීයේක. එ
 විට උන්වහන්සේගේ ගෝලයෝ
 ඇවිත්, උන්වහන්සේ හේ සමග
 කථාකරනවාට පුදුවුවෝය. කුමුත්,
 කුමක් යොග්‍යතෙක්ද? නොගොත්
 ඇ සමග කථාකරන්නේ චක්කිසා
 දයි? කවුරුවත් ඇසුවේ නැත.
 28. එකල හේ කලය තබා, කුඩරට
 29. ගොස්, “මා විසින් කල සියල්ල
 මට කීවා වු මනුෂ්‍යයෙකු බලන්නට
 වරෙල්ලාය; ඒ ක්‍රිස්තුස් නොවේ
 30. දයි” මනුෂ්‍යයන්ට කීවාය. එවිට
 බවුන් කුඩරන් පිටත්ව උනිහන්සේ
 වෙතට පැමුණුවෝය.

31. ඒ අතර ගෝලයෝ, “ආවාටී
 නි, කැවමැනවයි” උන්වහන්සේට
 32. කීවෝය. උනිහන්සේ, “කුඩලා
 නොදන්නා කැම කන්ට මට ඇ
 33. තැයි” බවුන්ට කීයේක. එවිට,
 “වුන්වහන්සේට කැම කවුරුවත්

භක්තව්‍යාදය” කියා, ගෝලයෝ ඔවු
 34. නොවුන් කථාකරගනොත්. රේ
 සුත්වහන්සේද “මාගේ කැමැත්ත
 මා එවූ උත්වහන්සේගේ කැමැත්ත
 කොට උත්වහන්සේගේ වැඩ තිත්ද
 35. කිරීම. තව භාර මසකින් ගො
 යම් කපන කාලය පැමිණෙන්නේ
 යයි කුබලා නොකිසිද? කුබලාගේ
 ඇත් ඔසවා කුඹුරු දිසා බලාපල්
 ලාය; ගොයම් දුනටම කැපීමට පැහි
 36. තිබෙන බව පෙනෙන්නේය. චුර
 රත්නාත් කපන්නාත් එක්ව සත්
 තෝසවෙන පිතිස, කපන්නා කුලී
 ලැබ සදාකල් ජීවත්වීමට අභිලාෂ
 37. එකතුකරනවා ඇත. මෙයින්
 ‘එකෙක් චුරත්තේය; අනිකෙක්
 කපන්නේය’ යන කීම හැඩැය.
 38. කුබලා විසින් වැඩ නොකළ
 ගොයම් කපන්නට කුබලා ගවිච්ඡි;
 අන්‍යයෝ වැඩකලෝය; කුබලා
 ඔවුන්ගේ වැඩේ ඵලප්‍රයෝජන ලැබූ
 39. වෝගයි” කීයේය. “මා විසින්
 කළ සියල්ල මට කීවායයි” සාක්ෂි
 දුන් භක්තියෙන් වචන නිසා, ඒ නුවර
 බොහෝ සමාරියෝ උත්වහන්සේ
 40. අදහගත්තෝය. සමාරියෝ
 උත්වහන්සේ ලඟට ඇවිත්, තමන්
 සමග සිටින ලෙස ඉල්ලුවෝය. උත්
 වහන්සේද දෙදවසක් එහි සිටියේය.
 41. වෙනත් බොහෝ දෙන උත්ව
 හන්සේගේම වචන නිසා අදහා,
 42. භක්තියට කථාකොට, “දුන් කුබල
 මවන නිසා අදහාගන්නේ නැත;
 අපිම උත්වහන්සේගෙන් අසා, හැඩ
 මට ලෝකයාගේ හැලවුන්කාරයාවූ
 ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ මුත්වහන්සේගේ
 කියා දනිමුයයි” කීවෝය.
 43. දෙදවසකට පසු උත්වහන්සේ
 එතනින් පිටත්වූ, ගලිලයට ගිය
 44. යේසු. “අනාගතවත්තු කෙනෙ
 කුට තමන්ගේ දේශයේදී ගොරව
 නැතැයි” රේසුස්වහන්සේම සාක්ෂි
 45. දුන්නේය. ගලිලයට උත්ව

හන්සේ පැමිණිකල, රේසුස්වහන්සේ
 ම.ගලා කාලයෙහිදී උත්වහන්සේ
 විසින් කළ සියල්ල දුටුවා වූ ගලිල
 යෝ උත්වහන්සේ පිළිගත්තෝය.
 මක්නිසාද, ඔවුහුත් ම.ගලායට
 46. පැමිණ සිටියෝය. එකල, රේසුස්
 වහන්සේ තමන් විසින් වතුරෙන් මුද්‍රි
 කපාහරා සැදුවා වූ ගලිලයේ කානා
 නුවරට නැවත ගියේය. කප
 ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ රෝගීව සිටියා වූ දුග්‍ර
 යෙන් ඇති මුලාදුනියෙන් සිටියේය.
 47. ඔහු රේසුස්වහන්සේ සුදගෙහි
 සිට ගලිලයට ආ බව අසා, තමාගේ
 දුග්‍රයා මරනාසන්නව සිටි බැවින්
 උත්වහන්සේ ලඟට ඇවිත්, “මාගේ
 දුග්‍රයාට සුවකරන්නට අවමැනවයි”
 48. උත්වහන්සේගෙන් ඉල්ලීය. එවිට
 රේසුස්වහන්සේ, “කුබලා ලකුණු
 ආශ්වයකිවල්ද නොදක අදහගත්
 49. තේ නැතැයි” ඔහුට කීයේය. ඒ
 මුලාදුනියා, “ආමිනි, මාගේ දුග්‍රයා
 නාහින්නට පලවුවෙන් අවමැනවයි”
 50. කීයේය. රේසුස්වහන්සේ, “පල
 ගන්න; කුබලා දුග්‍රයා ජීවත්ව සිටින්නේ
 යයි” ඔහුට කීයේය. ඔහු රේසුස්
 වහන්සේ කී වචනය අදහගෙන
 51. ගියේය. ඔහු යනකල, ඔහුගේ
 වැඩකාරයෝ ඔහු ඉදිරියට ඇවිත්,
 “කුබලා දුග්‍රයා ජීවත්ව සිටින්නේ
 52. යයි” ඔහුට දන්වුවෝය. එවිට
 ඔහු, “කොහි වේලේ සිට සුවවෙන්නට
 පටන්ගත්තේදැයි” ඔවුන්ගෙන් ඇසු
 රේය. ඔවුන්ද, “රේගේ සත්වෙහි
 පැයේදී උන බැස්සායයි” ඔහුට
 53. කීවෝය. එකල, “කුබලා දුග්‍රයා
 ජීවත්ව සිටින්නේයයි” රේසුස්ව
 හන්සේ තමහට කිවී පැයමගහි පියා
 දන, ඔහුද ඔහුගේ සියළු ගෙහි වැසී
 54. යෝද අදහගත්තෝය. රේසුස්
 වහන්සේ සුදගේ සිට ගලිලයට
 නැවත ඇවිත් කලාවූ දෙවෙනි ආශ්
 වයක වේය.

5. පරිච්ඡේද. එහිත් පසු සුදෙව්ව
 රුත්තේ මංගල්ලයක් විය. රෙසුස්ව
 හන්තේද රෙසුස්වට හිතතේක.
 2. රෙසුස්වට බැව් දෙර ලග,
 හෙබ්බු භාෂාවෙන් බෙතෙස්ද
 නම්වූ, මවු පහක් ඇති පොකුනක්
 3. ඇත්තේය. කලින් කලට දේවදු
 තරෙක් පොකුනට බැස, වතුර
 කලබත්තේය. වතුර කැලමුණු පසු
 පලමුකොට එහි බැස යමෙකුට යම්
 රෝගයක් ඇත්නම්, ඒක සුව වත්
 4. තේය. එබැවින්, ඒ මවුටල අති
 යේය, කොරුය, විසලි අවතල ඇත්
 තෝ, යහාදී බොහෝ රෝගාතුර
 යේ වතුර කැලමිම පැමිනෙනතුරු
 5. බලාසිව්ගේය. එහි තිස්අට අවු
 රුද්දක් රෝගයෙන් පිහිනවු මනුෂ්‍ය
 6. ගෙස් සිව්ගේය. රෙසුස්වහන්තේ
 ඔත්පලව උත් ඔහු දුක, මොහු
 බොහෝ කල්කීරෝගාතුරෙකැයි
 දුක, “සුව ලබන්ට කැමතිදැයි?”
 7. ඔහුගෙන් ඇසුරේක. රෝගියා
 උත්වහන්තේට උත්තර දෙමින්,
 “සාමිනි, වතුර කැලබෙන කල,
 මා පොකුනට බස්වන්ට මට කවුරු
 වත් නැත; ඒ නිසා මම යනකල,
 වෙන කෙනෙක් මට පලමුවෙන්
 8. බස්නේයයි” කීගේය. රෙසුස්ව
 හන්තේද, “නැතිට, නුබේ ඇද උසු
 ලාගන ඇවිදපත්තැයි” කීරේක.
 9. එවලේම ඒ මනුෂ්‍යයා සුවපත්ව,
 තමාගේ ඇද උසුලාගන ඇවිද්දේය.
 10. ඒ දවස සබත් දවසය. එහෙයින්
 සුදෙව්වරු, “මේ සබත් දවසය; ඇද
 උසුලාගන යන්ට හරි නැතැයි” සුව
 කරනු ලැබූ මනුෂ්‍යයාට කීවේය.
 11. ඔහු ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්,
 “මා සුවකල උනිහන්තේම, ‘නුබේ
 ඇද උසුලාගන ඇවිදපත්තැයි’
 12. මට කීරේකැයි” කීය. එවිට
 ඔවුන්, “නුබේ ඇද උසුලාගන ඇවි
 දිත්ව නුබට කී මනුෂ්‍යයා කවිදැයි”
 13. ඔහුගෙන් ඇසුවේය. ඒ සාමාන

යේ සමුහයක් සිටි බැවින්, රෙසුස්ව
 හන්තේ පහට හිතතේක. එහෙයින්
 සුවකරනු ලැබූ මිනිසා උනිහන්තේ
 කවුද කියා දනගන්තේ නැත
 14. ඉන්පසු රෙසුස්වහන්තේදේවමා
 ලියාවේදී ඔහුදුක, “බලාපනන, නුබ
 සුව ලැබුරේය; නුබට වැඩි කරනක්
 නොපැමිනෙන පිහිස, මතුපටි නො
 15. කරන්නැයි” ඔහුට කීරේක. ඒම
 නුෂ්‍යයා ගොස්, තමාට සුවකලේ
 රෙසුස්වහන්තේයැයි සුදෙව්වරුන්ට
 16. දන්වුවේය. රෙසුස්වහන්තේමේ
 දේ සබත් දවසේ කල බැවින්, සුදෙව්
 වරු උත්වහන්තේට පිඩාකොට
 උත්වහන්තේ මරන්ට සෙව්වේය.
 17. එවිට රෙසුස්වහන්තේ ඔවුන්
 ට උත්තර දෙමින්, “මාගේ පියාන
 නිහන්තේ මෙතැන් දක්වාම ක්‍රියා
 කරනරේක; මවන් ක්‍රියාකෙරෙමිනි”
 18. කීරේක. එහෙයින් උනිහන්තේ
 සබත් කඩකලා පමනක්නොව,
 දෙව්ගන්තේතේ තමන්ගේම පියා
 නෝගයි කියමින් තමන් දෙව්ගන්
 තේතේ සමාන කරගත් බැවින්,
 සුදෙව්වරු උනිහන්තේ මරන්ට වඩා
 19. වඩා සෙව්වේය. එකල රෙසුස්
 වහන්තේ උත්තර දෙමින්, “සැබ
 වත් සැබවක් නුබලාට කියමි, පියා
 නන්තේතේ ගමන් කරනරේකැයි
 පුත්‍රයා දන්තේද? ඒ දේ හැර තනි
 ගම මොකවත් කරන්තට බැරිය.
 පියානන්තේතේ කරන දේ පුත්‍ර
 20. යාත් එතේම කරන්තේය. තවද,
 පියානන්තේතේ පුත්‍රයා කෙරෙහි
 සෙත්තව, තමනිහන්තේ කරනනාවු
 සියල්ල ඔහුට පෙනිනරේක. නුබලා
 පුළුමවෙන ලෙස, මීට වඩා මහත්
 ක්‍රියාවන් ඔහුට පෙන්වනරේක.
 21. මක්නිසාද, පියානන්තේතේ
 මලවුන් නැගුවුවා ජීවත්කරන ලෙ
 සම, පුත්‍රයා තමන් කැමතිවුවත්
 22. ජීවත්කරන්තේය. තවද, සියළු
 මනුෂ්‍යයෝම පියානන්තේතේ

ගෞරව කරන්නාක්වෙන්ම පුත්‍රයා
ටත් ගෞරව කරන පිනිස, පියානන්
වහන්සේ කවරෙක්වත් විනිශ්චය
නොකොට, සියළු විනිශ්චයම පුත්‍ර
22. යාම බාරදුන්සේක. පුත්‍රයාට
ගෞරව නොකරන්නා ඔහු එවූ පියා
නන්වහන්සේටද ගෞරව නොක
24. රන්සේය. සැබවක් සැබවක්
සුබලාට කියමි, මාගේ වචනය අසා
මා එවූ උන්වහන්සේ අදහන්නාට
සදකාල ජීවනය ඇත. ඔහු වර
දට පත්කොට, වරහින් ජීවනයට
25. පැමිණියේය. සැබවක් සැබවක්
සුබලාට කියමි, දෙවියන්වහන්සේ
ගේ පුත්‍රයාගේ ශබ්දය වලවුන්ට
ඇසෙන පැය පැමිණෙන්නේය;
දුකුන් පැමිණ තිබේ; අසන්නෝද
26. ජීවත්වෙතවා ඇත. මක්නිසාද,
පියානන්වහන්සේ තමන්වහන්සේ
තුලෙහි ජීවනය බරන්නාගේම, පුත්‍ර
යාටත් තමන් තුලෙහි ජීවනය
27. බරන්ට දුන්සේක. ඔහු මනුෂ්‍ය
පුත්‍ර බැවින්, විනිශ්චයකරන්ටද
28. බලය දුන්සේක. මේ කාරනයට
පුද්ගලවෙන්කට එපාය. මක්නිසාද,
මිනිවලවල්හි සිටින සියල්ලෝ ඔහු
ගේ ශබ්දය අසන කාලය පැමිණෙත්
29. සේය. එවිට ගහපත්කම් කලාහු
ජීවනයෙහි නැවත නැතිවීමටද, අග
හපත්කම් කලාහු දඬුවමෙහි නැවත
නැතිවීමටද, පිටත්ව එනවා ඇත.
30. මා එවූ මාගේ පියානන්වහන්
සේගේ කැමැත්ත මිස, මාගේ කැමැ
ත්ත කරන්ට නොසොයන බැවින්,
තනිගම මොකවත් කරන්ට මට සුදු
එවන; මම අහන ලෙසම විනිශ්චය
කෙරෙමි; මාගේ විනිශ්චයද සාධාර
ණය.

31. “මම තනිගම මා ගැනම
සාක්ෂි දුනිමිනම්, මාගේ සාක්ෂි පිළි
32. ගන්ට යුතු නැත. මා ගැන සාක්ෂි
දෙන්නාවූ අනිකෙක් ඇත්තේය.
ඔහු විසින් මා ගැන දෙන සාක්ෂි

33. පිළිගන්ට යුතු බව දනිමි. සුබ
ලා ගෞරවන් ලඟට මනුෂ්‍යයන් යවූ
වෝය; ඔහුද සැබැකමට සාක්ෂි දුන්
34. සේය. මට මනුෂ්‍ය සාක්ෂි තමන්
නැත; සුමුත් සුබලාගේ ගැලවීම
35. පිනිසමෙසේ කියමි. ඔහු ඇවිල
නවා වූ දිලිසෙන්නාවූ පහනක සිටි
රේය. සුබලා ඔහුගේ එළියට ස්පර්ශ
කලත් සන්තෝසවෙන්කට කැමති
36. වූවෝය. සුමුත් ගෞරවන්ගේ
සාක්ෂිට වඩා මහත් වූ සාක්ෂිගේ
වට ඇත්තේය. එනම්, ගම් ක්‍රියාවක්
තීන්දුකරන්ට පියානන්වහන්සේ මට
නිමමකලසේද; මම කරන ඒ
ක්‍රියාවම පියානන්වහන්සේ මා එවූ
37. බවට සාක්ෂි දෙන්නේය. මා එවූ
පියානන්වහන්සේම මා ගැන සාක්ෂි
දුන්සේක. සුබලා තවදවත් උන්ව
හන්සේගේ ශබ්දය ඇසුවේවත්,
උන්වහන්සේගේ රූපය දුටුවේවත්
38. නැත. උන්වහන්සේ විසින් එහි
තලද නැතැත්තේ සුබලා අදහ
නොගත් බැවින්, උන්වහන්සේගේ
වචනය සුබලාගේ හිතේ පවතින්
39. ය. නැත. සුබලියවිලි සොයා
පල්ලාය; මක්නිසාද, එහි සුබලාට
සදකල් ජීවත්වීම ඇතැයි සුබලා
සිතති. ඒවා මා ගැන සාක්ෂි දෙ
40. ති. සුමුත් සුබලා ජීවනය
ලබන පිනිස, මා ලඟට එන්නට
41. කැමති නැත. මනුෂ්‍යයන්ගෙන්
42. ගෞරව නොලබමි. සුමුත් සුබ
ලා හදුනමි; සුබලා තුලෙහි දෙවි
ගන්වහන්සේ කෙරෙහි ප්‍රේමය
43. නැත්තේය. මම මාගේ පියා
නන්වහන්සේගේ නාමයෙන් අයෙ
මි; සුමුත් සුබලා මා පිළිගන්නේ
නැත. වෙන කෙනෙක් තමාගේම
නාමයෙන් එකෙන්නම්, සුබලා ඔහු
44. පිළිගන්නවා ඇත. දෙවියන්ව
හන්සේ කෙරෙන් පමනක් පැමි
ණෙන ගෞරවය නොසොයා, ඔවු
නොවුන්ගෙන් ගෞරව සොයන්

නාවු කුඩලාව අදහසත්ව පූර්වත්
 45. කොතොමද? පියානත්වයත්
 සේගේ ඉදිරියෙහි මම කුඩලාව
 වැරදි තබන්නෙමිහි නොසිතල්ලාය.
 කුඩලාව වැරදි තබන්නේ, කුඩලා
 46. විශ්වාසකරන මෝසෙස්මය. තව
 ද, මෝසෙස් මා ගැන ලිචි නිසා,
 කුඩලා ඔහු අදහසත්වනවානම්
 47. මාත් අදහසත්ව. කුමුත් ඔහු
 ගේ ලියවිලි අදහසොගත්වනවානම්,
 මාගේ වචන අදහසත්ව කොතො
 මදැයි” කීසේක.

6. පරිච්ඡේ. ඉන්පසු, ගේසුස්ව
 හන්සේ ගලිලයේ තිබේරියත්වමිටු
 2. මුදෙන් එගොඩව ගියසේක. ම
 හත් සමූහයාද උනිහන්සේ පස්සේ
 ගියෝය. මන්නිසාද, රෝගාතුරයන්
 කෙරෙහි උන්වහන්සේ විසින් කල
 3. ආස්වයෑවල් ඔවුන් දුටුවෝය. ගේ
 සුභ්වහන්සේ කැනුව නැගී, තමන්
 ගෝලයන් සමග වැඩලත්සේක.
 4. එකල සුදෙව්වරුන්ගේ පාස්කු
 5. මංගල්යය කිට්ටුවිය. ගේසුස්වහන්
 සේ ඉදිරිය බලා, තමන් ලඟට බො
 හෝ සමූහයෝ එනවා දැක, “මො
 වුන්ට කන්නට කැම අපි කොත
 නින් මිලේට ගනිමුදැයි” පිලිප්ට
 6. කීසේක. තමන්වහන්සේ විසින්
 කටයුතු කිවෙක්දැයි තමන්ම දන්න
 කුමුත්, ඔහු පරික්ෂාකරන්ට මෙසේ
 7. කීසේක. පිලිප් උන්වහන්සේට
 උත්තර දෙමින්, “ඔවුන්ගෙන් එක
 එකාට වික වික දෙන්නට ඔහු දෙසි
 යයක ගෙවිත් මදිගයි” කීසේය.
 8. උනිහන්සේගේ ගෝලයන්ගෙන්
 එකෙක්වූ සීමොන් පෙත්රුස්ගේ
 9. සහෝදරවූ අන්ද්‍රැකියසුගේ, “ගෙවි
 පසක්ද කුඩා ඔහුන් දෙත්
 නෙක්ද ඇත්තාවූ තරුනෙක්සේ මෙහි
 ඇත. කුමුත් මෙපවන දෙකෙකුට
 ඒවා කුමටදැයි” උනිහන්සේට කීය.
 10. ගේසුස්වහන්සේ, “මනුෂ්‍යයන්

වාඛ්කරවාපල්ලාගයි” කීසේක. එත
 න තනකොල බොහෝය. එවිට
 ගනන් වසගෙන් පත්දහසක් පමනවූ
 11. මනුෂ්‍යයෝ වාඛ්වුනෝය. එකල
 ගේසුස්වහන්සේ ගෙවි අරගෙන,
 සතුටකොට, ගෝලයන්ට බෙදාදුන්
 සේක. ගෝලයෝද ඉදහත්තවුන්ට
 බෙදාදුනෝය. එසේම ඔහුන්ගෙන
 ඔවුන්ට කැමති පමන දුන්නෝය.
 12. ඔවුන් තුප්තියට පැමිනිකල්හි,
 “කිසිවක් නැතිනොවෙන පිනිස,
 ඉතුරුදුන කැබලි එකතුකරපල්ලා
 ගයි” තමන් ගෝලයන්ට කීසේක.
 13. එවිට ඔවුන් එකතුකොට, මිනි
 සුන් කාලා ඉතුරුදුන ගවගෙවි පසේ
 කැබලිවලින් පෙට්ටි දෙලහක් පුර
 වාගත්තෝය.

14. ගේසුස්වහන්සේ විසින් කල
 ආස්වයෑය ඒ මනුෂ්‍යයෝ දැක,
 “සැබැවටම මුනිහන්සේ ලෝකයට
 එන්නාවූ අනාගතවත්තූමගයි” කී
 15. වෝය. එකල ඔවුන් ඇවිත් ත
 මන් රජකමට තබාගන්නා පිනිස බ
 ලාත්කාරගෙන් අල්වාගනිතිසිගේසු
 ස්වහන්සේ, දැක, තනියම නැවත
 16. කන්දට ගියසේක. සවස්වූකල
 උන්වහන්සේගේ ගෝලයෝ වෙර
 17. ලටගොස්, නැවට නැගී, මුදෙන්
 කප ක්ෂණවුවට ගත පිනිස ගියෝය.
 එවිට අකිකාරවිය. ගේසුස්වහන්සේ
 18. ඔවුන් ලඟට ආවේ නැත. තද
 සුලභයක් ගැසු බැවින්, මුද කැලමු
 19. සේය. ගව්වක් පමන දුර පැද
 ගත ගියාවූ ඔවුන්, මුද පිට ඇවිදි
 මින් නැව ලඟට එන්නාවූ ගේසුස්ව
 20. හන්සේ දැක, හගවුවෝය. උන්
 වහන්සේද “මමග; හගකොවෙල්
 21. ලාගයි” ඔවුන්ට කීසේක. එවිට
 ඔවුන් උනිහන්සේ සත්තෝසගෙන්
 නැවට ගත්තෝය. එවෙල්ම නැව
 ඔවුන් විසින් ගන්ට ගිය ඉබ්බට පැමි
 හුනේය.

22. පසුදි, වෙරලේ සිටියාවූ ස්ත්‍රී
 හගේ උත්වහන්සේගේ ගෝලයන්
 නැගාවූ නැව මිස එහි වෙහ කිසි
 නැවක් නැති බවත්, ගේසුස්වහන්සේ
 ගේ තමන් ගෝලයන් සමග එ
 නැවට නොනැගුණු බවත්, උනිහන්
 සේගේ ගෝලයන් පමනක් ගිය
 23. බවත්, දැනගත්තෝය. සුදුරු
 ස්වාමිත්වහන්සේ සතුටකොට ගත්
 තැනකදී සමූහයාට ගෙවී දුන්සේනි
 ද; ඊට සුදුරුවූ තිබේරියන්හි සිට
 24. වෙහ නැව් ආවේය. එසේගෙ
 ගින් සමූහගේ ගේසුස්වහන්සේවත්
 උනිහන්සේගේ ගෝලයන්වත් එ
 නැගැහි දැන, නැව්වලට නැගී, ගේ
 සුස්වහන්සේ සොයමින් කපණිකවූ
 25. මට ගියෝය. ඔවුන් මුදෙන්
 එගොඩව සිටී උත්වහන්සේ දැක,
 “ගබ්බි, ඔබවහන්සේ කොහි වේලේ
 මෙතනට ආසේන්දුයි” ඇසුවේය.
 26. ගේසුස්වහන්සේ උතර දෙමින්,
 “සැබවක් සැබවක් සුවලාට කියමි.
 සුවලා විසින් ආශ්වමේවල් දුටු බැ
 වින් නොව, ගෙවී කා තුළතියට පැ
 මිනි බැවින් සුවලා මා සොයති.
 27. විනාසවෙන්නාවූ කැම පිනිස
 වැඩනොකොට, පියවූ දෙවියන්ව
 හන්සේ විසින් මුදුනල මනුෂ්‍ය සුත්‍රයා
 සුවලාට දෙන්නාවූ, සදකාල ජීවත්
 වීම පිනිස පවතින කැමට වැයම්
 28. කරපල්ලායයි” කීසේක. එවිට
 ඔවුන්, “දෙවියන්වහන්සේගේ වැඩ
 කරන පිනිස අප විසින් තුමක් කර
 රමුදුයි” උත්වහන්සේගෙන් ඇසූ
 29. වේය. ගේසුස්වහන්සේ උතර
 දෙමින්, “දෙවියන්වහන්සේගේ වැඩ
 නම්, උත්වහන්සේ එවූ තැනැත්තා
 සුවලා විසින් අදහගැන්වෙයි” ඔ
 30. වූන්ට කීසේක. එවිට ඔවුන්,
 “එසේවනම්, අප විසින් දැක ඔබව
 හන්සේ අදහගන්නා පිනිස, මොන
 ලකුණක් අපට පෙන්වනසේන්ද?
 ඔබවහන්සේ කරන්නේ මොකද?

31. ‘ඔහු ස්වභාවයෙන් ඔවුන්ට කන
 පිනිස කැම දුන්නෙයයි’ ලියා තිබේ
 න ලෙස, අපේ පියවරු වනාන්ත
 ගේදී මන්නා කැවෙන්නයි” උනිහන්
 32. හේට කීවේය. එකල ගේසුස්
 වහන්සේ ඔවුන්ට කියනසේන්,
 “සැබවක් සැබවක් සුවලාට කියමි,
 මෝසෙස් ස්වභාවයෙන් කැම සුව
 ලාට දුන්නේ නැත. මාගේ පියානන්
 වහන්සේ ස්වභාවයෙන් සැබැවූ කැම
 33. සුවලාට දෙනසේක. දෙවියන්
 වහන්සේ දෙන කැමනම්, ස්වභාව
 ගෙන් බැස ලෝකයාට ජීවනය
 34. දෙන කැමෙයි” කීසේක. එවිට
 ඔවුන්, “ස්වාමිනි, ඒ කැම නිතරම
 35. අපට දුනමැනවයි” කීවේය. ගේ
 සුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කියනසේන්,
 “ජීවන දයක කැමනම් මමය; මා
 ලඟට එන්නාට කිසි කලෙකත් බඩ
 ගිනි වෙන්ගේ නැත. මා අදහන්
 නාට කිසි කලෙකත් පිපාස වෙන්
 36. ගේ නැත. මම සුවලාට කී
 ලෙසම, සුවලා මා දැකත් අදහන්
 37. ගේ නැත. පියානන්වහන්සේ
 මට දෙන සියලුම මාලඟට එනවා
 ඇත. මා ලඟට එන තැනැත්තා
 ඒකාන්තයෙන්ම අහක නොදමි.
 38. මන්තිසාද, මා එවූ තැනැත්තන්
 සේගේ කැමැත්ත මිස, මාගේ කැමැ
 ත් කරන්ට ස්වභාවයෙන් නොබැස්
 39. සෙමි. මා එවූ පියානන්වහන්
 සේගේ කැමැත්තනම්, උනිහන්සේ
 මට දුන් සියල්ලන්ගෙන් කිසිවෙක්
 නැතිනොකොට, අන්තිම දවසේදී
 40. ඔවුන් නැතිවීමය. මා එවූ තැ
 නන්වහන්සේගේ කැමැත්තනම්,
 සුත්‍රයා දැක ඔහු කෙරෙහි අදහන්
 නාවූ සියල්ලන්ට සදකාල ජීවනය
 ලැබීමත්, අන්තිම දවසේදී මා විසින්
 ඔවුන් නැතිවීමෙන්යයි” කීසේක.
 41. එවිට “ස්වභාවයෙන් බැස්සාවූ
 කැමනම් මමෙයි” උත්වහන්සේ කී
 බැවින්, ගුදෙව්වරු උත්වහන්සේ

42. ගෑන කොඳුරමින්, “මොහුගේ සැපයේ පුත්‍රයාගේ සේසත් නොවේද? මොහුගේ මව්පියන් අපි නාදනමුද? එසේවනම්, ‘මම ඥාතියෙක් බැස්සෙමි’” මොහු කියන්නේ කොතොණ 43. මදුරු කිවේය. එකල සේසත් වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින් කියනසේත්, “සුඛලා අතරෙහි 44. කොඳුරත්ව එපාය. මා එවූ පියා නැතිහැන්සේ වීසින් මා උගව පමුණු වන්නාවූ කෙනෙකුට මිස, වෙන කාටවත් මා උගව පැමිණෙනනට බැරිය. මම අන්තිම දවසේදී ඔහු 45. නැගුවමි. ‘සියලොත්ම දෙවියන් නිහන්සේ වීසින් උගනිනු ලබති’” අනාගතවත්තන්ගේ ලියවිලිවල ලියා තිබෙයි. එසේමෙයින් පියානත්ව හන්සේගෙන් අසා උගත් සියල්ලෝම මා උගව එනවා ඇත. 46. එසේ සුමුත්, දෙවියන් නිහන්සේ කෙරෙත් ආ තැනැත්තා මිස, කවුරු වත් පියානැතිහන්සේ දුටුවේ නැත. ඔහුම පියානත්වහන්සේ දුටුයේය. 47. සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, මා අදහනනාට සදකාල ජීව 48. නය ඇත. ජීවනදයක කාට 49. මමය. සුඛලාගේ පියවරු වනාන් තුරුදී මන්සා කැ සුමුත් නැසු 50. නෝය. මෙයින් කත කවුරු සුමුත් නොනඟින පිනිස, ඥාතිය 51. ගෙන් බැස්සාවූ කැම මෙය. ඥාතියෙක් බැස්සාවූ ජීවනදයක කැම මමය; කවුරු සුමුත් මේ කැම කැ වොත් සදකාල ජීවත්වනෙත්ය. ලොකුන්ගේ ජීවත්වීම පිනිස මම දෙත් නාවූ කැමනම්, මාගේ මාංශයයි” කී 52. සේක. එවිට සුදෙව්වරු ඔවුනොවුන් අතර වාදකරමින්, “අට කැ වට තවත්ගේ මාංශ දෙත්තට වොහුට පුළුවන් කොතොණදැ” කී 53. වෝය. ඒ නිසා සේසත්වහන්සේ ඔවුන්ට කියනසේත්, “සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, සුඛලා මනුෂ්‍ය

පුත්‍රයාගේ මාංශ නොකනවානම්, ඔහුගේ ලේ නොබොනවානම්, සුඛලා තුලෙහි ජීවනය ඇත්තේ 54. නැත. මාගේ මාංශ කන්නාවූ මාගේ ලේ බොන්නාවූ තැනැත්තාට සදකාල ජීවනය ඇත. අන්තිම දව 55. සේදී මම ඔහු නැගුවමි. මන්සා සාද, මාගේ මාංශය සැබෑවූ කැමත්, 56. මාගේ ලේ සැබෑවූ භීමත්ය. මාගේ මාංශ කන්නාවූ මාගේ ලේ බොන්නාවූ තැනැත්තෝ මා ඇතුලෙහි වසති; මමද ඔහු ඇතුලෙහි 57. වසමි. ජීවමානවූ පියානත්ව හන්සේ මා එවූවාක්මෙන්ද, මමත් පියානත්වහන්සේ නිසා ජීවත්වත් නාක්මෙකු, මා කත තැනැත්තෝම 58. මා නිසා ජීවත්වෙනවා ඇත. ඥාතියෙක් බැස්සාවූ කැම මෙය. මේක සුඛලාගේ පියවරු කැමනනා මාගේ කොමේය. ඔවුන් එයින් කැ සුමුත් නැසුනෝය. යමෙක් මේ කැම කැවොත්, ඔහු සදකාල ජීවත්වෙ 59. නවා ඇතැයි” කීසේක. උත්වහන්සේ කපණ්ණසුමේ සිතගෙන් ගත් උගනිද්දී මේ කාරණා කීසේක. 60. උත්වහන්සේගේ ගෝලයන්ගෙන් බොහෝදෙන ඒ අසා, “මේ කීම අප්‍රසන්නය; මේක පිලිගත්ව 61. කාට පුළුවන්දැ” කීවෝය. ගෝලයන් ඒ ගෑන කොඳුරනවා සේසත් වහන්සේ තමන් සිතීන්දක, ඔවුන්ට කියනසේත්, “මේක සුඛලාට බාධා 62. වන්ද? මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා පෙර විසූ තැනට හඟිනවා සුඛලා දකිනවා 63. නම් කෙසේද? ජීවත්කරන්නේ ආත්මයය. මාංශයෙන් කිසි ප්‍රයෝජනයක් නැත. මම සුඛලාට කියන වචනම ආත්මයද ජීවනයද වෙයි. 64. සුමුත් සුඛලා අතරෙත් සමහරක් අදහනෙන් නැතැයි” කීසේක. සේසත්වහන්සේ බෙරයේ කීවේ, නො අදහනෙන් කවුරුද, තමනිහන්සේ පාලාදෙන තැනැත්තා කවුදැයි, මුල

65. පටන් දූතගත් නිසාය. තවද උත්ච්ඡන්ද්‍යේ කීයනායේත්, “එතෙසිත් වාගේ පියානානිකත්තේ විසින් බලය දුන් කෙනෙකුට මිස, කාටවත් වා ලභට එනනට බැරි බව කුබලාට 66. කිමිති” කීයේක. එතැන් පටන් උත්ච්ඡන්ද්‍යේගේ ගෝලයන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් උත්ච්ඡන්ද්‍යේ සමග නොහැසිර අහකු හිගේය.

67. එකල යේසුස්වහන්සේ, “කුබලාත් අහකුව යන්ට කැවිතිදැයි” දෙලොස් දෙනාගෙන් ඇසුවේක. 68. එවිට සිඛෝන් පේතුස් උනිහන්සේට උගාර දෙමින්, “භිමිති, අපි කවුරු ලභට යමුද? සදාකල් ජීවනා දෙන වචන ඔබවහන්සේට ඇත් 69. තේය. ඔබවහන්සේ ජීවමාන දෙවියනිහන්සේගේ පුත්‍ර වූ ක්‍රිස්තුස් යයි, අපි දූතගත අදහමුයි” කී 70. යේය. යේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “මම කුබලා දෙලොස්දෙන තෝර නොගනිමිද? කුමුත් කුබලාගෙන් එකෙක් මට වීරු 71. ඔකාරයයි” කීයේක. සිඛෝන්ගේ පුත්‍ර වූ යුදස් ඉස්කාරියෝගේ ගැන මෙසේ කීයේක. මක්නිසාද, දෙලස ගෙන් එකෙක්වූ ඔහු උත්ච්ඡන්ද්‍යේ පාලාදෙන තැනැත්තාය.

7. පරිච්ඡේද. ඉන්පසු යුදෙව්වරු යේසුස්වහන්සේ මරන්ට යෙවූ බැවින්, උත්ච්ඡන්ද්‍යේ යුදයෙහි හැසිරෙන්නට නොකමැතිව, ගලීලයෙහි හැසුරුනුයේක.

2. යුදෙව්වරුන්ගේ කුඹාරම් නම් 3. වූ මංගල්‍යය ලත්විය. එවිට උත්ච්ඡන්ද්‍යේගේ සහෝදරයෝ කියනෙහෝ, “කුම කරන ක්‍රියාවල් කුමක් ගෝලයෝත් දකින පිනිස, මෙයින් පිටත්ව යුදයට ගිය මැන 4. ව. මක්නිසාද, ප්‍රතිබලෙන්ට සොයන්නාවූ තැනැත්තෝ කිසි දෙයක් රහසින් කරන්නේ නැත. එබැ

වින් කුම මේ දේ කරනවා නම්, ලෝකයට තමන් දක්වුව මැන 5. වයි” කීවේය. මක්නිසාද, උත්ච්ඡන්ද්‍යේගේ සහෝදරයෝ පවා උත්ච්ඡන්ද්‍යේ අදහගත්තේ නැත. 6. එවිට යේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කියනායේත්, “මාගේ කාලය තවම පැවුනුයේ නැත. කුබලාගේ කාලය 7. නිතරම පැමිනී තිබෙයි. කුබලාට ශෙවර වෙන්ට ලෝකයට බැරිය. කුමුත් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවල් නසුරු බවට මම සාක්ෂි දෙන බැවින්, මට 8. ශෙවරවෙති. ඒ මංගල්‍යයට කුබලා පලයලාය; මාගේ කාලය තවම සම්පූර්ණවූ හෙයින්, ඒ මංගල්‍යයට 9. දන්ව නොගනිමි” කීයේක. උත්ච්ඡන්ද්‍යේ මෙසේ ඔවුන්ට කියා, ගලී 10. ලයෙහි සිටියේක. තවද තමන්ගේ සහෝදරයෝ ගිය කල, උත්ච්ඡන්ද්‍යේද අප්‍රතිබව රහස් වසයෙන් මංගල්‍යයට ගියයේක.

11. යුදෙව්වරු මංගල්‍යයෙහිදී උත්ච්ඡන්ද්‍යේ සොයමින්, “ඔහු කො 12. තැන්හිදැයි” ඇසුවේය. සමූහයන් අතරෙහි උත්ච්ඡන්ද්‍යේ ගැන මහත් කෙදිරිමක් විය. සමහරෙක්, “ඔහු සන්සුරුසගෙකැයි” කීවේය. සමහරෙක්, “නැත; ඔහු සමූහයා 13. රවටත්තේයයි” කීවේය. කුමුත් යුදෙව්වරුන්ට හය නිසා, කවුරුවත් උත්ච්ඡන්ද්‍යේ ගැන ප්‍රතිබලෙන් කපා 14. කලේ නැත. මංගල්‍යය මැදදී යේසුස්වහන්සේ දෙව්මාලිගාවට 15. ගොස් ඉගැන්වූයේක. එවිට යුදෙව්වරු පුදුමව, “කවදවත් භූත ත්‍යා වූ මුත්ච්ඡන්ද්‍යේ පණිතයෙක්ව සිටිනෙක කොහොමදැයි” කීවේය. 16. යේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “මාගේ ඉගැන්වීම මා එවූ උත්ච්ඡන්ද්‍යේගේ මිස, මාගේ 17. නොවේය. ගමෙක් උත්ච්ඡන්ද්‍යේගේ කැමැත්ත කරන්නට කැමතිනම්, ඔහු ඒ ඉගැන්වීම දෙව්ගත්

වහන්සේගෙන්වූ ඉහැන්වීමක්ද,
නොහොත් මාගේ සිතියන් උපදවා
18. කිහිප දේදැයි දනගනිති. තමා
ගේ හිතෙන් උපදවන දේ කිහිපයා
තමාගේම ගෞරවය සොයයි; නුමුත්
තමන් එවූ තැනත්වහන්සේගේ
ගෞරවය සොයන්නා සැබෑවූ කෙ
තෙක; ඔහුකෙරෙහි වමාවක් නැත.
19. මෝසෙස් නුවලාව වැවසාරව
දුන්නේ නැද්ද? නුමුත් නුවලාගෙන්
කවුරුවත් වැවසාරව රක්ෂාකරන්
ගේ නැත. මා මරන්නට සොයන්
20. ගේ මක්නිසාදැයි” කීයේක. ස
මූහගේ උත්තර දෙමින්, නුවට
යක්ෂයෙක් ආවේසව ඇත; නුව
මරන්ට සොයන්නේ කවුදැයි”
21. කීවේය. ගේසුස්වහන්සේ උත්
තර දෙමින්, “එක් ක්‍රියාවක් කෙ
ලෙමි; එයට නුවලා සියල්ලෝ පුදුම
22. වෙයි. මෝසෙස් වම්මිණේදනය
නුවලාව දුන්නේය; ඒත් මෝසෙස්
ගෙන් නොව පිත්තරුන්ගෙන් වූගේ
ය. නුවලාද සබත් දවසේදී මනුෂ්‍ය
23. ගෙකු වම්මිණේදනය කරයි. මෝ
සෙස්ගේ වැවසාරව අවලංගු නොක
රන පිනිස, මනුෂ්‍යයෙක් සබත් දව
සේදී වම්මිණේදනය ලබනවානම්,
මම සබත් දවසේදී මනුෂ්‍යයෙක්
සම්පූර්ණයෙන් සුවකලාව නුවලා
24. මා කෙරේ කුමට කිපෙද්ද?
බාමික විනිශ්චයෙන් මිස, නිකම්
පෙනෙන හැටියට විනිශ්චය නොක
25. රල්ලායයි” කීයේක. එවිට ගෙ
රුසලම වාසීන්ගෙන් සමහරු කිහිප
නෝ, “ඔවුන් විසින් මරන්නට සො
26. යන්නේ මොහු නොවේද? මො
හු හගක් නැතුව කථාකරන්නේය;
ඔවුන්ද මොහුට කිසි දෙයක් කිහිප
ගේ නැත. ඔවුන් මොහු ක්‍රිස්තුස්ම
27. යයි සැබෑවටම දන්නෝද? මො
හු කොතනින් ආගේදැයි දනිමුව.
නුමුත් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ එතකල,
උන්වහන්සේ කොතනින් එනගේක්

දැයි කවුරුවත් නොදන්නේයයි”
28. කීවේය. ඒ නිසා, දේවමාලිගා
වේ උගන්වමින් සිටියාවූ ගේසුස්ව
හන්සේ යඛිද පවත්වමින්, “නුවලා
මා කවුද කියාත්, කොතනින් ආවාද
කියාත් දනිති. මාගේම කැමැත්
තෙන් නාගෙමි; නුමුත් මා එවූ උන්
වහන්සේ සැබෑ කෙතෙක. නුවලා
උන්වහන්සේ අදහන්නේ නැත.
29. මම උන්වහන්සේ කෙරෙහි ආ
බැවින්ද, උන්වහන්සේ විසින් මා
එවූ බැවින්ද, උන්වහන්සේ අදහ
30. මිනි” කීයේක. එවිට ඔවුන් උන්
වහන්සේ අල්ලන්ට සෙව්වේය.
නුමුත් උන්වහන්සේගේ කාලය ඒ
වෙනතුරුම නොපැවුණුක බැවින්,
කවුරුවත් උන්වහන්සේ ඇල්වීමේ
31. නැත. සමූහයාගෙන් බොහෝ
දෙන උන්වහන්සේ අදහගෙන,
“ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ආකල, මුත්ව
හන්සේ විසින් කල ආශ්ච්ඡාදවලට
වහා උන්වහන්සේ කරනගේක්දැයි”
කීවේය.
32. සමූහගේ උන්වහන්සේ ගැන
වෙතකාර කොදුරකිනි එරිසිවරු ඇසු
වේය. ඔවුන්ද, නාගකපුජකගේද,
උන්වහන්සේ අල්ලන්ට යේවකයන්
33. ගැව්වේය. එවිට ගේසුස්වහන්
සේ ඔවුන්ට කිහිපගේක්, “සල්ප
වේලාවක් මම නුවලා සමඟ සිටිමි;
ඉන්පසු මා එවූ උන්වහන්සේ ලගට
34. ගමි; නුවලා මා සොයති; නුමුත්
නුවලාව සමඟ නොවෙමි. මම සිටින
තැනට එන්නට නුවලාව නුදුරුව
35. නැයි” කීයේක. ඒ නිසා සුදෙව්
වරු ඔවුනොවුන් කථාකරමින්,
“ඔහු අපට සමඟනොවෙන්නට නො
තනට යන්නේද? ශ්‍රිකයන් කෙරෙහි
දුසිරි හිඟවූන් ලගට ගොස්, ශ්‍රිකයන්
36. ට උගන්වන්නේද? ‘නුවලා මා
සොයති; නුමුත් නුවලාව සමඟනො
වෙමි; මම සිටින තැනට එන්නට
නුවලාව නුදුරුවනැයි’ ඔහු විසින්

කී කාරනාව මොකදැයි” කීවේය.
 37. ම.ගලායේ අන්තිම වහන් දව
 ගෙහි රේසුසභයන්ගේ වැඩසිට ගබ්ද
 පවත්වමින්, “ගබ්දාව පිපාස ඇද්ද;
 38. ඔහු මා ලඟට ඇවිත් බිවාගෙයි. ග
 බ්දාව මා අදහස්කෙරෙයි; සුඛ ලිය
 විල්ලෙහි කියා තිබෙන හැටියට,
 ජීවන දයක වතුර ඇති ගංගා
 ඔහු කෙරෙත් ගලනවා ඇතැයි”
 39. කීයේක. මේ උත්වහන්ගේ අද
 හනවුන්ට ලැබෙනවාට තිබෙන ආත්
 මය ගැන උත්වහන්ගේ කීයේක.
 මක්නිසාද, රේසුසභයන්ගේ ඒතාක්
 කල්ම ගේජසට නොපැමිණි බැවින්,
 ඒතාක්කල්ම සුඛාත්මය නොදෙන
 40. ලද්දේය. සමූහයාගෙන් බොහෝ
 දෙන මේ වචනය අසා, “සැබැව්ටම
 මූනිහන්ගේ අනාගතවත්තුවෙයි”
 41. කීවේය. සමහරු, “මූනිහන්ගේ
 42. ක්‍රිස්තුස්ගේ” කීවේය. සමහරු,
 “ක්‍රිස්තුස් ගලිලයෙන් එනවා ඇද්ද?
 ක්‍රිස්තුස් දවිත්ගේ වංශයෙකු, දවිත්
 විසු බැත්ලෙගෙම් කුවරින්ද එනවා
 ඇතැයි සුඛලියවිල්ලෙහි කියා තිබේ
 43. නවා නොගෙයිදැයි” කීවේය. මෙ
 ගේ උනිහන්ගේ ගැන සමූහයා අත
 44. රෙහි ගේදයක් වූයේය. ඔවුන්
 ගෙන් සමහරෙක් උත්වහන්ගේ අල්
 ලන්ට කැමතිවුවේය. කුමක් කවුරු
 වත් උත්වහන්ගේ පිට අත් නැඩුවේ
 45. නැත. පසුව සේවකයෝ නායක
 සුජයයන් සහ එරිසිවරුන් ලඟට
 ආවේය. එකල ඔවුන්, “සුඛලා ඔහු
 නොගෙනාවේ මක්නිසාදැයි” සේව
 46. කයන්ගෙන් ඇසුවේය. සේවක
 යෝ උතාර දෙමින්, “මේ මනුෂ්‍යයා
 ලෙස කිසි කලෙක කිසි මනුෂ්‍ය
 ගෙන් කුචාකලේ නැතැයි” කීවේ
 47. ය. එවිට එරිසිවරු ඔවුන්ට උත්
 තර දෙමින්, “සුඛලාත් රැව්වුනෝද?
 48. ප්‍රධානීන්ගෙන් එරිසින්ගෙන්
 වත් කිසිවෙක් ඔහු අදහගනොත්ද?
 49. කුමක් ව්‍යවස්ථාව නොදන්නා වූ

මේ සමූහයා සාපලත්තේයයි” කී
 50. වේය. එකල ඔවුන්ගෙන් එ
 කෙක්වු, ගුත්‍රියෙහි රේසුසභයන්ගේ
 ලඟට ගියා වූ නිකදේවුන් උත්තර
 51. දෙමින්, “නාව කුමක් කියන්
 නට තිබෙන දෙයක් පලවූ කොටම
 නොඅසා, ඔහු කරන්ගේ මොකද
 නොදන, අපගේ ව්‍යවස්ථාවෙන් ඔහු
 වරදට පවුසුවන්නට සූතුදැයි”
 52. ඔවුන්ගෙන් ඇසුරේය. ඔවුන්ද
 මුහුට උත්තර දෙමින්, “සුඛන් ගලි
 ලයෙක්ද? සොයා බලාපන්න; ගලි
 ලයෙන් කිසි අනාගතවත්තුවු කෙ
 නෙක් නොනැගිටින්නේයයි” කී
 53. වේය. එවිට සියල්ලෝම තම
 තමන්ගේ ගෙවලට ගියෝය.

8. පරිච්ඡේදය. රේසුසභයන්ගේද
 2. මලිව කන්දට ගියේය. උත්ව
 හන්ගේ උදයම දේවමාලියාවට නැව
 ත අසේක. සියළු සෙනග උනිහන්
 ගේ ලඟට පැමිණියෝය; උත්වහන්
 ගේ වැඩසිට, ඔවුන්ට ඉගැන්වුණේය.
 3. එවිට පරපුරුස සේවකයා කරද්
 දීම අසුවූන සත්‍රියන් ලියන්තෝද
 එරිසිවරුද උත්වහන්ගේ ලඟට ගෙ
 4. නවුත්, මැද සිටුවා, “ආචාරිනි, මේ
 සත්‍රි පරපුරුස සේවකයා කරද්දීම
 5. අල්ලන්නට ගෙදුනාය. මෙබඳුව
 වන්ට ගල් ගසා මරන්නට, මෝසෙස්
 ව්‍යවස්ථාවෙහි අපට අනකලේය.
 එහෙත් ඔබවහන්ගේ කුමක් කියන
 සේක්දැයි” උනිහන්ගේගෙන් ඇසු
 6. වේය. මේ කාරනාව කීවේ, උත්
 වහන්ගේ පරික්ෂාකරමින් උත්වහන්
 ගේට දෝෂ පවුසුවන පිනිසත.
 කුමක් රේසුසභයන්ගේ නැමී, ඇඟි
 7. ලෙලන් බිම ලිවුණේය. ඔවුන්
 උනිහන්ගේගෙන් අසමින් සිට්ද්දීම,
 උත්වහන්ගේ කෙලින්ව, “සුඛලා
 අතරෙන් පවු නැති මනුෂ්‍යයෙක්
 ඇට පලවූකොට ගලක්ගසාවයි” කී
 8. යා, නැවතත් නැමී බිම ලිවුණේය.

9. ඔවුන් ඒ අසා, තමතමන්ගේ හුදකැන්වීමට වරදකාරයන් බව හැඟී, වැඩිවහල්ලා පටන් බාලයා දක්වා එක එකා පිටත්ව ගියේය. ශේෂස්වභාවයේ පමනක් සිටියේය; 10. ඒ සූර්ය වැද සිටියාය. ශේෂස්වභාවයේ කෙළින්ව, ඒ සූර්ය ගැර වෙත කවුරුවත් නොදැක, “සූර්ය, සුබව වැරදි තබමින් සිටියේ නොදීද? කවුරුවත් සුබ අවිච්ඡිද්ධව නිගමන ලෙල් නැද්දැයි?” ඇගෙන් ඇසූ 11. සේක. ඇ “සොමිනි, නැතැයි” කීවාය. එවිට ශේෂස්වභාවයේ, “මම ද සුබ අවිච්ඡිද්ධව නිගමන නොකරමි; පලයන්න; මෙතැන් පටන් පව් නොකරන්නැයි” ඇට කීයේය.

12. ශේෂස්වභාවයේ නැවතත් ඔවුන් සමග කථාකරමින්, “ලෝකයෙහි ආලෝකය මමය. මා පස්සේ එන්නා අප්පරෙහි නොහැසිර, ජීවන යෙහි ඵලිත ලබන්නෙහිය” කීයේය.

13. එවිට එරිසියෝ, “සුබ තමන් ගැනම සාක්ෂි දෙන්නෙහිය. සුබ සාක්ෂි සැබෑ නැතැයි” උච්ඡන් 14. සේට කීවේය. ශේෂස්වභාවයේ උත්තර දෙමින්, “මම මා ගැනම සාක්ෂි දෙන සුමුත්, මම ආවේ කොතනිකු යන්නේ කොතනටදැයි දැනගත් බැවින්, මාගේ සාක්ෂි සැබෑය. මම නොතැනගත් සිට ආගෙමිද, කොතැනට ගෙමිදැයි සුබ

15. ලා දන්නේ නැත. සුබලා මා. ශාකාරයෙන් විනිශ්චය කරති; මම කවුරුවත් විනිශ්චය නොකරමි.

16. මම විනිශ්චය කෙරෙමිනම්, මම තනිගම නොසිට මා එවූ පියානන්වභාවයේ මා සමග සිටින බැවින්,

17. මාගේ විනිශ්චය සැබෑය. ‘දෙනෙකුගේ සාක්ෂි සැබෑයයි’ සුබලාගේ වෘත්තාවෙහි ලියන

18. ලද්දේය. මම මා ගැන සාක්ෂි දෙමි; මාගේ පියානන්වභාවයේද මා ගැන සාක්ෂි දෙනෙහිනැයි” කීයේය.

19. එවිට ඔවුන්, “සුබ පියා කොතනදැයි” උත්තරයන්ගෙන් ඇසූවේය. ශේෂස්වභාවයේ උත්තර දෙමින්, “සුබලා මා අප්පරෙහි වත්, මාගේ පියානන්වභාවයේ අප්පරෙහිවත් නැත. සුබලා මා ඇදි නොතබ, මාගේ පියානන්වභාවයේත් අප්පරෙහිවත් නැතැයි” කීයේය.

20. ශේෂස්වභාවයේ දේවමාලිකාවේ උභයවර්ණ සිට, මුදල් ගබඩාවෙහිදී මේ වචන කීයේය. උච්ඡන්ගේගේ කාලය ඒතාත්කල්ම නොපැමිනි බැවින්, කවුරුවත් උච්ඡන්ගේ ඇල් එවේ නැත.

21. නැවතත් ශේෂස්වභාවයේ, “මම පිටත්ව ගෙමි; සුබලා මා සොයනවාදැත. සුමුත් සුබලා තමන්ගේ පාපයෙහි මැරෙන්නවා දැත. මම යන ස්ථානයට සුබලාට එන්නට සුදුසුව

22. නැයි” කීයේය. එවිට සුබලා වරු, “මම යන ස්ථානයට සුබලාට එන්නට සුදුසුවනැයි මොහු කියන්නේ, මොහු තමන්ම නොගන්නටදෝ”

23. කීවේය. තවද උත්තරයන්ගේ, “සුබලා පහලින් වෙති; මම ඉහලින් වෙමි. සුබලා මෙලොවින් වෙති;

24. මම මෙලොවින් නොවෙමි. එසේ ගිත් ‘සුබලා තමන්ගේ පාපයෙහි මියෙන්නවා දැතැයි’ සුබලාට මම කිමි. මන්තිසාද, මම මිහුවෙහි සුබලා

අදහ නොගත්තොත්, සුබලාගේ පාපයෙහි මැරෙන්නවා දැනැයි” කී

25. සේය. එවිට ඔවුන්, “සුබ කවුදැයි” උත්තරයන්ගෙන් ඇසූවේය. ශේෂස්වභාවයේද, “මම පලමු සුබලාට කී නැතැත්තෙම වෙමි.

26. සුබලා ගැන කියන්නට විනිශ්චය කරන්නට බොහෝ කාරණා දැත. සුමුත් මා එවූ උච්ඡන්ගේ සැබෑ කෙසෙය. මමද උච්ඡන්ගේගෙන් ඇසූ දේ ලොවට කියමි” කීයේය.

27. උත්තරයන්ගේ පියානන්වභාවයේ ගැන ඔවුන්ට කථාකලයේනැයි, ඔ

28. වූත්ව වැටහුනේ නැත. එවිට ශේෂස්වභාවයේ ඔවුන්ට කිසිකුසක්, “සුඛලා මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා එ සවු පසු, මම ඔහුම වෙත්, මාගේ පියානන්වභාවයේ වෙ ඉගැන්වූ දේ කියනවා මිස මාගේ කැමැත්තෙන් කිසි දෙයක් නොකරන බවත්, 29. සුඛලා දනනවා ඇත. මා එවු උත්වභාවයේ මා සමගය. මාගේ පියානන්වභාවයේට ප්‍රසන්න දේ මම නිතරම කරනෙහිත්, උභයත්වයේ මා තනිම සිටින්නට ඇරිගේ නැ 30. තැයි” කීයේක. උත්වභාවයේ මෙයේ කියද්දීම, බොහෝ දෙන 31. උභයත්වයේ අදහසත්තේය. එ කල ශේෂස්වභාවයේ තවත් අදහසත් හුදෙවිවරුන්ට කියනසේත්, “සුඛලා මාගේ වචනගෙහි පිහිටා සිටිනවානම්, සැබැවට මාගේ ගෝල 32. ගේ වෙති; සුඛලා සැබැකම දන්නවා ඇත; සැබැකම සුඛලා මුදනවා ඇතැයි” කීයේක. 33. ඔවුන් උභයත්වයේට උතර දෙමින්, “අපි ආශ්‍රිතයෙන් පැවත එන්නෝ වෙමුව; අපි කිසි කලෙක කවරෙකුටත් වාල් සුනෙමුව. ‘සුඛලා මුදනු ලබනවා ඇතැයි’ සුඛ කියනෙන් නොහොමදැයි” කීවේය. 34. ශේෂස්වභාවයේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “සැබවක් සැබවක් සුඛලාට කියමි, පවිතරන සියල්ලෝම 35. පාපගට වාල්වෙති. වාලා නිතරම පවිලේ සිටින්නේ නැත; පුත්‍රයා 36. නිතරම සිටින්නේය. එසේනෙහිත්, පුත්‍රයා සුඛලා මුදන්නේනම් සැබැවටම සුඛලා මුදනු ලබනවා 37. ඇත. සුඛලා ආශ්‍රිතයෙන් පැවත එන්නෝගෙහි දනිමි; සුමුත් මාගේ වචනය සුඛලා ඇතුලේ පිහිටා නැති බැවින්, මා වරින්තට සො 38. යති. මම මාගේ පියානන්වභාවයේ ලඟදී දුටු දේ කියමි; සුඛලා සුඛලාගේ පියා ලඟදී දුටු දේ කර

39. තිසි” කීයේක. ඔවුන් උත්තර දෙමින්, “ආශ්‍රිත අපගේ පියානෝගෙහි” උභයත්වයේට කීවේය. එවිට ශේෂස්වභාවයේ ඔවුන්ට කියන සේත්, “සුඛලා ආශ්‍රිතයේ පුත්‍රයෝ 40. නම්, ආශ්‍රිතයේ ක්‍රියා කරති. මා විසින් දෙවියන්වභාවයේගෙන් අසනලද සැබැකම සුඛලාට කීමි. මා වරින්තට දුන් සුඛලා සොයති; 41. ආශ්‍රිත එසේ කලේ නැත. සුඛලා සුඛලාගේ පියාගේ ක්‍රියා කර තිසි” කීයේක. එවිට ඔවුන්, “අපි භෞමිකයන් උපන්නෝ නොමි වුව. අපගේ පියානෝ එක්කෙනෙක; ඒ දෙවියන්වභාවයේමයයි” කීවේය. 42. එවිට ශේෂස්වභාවයේ ඔවුන්ට කියනසේත්, “ඉදින්, දෙවියන්වභාවයේ සුඛලාගේ පියානෝනම්, සුඛලා මම ප්‍රේම කරනවා ඇත. මක්නිසාද, මම දෙවියන්වභාවයේ කෙරෙත් ආගෙමි; මාගේ කැමැත්තෙන් නාගෙමි; උත්වභාවයේ මා 43. එවුගේක. මාගේ කීම සුඛලාට නොවැටහුනේ මක්නිසාද? මාගේ වචන පිළිගත්ට සුඛලාට බැරි නිසා 44. ය. සුඛලාගේ පියා සාතන්ය; සුඛලාගේ පියාගේ ආසාවන් කරන්ට සුඛලා කැමතිවෙති. ඔහු මුල පටන් මිනි වරින්තෙක. ඔහු තුලේ සැබැකම නැති නෙහිත්, ඔහු සැබැ කමෙන් අහස්ව ගියේය. ඔහු බොරු කාරයෙක; බොරුවේ පියාය. ඒ නිසා ඔහු බොරුවක් කියන කල, 45. ඔහුගේම දේ කියන්නේය. මම සුඛලාට සැබැකම කියමි; එනෙහිත් 46. සුඛලා මා අදහස්ගේ නැත. මා වරදකාරයෙක්කොට මිද්දුදෙනට ‘සුඛලා අතරෙන් කාට පුළුවන්ද? මම සැබැකම කියනවානම්, මා අදහ 47. නොගන්නේ මක්නිසාද? දෙවියන්වභාවයේ කෙරෙත් ආ නැතැත් ගේ දෙවියන්වභාවයේගේ වචන පිළිගන්නේය. සුඛලා දෙවියන්ව

හත්තේ කෙරෙත් නොවූ බැවින්, ඒ වචන පිළිගත්තේ නැතැයි”

48. කීර්ණ. එවිට සුදෙව්වරු උත්තර දෙමින්, “සුබ සමාරියෙකැයි කියාද, ගණයා වැහුනාවූ කෙතෙකැයි කියාද, අපි කිහිපයා හඬ නොවේදැයි” උත්තරයන්ගේට කීවේය.

49. රේසුස්වහන්සේ උතරු දෙමින්, “මම ගණයා වැහුනාවූ කෙතෙක් නොවෙමි; මම මාගේ පියානන්ව හන්සේට ගෞරව කෙරෙමි; සුබලා”

50. මට අගෞරව කරති. මම මාගේ ගෞරවය නොසොයමි; ඒ සොයන්නාවූ විනිශ්චයකරනාවූ කෙතෙක්

51. ඇත. සැබවක් සැබවක් සුබලාට කියමි, ගමෙක් මාගේ වචනය රක්ෂා කරන්නේනම්, ඔහු කිසි කලෙකත් මරනය දකින්නේ නැතැයි” කීර්ණ

52. ක. එවිට සුදෙව්වරු, “සුබගණයා වැහුනාවූ කෙතෙකැයි දන් දනිමුව. ආශ්වමේ අනාගතවත්තුසුද නැසුනෝය. සුබද ‘ගමෙක් මාගේ වචනය රක්ෂාකරන්නේනම්, ඔහු කිසි කලෙකත් මරනයේ රහ විඳින්නේ නැතැයි’ කියන්නේය. සුබ අපගේ පියවූ ආශ්වමේ වඩා උතුම් කෙතෙක්ද? ඔහු නැසුනේය; අනාගතවත්තුසුද නැසුනෝය. සුබ කවරෙක කියා සිතන්නේදැයි” කීවේ

53. ය. රේසුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “මම මටම ගෞරව කෙරෙමි නම්, මාගේ ගෞරවය සිත්වෙයි. මම ගෞරව කරන්නේ, මාගේ පියානන්ව හන්සේය. උත්තරයන්ගේ සුබලාගේ දෙවියන්ගේ සුබලා

54. ය. කියති. සුමුත් සුබලා උනන්සේ අඳුනන්නේ නැත. මම උත්තරයන්ගේ අඳුනමි; ‘උත්තරයන්ගේ නාදුනමි’ කීමනම්, මමත් සුබලා සමාන බොරු කියන්නෙක් වෙමි. මම උත්තරයන්ගේ අඳුනමි; උත්තරයන්ගේ වචනයද රක්ෂාකෙරෙමි.

55. දුබලාගේ පියවූ ආශ්වම මාගේ

දවස දැනිත්ව ප්‍රියියෙන් බලාසිටී රේය; දෑක, සන්තෝසවූයේය”

57. කීර්ණ. එකල සුදෙව්වරු, “තම වගේ පනහකට නොපැමිණියාවූ සුබ ආශ්වම දුටුයේදැයි” උත්තරයන්ගේට කීවේය. රේසුස්වහන්සේ, “සැබවක් සැබවක් සුබලාට කියමි, ආශ්වමගේ ඉපදීමට පලමු මම ඇත්තෙමි” ඔවුන්ට

59. කීර්ණ. එවිට ඔවුන් උත්තරයන්ගේට ගහන පිනිස, ගල් අතට ගත්තෝය. සුමුත් රේසුස්වහන්සේ සැඟවී, ඔවුන් මැදින් ගොස්, දේවමාලිගාවෙන් පිටත්ව ගියේය.

9. පරිච්ඡේදය. රේසුස්වහන්සේ ගමින්, මවු කුරේ පටන් අනිවු මනුෂ්

2. යෙක් දුටුයේය. එවිට උත්තරයන්ගේගේ හෝලයේ, “ආචාරිනි, කවුරු විසින් කරනලද පාපයකින් මොහු අනිව උපන්නේද? මොහු විසින්ද? මොහුගේ මව්පියන් විසින්දැයි”

3. ඇහුවේය. රේසුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “දෙවියන්ගේගේ ක්‍රියාවන් මොහු කෙරේ ප්‍රකාශකරන පිනිස මිස, මොහු විසින්වත් මොහුගේ මව්පියන් විසින්වත් කල පාපය

4. කින් මේ දේ සිව්වූයේ නැත. දවහල්ව තිබෙන කල, මා එවූ උත්තරයන්ගේ වැඩ මා විසින් කටයුතුය. කාටවත් වැඩකරන්ට සුදුසුවන්නවූ

5. රුහුණ පැමිණෙන්නේය. මම ලෝකයෙහි සිටින අතර, ලෝකයෙහි ආ

6. ලෝකය වෙමි” කීර්ණ. උත්තරයන්ගේ මේ වචන කියා, නිමට කෙලගසා, එයින් බඩ සාදා, ඒ මඩ අනි

7. ගාගේ ඇස්වල ගා, “සුබ ගොස්, සිලෝහම පොකුණෙන් නාපන්නැයි” ඔහුට කීර්ණ. සිලෝහම ගත වචනයෙහි අභියෝගනම්, “එවනලද” යනුය. එවිට ඔහු ගොස්, නා, පෙණිව

8. ලැබ ආයේය. එකල අහල්වාසි යෝද, ඔහු අත්බව සිටි කල ඔහු

සුමු අග්ගච්ඡද, “ඉදගෙන, සිභවත්
 ඉල්ලීමේ මොහු නොවේදැයි” කීවේ
 9. ය. සමහරෙක්, “මේ මිත්‍රමය;”
 තවත් සමහරෙක්, “මොහු මිත්‍ර සමා-
 නයයි” කීකල, මහු, “ඒ මමයයි”
 10. කීරේය. එවිට මවුන්, “සුඛ
 ඇස් පැදුරෙන් කොහොමදැයි” මහු
 11. ගෙන් ඇසුවේය. මහු උත්තර
 දෙමින්, “යේසුස්නම් මනුෂ්‍යයෙක්
 මම සාදා මාගේ ඇස්වල හා, ‘සුඛ
 සිලොහම් පොකුණට ගොස් නාප-
 නකැයි’ වට කීරේය. මමද ගොස්
 නා, පෙනීම ලැබීමි” කීරේය.
 12. එකල මවුන් “මහු කොතැන
 දැයි” ඇසුවේය. “මම නොදනිමි”
 මහු කීරේය.

13. පලමු අතිව සිටි මහු එරිසින්
 14. ලඟට ගෙන ගියේය. යේසු
 සමහන්සේ මම සාදා මහුගේ
 ඇස් පැදු දවස, සබත් දවසය.
 15. එරිසිරිඳු “සුඛට පෙනීම ලැබු-
 රේ කොහොමදැයි” මහුගෙන්
 ඇසුවේය. මහු, “උන්වහන්සේ
 මාගේ ඇස්වල මම ගැසේක. මම
 නාලා පෙනීම ලැබුණෙමි” මවුන්ට
 16. කීරේය. එවිට එරිසිරිඳුන්ගෙන්
 සමහරෙක්, “ඒ මනුෂ්‍යයා සබත් දව-
 ස නොපවත්වන බැවින්, දෙවියන්
 වහන්සේ කෙරෙන් ආ කෙනෙක්
 නොවේයයි” කීවේය. තවත් සමහ-
 රෙක්, “මෙයාකාර ආශ්චර්‍යයන්
 කරන්නට පවිකාරයෙකුට පුළුවන්ද
 යි” කීවේය. මෙසේ මවුනොවුන්
 17. අතරේ ගේදගස් විය. නැවතද
 මවුන්, “සුඛ ඇස් මහු විසින්
 පැදු බැවින්, මහු ගැන සුඛ කියත්-
 තේ මොකදැයි” අනියාගෙන් ඇසු-
 වේය. “අනාගතවත්තු කෙනෙ
 18. කැයි” මහු කීරේය. සුමුන් යු-
 දෙව්වරු පෙනීම ලැබූ අග්ගේ මව්
 පියන් කැඳවනතුරු, මහු අන්ධව
 සිට පෙනීම ලැබුණෙය් අදහසො
 19. ගෙන, “අන්ධව උපන්නෙය්

සුඛලා කියන සුඛලාගේ පුත්‍රයා
 මොහුද? එසේනම්, දුන් මිත්‍රට පෙ-
 තෙන්සේ කොහොමදැයි” මවුන්
 20. ගෙන් ඇසුවේය. මහුගේ මව්
 පියෝ මවුන්ට උත්තර දෙමින්,
 “මොහු අපගේ පුත්‍ර බවද, අන්ධව
 21. උපන් බවද දනිමුව. සුමුන් දුන්
 කොහොම මොහුට පෙනෙන්නේද
 කියාත්, මොහුගේ ඇස් පැදුරේ
 කවුද කියාත්, අපි දන්නේ නැත.
 මොහුට වයස් ඇත; මොහුගෙන්
 අසාපල්ලාය; මහු කියන්නෙය්”
 22. කීවේය. මහුගේ මව්පියෝ යු-
 දෙව්වරුන්ට හසින් මෙසේකීවේය.
 මක්නිසාද, කවුරුවත් උනිහන්සේ
 ක්‍රිස්තුස්යයි කීරේනම්, මහු සිහ-
 ගෝගගෙන් අහස්කරු ලබන්නේ
 යයි, පලමුවෙන්ම යුදෙව්වරු නිගෝ
 23. නකලෝය. එහෙයින් මහුගේ
 මව්පියෝ, “මොහුට වයස් ඇත;
 මොහුගෙන් අසාපල්ලායයි” කීවේ
 24. ය. එවිට මවුන් අන්ධව සිටි මනු-
 ෂ්‍යයා දෙවනු කැඳවා, “දෙවියන්ව-
 හන්සේට ප්‍රසංසාකරපන්න; මේ
 මනුෂ්‍යයා පවිකාරයෙකැයි අපි දනි-
 25. මුයයි” මහුට කීවේය. මහු උත්-
 තර දෙමින්, “උන්වහන්සේ පවිකා-
 රයෙක්ද නැද්දැයි මම නොදනිමි;
 එකක් දනිමි; පලමු අන්ධවමි; දුන්
 මට පෙනීම ඇත්තෙය්” කීය.
 26. මවුන්ද, “මහු සුඛට කලේ
 මොකද? සුඛ ඇස් පැදුරේ කො-
 හොමදැයි” නැවතත් මහුගෙන්
 27. ඇසුවේය. මහු මවුන්ට උතර
 දෙමින්, “පලමුවෙන් සුඛලාට කිමි;
 සුඛලා සැලකුවේ නැත. සුඛලා
 නැවත අහන්නට කැමතිවන්නේ
 මක්නිසාද? සුඛලාත් උන්වහන්සේ
 ගේ ගෝලයෝ වෙන්නට කැමති
 28. දැයි” කීරේය. එවිට මවුන්
 මහුට නින්දකොට, “තෝ මහුගේ
 ගෝලයාය; අපි මෝසෙස්ගේ ගෝල-
 29. යෝය. දෙවියන්වහන්සේ මේ

සෙස් සමග කථාකල බව දනිමුව. මොහු කොතනින් ආශේද්‍රී නොද 30. නිමුගයි” කීවේය. ඒ මනුෂ්‍යයා උත්තර දෙව්න, “උත්වහන්ගේ මාගේ ඇස් පැදුණේය. උච්භන්ගේ කොතනින් ආශේද්‍රී, සුබලා 31. දුනකොගත් බව පුදුමයෙක. දෙව්ගත්වහන්ගේ පළිකාරයන්ගේ වචන නොඅසන බවත්, යමෙක් දෙව්ගත්වහන්ගේ කෙරේ හක්නී ඇතුළු උත්වහන්ගේගේ කැමැත්ත කරන්ගේනම් ඔහුගේ වචන අසන බවත්, 32. අපි දනිමුව. කවුරුවත් අත්බව උපත්කෙකුගේ ඇස් පැදුවේයයි, ලෝකය පටන්ගැනමේ සිට නැසු 33. කාරනාවක. මුත්වහන්ගේ දෙව්ගත්වහන්ගේ කෙරෙන් නාශේක්නම්, කිසි දෙයක් කරන්ට උත්වහන්ගේට සුදුළුවනැයි” කීගේය. 34. ඔවුන් ඔහුට උත්තර දෙව්න, “සියළු ප්‍රකාරයෙන් පාපගෙහි උපන් නාවු තෝ අපට උගනින්නේදයි” 35. කියා, ඔහු අහක්කලෝය. ඔවුන් විසින් ඔහු අහක්කල බව ඇසුවාවු රෙසුස්වහන්ගේ ඔහු දක, “සුබ දෙව්ගත්වහන්ගේගේ පුත්‍රයා කෙරෙහි ඇදහිලිකරන්නේදයි” ඔහු 36. ගෙන් ඇසුණේය. ඔහු උත්තර දෙව්න, “ඤාණිනි, මම උච්භන්ගේ කෙරෙහි ඇදහිලිකරන්ට උච්භන් 37. ගේ කවුදයි” ඇසුරේය. රෙසුස්වහන්ගේ ඔහුට කියනගේක්, “සුබ උත්වහන්ගේ පුත්‍රයෙක්; සුබ සමග කථාකරන්නේ උච්භන්ගේමයි” 38. කීගේය. ඔහුද “ඤාණිනි, මම අද හමි” කියා, උත්වහන්ගේට නමස් 39. කාර කෙලේය. එවිට රෙසුස්වහන්ගේ, “ඇස් නොපෙනෙනවුන්ට ඇස් පෙනෙන පිනිසද, ඇස් පෙනෙනවුන් අත්බවෙන පිනිසද, විනිස් වග ගැන මේ ලෝකයට ආගෙමි” 40. කීගේය. උත්වහන්ගේ සමග සිටියාවු එරිසිවරුන්ගෙන් සමග

රෙස් ඒ අසා, “අපිත් අනිගෙයිදයි” උච්භන්ගේගෙන් ඇසුවේය. 41. රෙසුස්වහන්ගේ, “සුබලා අත් බවුනානම් සුබලාට පාපගේ නැත. දන් ‘අපට පෙනෙන්නේයයි’ සුබලා කියනි; එහෙයින් සුබලාගේ පාපය පවතීන්ගේයයි” ඔවුන්ට කීගේය.

10. පරිච්ඡේදය. “සැබවක් සැබවක් සුබලාට කියමි, යමෙක් දෙරකනින් බැටළු ගාලට ඇතුල්නොව, වෙන මගකින් ඇතුල්වේද; ඔහු සොරෙක් 2. ද කොල්ලකන්නෙක්ද වෙයි. සුමුත් දෙරකනින් ඇතුල්වෙන තැනැ 3. යහාම බැටළු එබේග් වෙයි. ඔහුට දෙරවුපාලයා දෙර හරිහි; බැටළු වෝද ඔහුගේ හඬ අසති. ඔහු තමාගේ බැටළුවන්ගේ නම් කියා හඬ ගසා, ඔවුන් පිටතට ගෙනෙයි. 4. ඔහු තමාගේ බැටළුවන් පිටත් නොව, ඔවුන්ට ඉස්සරව ගයි. බැටළු වෝද ඔහුගේ හඬ අසන බැවින්, 5. ඔහු පස්ගේ ගති. උන් වෙන කෙනෙකුගේ හඬ නාදනනගෙහින්, ඔහු පස්ගේ නොගොස් ඔහු කෙරෙන් පලාගනවා ඇතැයි” කීගේය. 6. රෙසුස්වහන්ගේ මේ උපමාව ඔවුන්ට කී සුමුත්, උත්වහන්ගේ විසින් කියනලද කාරනාව ඔවුන් 7. තේරුමගත්තේ නැත. එවිට රෙසුස්වහන්ගේ නැවතත් ඔවුන්ට කියනගේක්, “සැබවක් සැබවක් සුබලාට කියමි, බැටළු ගාලේ දෙරකම 8. නම් මමය. මට පලවු ආ සියල්ලෝම සොරුද කොල්ලකන්නෝද වෙති. සුමුත් බැටළුවෝ ඔවුන් කීවා 9. ඇසුවේ නැත. මම දෙරකම වෙමි; යමෙක් මා කරනකොටගෙන ඇතුල්වේද; ඔහු රක්ෂාකරනු ලැබ, ඇතුළටද පිටතටද ගොස් කැම 10. ලබන්නේය. සොරා සොරකම කරන්ටද මරන්ටද විනාසකරන්ටද

මිස, වෙන කිසිවකට එන්නේ නැත.
 11. ආගමි. ගහපත් බැටළු එබේර්
 මම. ගහපත් බැටළු එබේර් තමා
 ගේ ප්‍රාන බැටළුවන් උදෙසා දෙත්
 12. හේය. සුළුත් බැටළු එබේර්
 නොවූ, බැටළුවන්ගේ ස්වාමියා නො
 වන්නාවූ කුලිකාරයා වුනො එනවා
 දක, බැටළුවන් අත්කැර පලාගයි.
 එවිට වුනො උන් අල්ලමින්, බැටළු
 13. රැළ කඩින් කඩද එල්ලයි. කුලි
 කාරයා කුලිකාරයෙක් බැවින් බැට
 14. එවන් නොසලකා පලා ගයි. ගහ
 පත් බැටළු එබේර් මමය පියානන්
 වහන්සේ මා ගමිසේ අඳුනානෙක්
 ද? මම පියානන්වහන්සේ ගමිසේ
 අඳුනමිද? එසේ මම මාගේ බැටළු
 15. වන් අඳුනමි. මාගේ බැටළුවන්
 මා අඳුනති. බැටළුවන් නිසා මාගේ
 16. ප්‍රාන දෙමි. ඒ හාලට අයිති
 සුදු වෙනත් බැටළුවෝ මට ඇත.
 ඔවුන්ද මා විසින් ගෙනාම යුතුය.
 ඔවුන් මාගේ හඬ අසනවා ඇත.
 එකල එකම රැලක්ද එකම බැටළු
 17. එබේරෙක්ද වෙනත්ය. මා විසින්
 නැවත ගන්නා පිනිස මාගේ ප්‍රාන
 දෙන බැවින්, මාගේ පියානන්ව
 18. සේ මට ප්‍රේමවනෙක්ය. මාගේ
 ප්‍රාන කැමැත්තෙන් දෙනවා මිස,
 කවුරුවත් ඒක මාගෙන් උදුරගත්
 තේ නැත. ඒක දෙත්වද නැවත
 ගත්වද මට බලය ඇත. මාගේ පියා
 නන්වහන්සේගෙන් ඒ අත ලදිමි”
 19. කීසේක. එවිට ඒ කිසි ගැන
 සුදෙව්වරු අතරේ දෙයක් නැවත
 20. අවගත්තේය. ඔවුන්ගෙන් බො
 හෝකෙනත්, “ඔහු ගණයා වැහු
 නාවූ පිරිසක. ඔහුගේ බස් අසන්
 21. තේ ඒත්තිසාදයි” කීවේය. ත
 වත් සමහරෙක්, “මේ ගණයා වැහු
 නාවූ කෙනෙක් බස් නොවෙයි;
 අනිත්යව පෙන දෙනව යනා

වැහුනාවූ අයට ප්‍රච්ඡේදයි” කී
 වේය.
 22. පවිත්‍රකිරීමකවූ මංගල්‍යය
 යෙරුසලමේ තිබුනේය; සිතල කාල
 23. යද විය. එවිට යෙසුස්වහන්සේ
 දේවමාලිකාවේ සාලමොත්තේ වූ
 24. මේ සත්වන්කලයේක. එවිට
 සුදෙව්වරු ඇවිත් උන්වහන්සේ වට
 කර සිට, “කොපමන කල් අපට
 සැක උපදවනෙක්ද? ඔබවහන්
 සේ ක්‍රියාත්මක, ප්‍රකාශයෙන් අපට
 කිවමැනවයි” උච්චන්සේට කීවේ
 25. ය. යෙසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට
 උත්තරදෙමින්, “මම සුබලාට කිමි,
 සුබලා අදහගත්තේ නැත. මාගේ
 පියානන්වහන්සේගේ නාමයෙන් මම
 කරන ක්‍රියාවල් මා ගැන සාක්‍ෂි
 26. දෙයි. මම සුබලාට කිමි හැරී
 යට, සුබලා මාගේ රැලෙයි බැටළු
 වෝ නොවන බැවින්, සුබලා අදහ
 27. ගනන්නැත. මාගේ බැටළුවෝ
 මාගේ හඬ අසති; මමද ඔවුන් අඳු
 නමි; ඔවුන් මා පස්සේ එති.
 28. මම ඔවුන්ට සදාකාල ජීවනය
 දෙමි. ඔවුන් කවදවත් විනාස නො
 වෙති. කවුරුවත් මාගේ අතින්
 29. ඔවුන් උදුරගන්නේ නැත. මට
 ඔවුන් දුන්නාවූ මාගේ පියානන්ව
 හන්සේ සිගල්ලන්ට වඩා උතුම්
 කෙනෙක. මාගේ පියානන්වහන්සේ
 ගේ අතින් ඔවුන් උදුරගන්ට කාට
 30. වත් බැරිය. මමද පියානන්ව
 හන්සේ ඒකත්වයත්ව සිටිමි” කී
 31. සේක. එවිට සුදෙව්වරු උන්ව
 හන්සේට ගල් ගසන්ට නැවතත්
 32. ගල් අතට ගත්තේය. යෙසුස්
 හන්සේ ඔවුන්ට කියනසේක්, “මා
 ගේ පියානන්වහන්සේගෙන්වූ නො
 ගෙන් ගහපත් ක්‍රියාවල් සුබලාට
 දුන්විමි. එයින් කොයි ක්‍රියාව නිසා
 33. මට ගල් ගසද්දයි” කීසේක. සු
 දෙව්වරු උන්වහන්සේට උත්තර
 දෙමින්, “ගහපත් ක්‍රියාවක් නිසා

නොව, කුඩා මනුෂ්‍යයෙක්ව සිට දෙවියන්වහන්සේ වෙන්ව සාදමින් දෙවියන්වහන්සේට අපහාස කරන නිසා, කුඩා ගල් ගසමුගයි” කීවේ 34. ග. ගේසුසභ්‍යයන්ගේ ඔවුන්ට උන්තර දෙමින්, “කුඩලා දෙව්වරුගයි මම කීමයි යන වචන කුඩලාගේ ව්‍යවස්ථාවෙහි ලියා තිබෙනවා නොවේද? සුමලියම්ල්ල කඩකරන්ට 35. බැරිග. එහෙයින් දෙව්ගුණයන්ගේ වචනය ලැබුවන්ට ‘දෙව්වරුගයි’ උන්වහන්සේ කීසේයනම්, 36. මම දෙව්ගුණයන්ගේගේ දූත වෙමිනි මම කිවි නිසා, පියානන්වහන්සේ විසින් පිරිසිදුකොට ලොවට එවනලද තැනැත්තා දෙව්ගුණයන්ගේට අපහාසකරන්නේයයි කුඩලා 37. කෙසේ කියද්ද? මාගේ පියානන්වහන්සේගේ ක්‍රියාවල නොකෙරෙන්නම්, මා අදහස නොගනිල්ලාය 38. කෙරෙන්නම්, කුඩලා මා අදහස නොගනිනත්, පියානන්වහන්සේ මා ඇතුලෙහිද මම උන්වහන්සේ ඇතුලෙහිද ඇතැයි දන අදහස පිනිස, ක්‍රියාවන් අදහසගනිල්ලායයි” කීසේ 39. ක. එවිට උන්වහන්සේ අලලන පිනිස ඔවුන් නැවත සෙවි කුමුත්, උන්වහන්සේ ඔවුන්ගෙන් ගැලවී ගියේය.

40. පසුව උන්වහන්සේ යොදී නෙන් එහොඳ යොහන් පලමුවෙන් බවිනිත්මකල ස්ථානයට නැවත 41. යොහ, එහි වාසයකලයේය. බොහෝදෙනෙද උන්වහන්සේ ලඟට ඇවිත්, “යොහන් කිසි ආශ්වාසයක් කෙලේ නැත; කුමුත් වූන්වහන්සේ ගැන යොහන් කී සියල්ලම සැබෑ 42. යයි” කීවේය. බොහෝ දෙනෙද එහිදී උන්වහන්සේ අදහසගත්තෝය.

11. පරිච්ඡේදය. තවද මරියාද ඇගේ සහෝදරවූ මාර්තාද වසන බෙතානි ගම වාසිවූ ලාසරුස්නම් මනුෂ්‍යයෙක්

2. රෝගාතුර වූයේය. ඒ මරියානම්, ස්වාමීන්වහන්සේට සුවද තෙල් ගානමාගේ ඉහකෙසින් උන්වහන්සේගේ පාද පිසදමු තැනැත්තිය. රෝගාතුරවූ ලාසරුස් ඇගේ සහෝදරවූ 3. ගේය. එවිට ඔහුගේ සහෝදරියෝ, “ස්වාමිනි, ඔබවහන්සේ ආදරවූ තැනැත්තා රෝගාතුරව සිටින්නේයයි” උන්වහන්සේට කියා ගැනී 4. වෝග. ගේසුසභ්‍යයන්ගේ ඒ අසා, “ඒ රෝගය දෙව්ගුණයන්ගේගේ ගෞරවය පිනිස දෙව්ගුණයන්ගේගේ දූතයාට එයින් ගෞරව ලැබීමට මිස, මරනය පිනිස නොවේයයි” 5. කීසේය. ගේසුසභ්‍යයන්ගේ මාණ්ඩලද ඇගේ සහෝදරවද ලාසරුස්ටද 6. ප්‍රේම ඇතිසේය. උන්වහන්සේ ලාසරුස් රෝගාතුරව සිටින්නේයයි අසා, තමන් සිටි ස්ථානයෙන්ම තව දෙ 7. දවසක් විසුයේය. ඉන්පසු උන්වහන්සේ, “සුදගට නැවත ගමුගයි” 8. ගෝලයන්ට කීසේය. ගෝලයෝ, “ආචාරිනි, ස්වල්ප දවසකට පලමුවෙන් සුදෙව්වරු ඔබවහන්සේට ගල්ගසන්ට සෙවිවෝය; එතනට නැවත ගසන්නේදැයි” උන්වහන් 9. සේට කීවේය. ගේසුසභ්‍යයන්ගේ උන්තර දෙමින්, “දවසට දෙලොස් පැයක් නැද්ද? ගමෙන් දවසල් ඇවිදින්නේනම්, මේ ලෝකයෙහි එළිය ඔහුට තිබෙන හෙයින් පැකිලෙන් 10. හේ නැත. කුමුත් ගමෙන් රහුගේ ඇවිදින්නේනම්, ඔහුට එළිය නැති නිසා ඔහු පැකිලෙනෙන්නයි” 11. කීසේය. මෙසේ කියා, “අපගේ මිත්‍රවූ ලාසරුස් නිදන්නේය; ඔහු සුවවූවන්ට ගමිනි” ඔවුන්ට කීසේය. 12. එවිට උන්වහන්සේගේ ගෝලයෝ, “ස්වාමිනි, ඔහු නිදසින්නම්, ඔහුට සුවවන්නේයයි” කීවේය. 13. ගේසුසභ්‍යයන්ගේ ඔහුගේ මරනය ගැන කීසේය. ඔවුන්ගේ නිදවූව ගැන කීසේයයි සිතුවෝය.

14 එකල රෙස්සුසවහන්සේ, “ලාසරුස් නැසුණෙයයි” ඔවුන්ට ප්‍රකාශ ලෙස
 15. කියා, “සුබලා අදහන්නා පිණිස, මම එහි නොසිටී බැවින් සුබලා නිසා සන්තෝසවෙමි. සුමුත්
 16. ඔහු ලඟට යවුමයි” කීසේක. එවිට දිසුමස්නම් තෝමස්, “මුත් වහන්සේ සමග නසින පිණිස අපිත් යවුමයි” අනිත් ගෝලයන්ට කීසේය.
 17. එවිට රෙස්සුස්වහන්සේ ඇවිත්, ඔහු සොහොන් ගෙයි තබා සතර
 18. දවසකැයි දනගත්තේය. බෙතානිය ගෙරුසලමට ගව් බාගයක් පම
 19. නදුරය. සුදෙව්වරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් මාතෘ සහ මරියාත් ඔවුන්ගේ සහෝදරයා ගැන සනසන පිණිස, ඔවුන් ලඟට ආවෝය.
 20. මාතෘ රෙස්සුස්වහන්සේ එන බව අසා, උන්වහන්සේගේ පෙරමගට ගියාය. මරියා ගෙසිම සිටියාය.
 21. එවිට මාතෘ රෙස්සුස්වහන්සේට කියන්නී, “ඤාමිනි, ඔබවහන්සේ මෙහි සිටින්නේ නම්, මාගේ සහෝද
 22. රයා නොනසීය. දුකුත් ඔබවහන්සේ දෙවියන්වහන්සේගෙන් ගමක් දුල්ලනගන්නේ නම්, ඒක දෙවියන්වහන්සේ ඔබවහන්සේට දෙන
 23. සේකැයි දනිමි” කීවාය. රෙස්සුස්වහන්සේ, “සුබෙ සහෝදරයා නැවත නැගිටින්නේයයි” ඇට කීසේක.
 24. මාතෘ, “අන්තිම දවසේ නැවත නැගිටිමෙහිදී ඔහු නැවත නැගිටින බව දනිමි” කියා උන්වහන්සේට
 25. කීවාය. රෙස්සුස්වහන්සේ ඇට කියනසේක්, “නැවත නැගිටීමද ජීවනද වමය. මා අදහන්නාවූ නැතැත්ගේ මල සුමුත් ජීවත්වත්
 26. නේය. ජීවත්වෙන්නාවූ ගමෙක් මා අදහන්නේද ඔහු කොයි කලක වත් නගින්නේ නැත. මේක අදහන්
 27. නිද්දයි” කීසේක. ඇ “එසේය ඤාමිනි, ඔබවහන්සේ දෙවියනිකන් සේගේ දුගුඩු, ලෝකයට එන්නාවූ

ක්‍රිස්තුසවහන්සේගෙයි අදහනනිමි”
 28. උන්වහන්සේට කීවාය. ඇ මෙසේ කියා ගොස් ඇගේ සහෝදරවූ මරියා රහසින් කැඳවා, “ආචාරීන් වහන්සේ ඇවිත් සුබට අඛණසන
 29. සේකැයි” කීවාය. ඇ ඒ අසා, වහාම නැගිට උන්වහන්සේ ලඟට
 30. ගියාය. රෙස්සුස්වහන්සේ ඒකාක් කල් ගමට නොපැමින, මාතෘ තමන් වහන්සේගේ පෙරමගට ආවාටු ඉබ්
 31. මේම සිටිසේක. එවිට මරියා සමග ගෙයි සිට ඇ සනසන්නාවූ සුදෙව්වරු ඇ වහාම නැගිට පිටතට
 32. ගියාය. රෙස්සුස්වහන්සේ සිටි නැතට ඇවිත්, උනිහන්සේ දක උනිහන්සේගේ පාමුල වැටී, “ඤාමිනි, ඔබ වහන්සේ මෙහි සිටින්නේ නම් මාගේ සහෝදරයා නොනසීයයි” කීවාය.
 33. රෙස්සුස්වහන්සේ ඇද ඇ සමග ආවාටු සුදෙව්වරුන්ද අඛණ බව දක, ආත්මගෙන් සුසුම්ලා සෝකව,
 34. දුකි” ඇසුසේක. ඔවුන්, “ඤාමිනි, ඇවිත් බැළීමැනවයි” කීවෝ
 35. ය. රෙස්සුස්වහන්සේ ඇමුසේක.
 36. එවිට සුදෙව්වරු, “මුනිහන්සේ ඔහුට කොපමන ආදරවූසේක්දැයි”
 37. කීවෝය. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක්, “අන්ධයාට පෙතිව දුන්නාවූ මුනිහන්සේට ඔහුගේ මරනගවලක් වන්ට බැරිවූනේදැයි” කීවෝය.
 38. එවිට රෙස්සුසවහන්සේ නැවතත් සුසුම්ලා, සොහොන් ගේ ලඟට ගිය
 39. සේක. ඒක ගුහාවක; ගලක් ඒ පිට තබනලද්දේය. රෙස්සුසවහන්සේ, “ගල අහක්කරපලායයි” කීසේක. මල නැතැත්තාගේ සහෝදරවූ මාතෘ “ඤාමිනි, මරනට පැමින සතර දවසක් වෙත බැවින්, දනට ගඳ
 40. ඇතැයි” කීවාය. රෙස්සුස්වහන්

සේ, “සුඛ අදහගන්වන්නා දෙවියන් වහන්සේගේ මිනිසා ව දකිනවා ඇත කියා සුඛව මම කීවේ නැද්ද 41. දැයි” ඇට කීසේක. එවිට මිනිසු තිබුණු සොහොන් ගෙයින් ගල අහස්කලෝය. රෙසුස්වහන්සේද ඇස් ඔසවා, “පිගානන්වහන්ස, මාගේ වචන ඇසූ බවට ඔබවහන් 42. සේව සතුටු කෙරෙමි. ඔබවහන්සේ නිතරම මාගේ වචන අසනසේ කැසී දනිමි. සුමුත් ඔබවහන්සේ විසින් මා එවූ බව සාන්පස සිවින් නාවූ සමූහයා විසින් අදහගන්වා පිනිස, ඔවුන් නිසා කිමිසි” කීසේක. 43. උන්වහන්සේ මෙසේ කියා, “ලාසරුස්, පිටතට වරෙන්තැයි” මහත් ශබ්ද පවත්වා කීසේක. 44. එවිට මල තැනැත්තා, පව්වලින් බැදුණු අත් පා සහ රෙදිකඩින් වෙලාසු මුනද ඇතුළු, පිටතට ආරෝග. රෙසුස්වහන්සේ, “මොහු මුදා ගත්ව ඇරපල්ලාගයි” ඔවුන්ට කීසේක. 45. එවිට මරියා ලඟට ආවා වූ යුදෙව් වරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් රෙසුස්වහන්සේ කල ක්‍රියාවල් දෑක, 46. උනහන්සේ අදහගන්වන්නා. සුමුත් ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් එරිසින් ලඟට ගොස්, රෙසුස්වහන්සේ විසින් ආල ක්‍රියාවල් ඔවුන්ට කීවේය.

47. එකල නායකපුරුකරෙද එරිසිවරුද සභාව එකතුකරවා, “මක් කරමුද? මේ චක්‍රණයා බොහෝ 48. ආශ්වර්ණිවල් කරන්නේය. ඔහුට කිසි දෙයක් නොකලෙවුනම්, සියල්ලෝම ඔහු අදහගන්වනවා ඇත; එවිට රෝමවාසිහු ඇවිත්, අපේ භානගත් වර්ගයන් උදුරාගන්නවා ඇ 49. නැයි” කීවේය. ඒ අවුරුද්දට උදාගම පූජකවූ කායාඑස්නම් ඔවුන්ගෙන් එකෙක් ඔවුන්ට කියනුයේ, “සුඛලා මොකවත් දන්නේ නැත. 50. සියළු වර්ගයා විනාස නොවෙන පිනිස, එක් මිනිසෙක් සෙනග නිසා

මලොත් අපට පුරෝජන ඇති බව සුඛලා සලකන්නේ නැතැයි” කී 51. රෝග. ඔහු ඒ නිව තමාගේ සුඛ නිත්තිවේ නැත. සුමුත් ඔහු ඒ අවුරුද්දට උත්තම පූජකව සිට, රෙසුස්වහන්සේ ඒ වර්ගයා නිසා නාශිත 52. බවත්, ඒ වර්ගයා නිසා පමනක් නොව දෙවියනිහන්සේගේ කඩින් කඩ ගියාවූ දරුවන් එකතැනකට රැස්කරන බවත්, අනාගත වාක්‍ය 53. ගෙන් කීරේය. එද්දටත්, “උන්වහන්සේ කෙසේ නසමුදයි” එක් 54. මන්ත්‍රණය කලෝය. එහෙයින් රෙසුස්වහන්සේ එතැන්පටත් ප්‍රසිඬ ගෙන් යුදෙව්වරුන් අතරෙහි නොහැසිර, එයින් පිටත්ව වනාන්තරයට ලගවූ එප්‍රාසිනම් සුවරට ගොස්, තමන් ගෝලයන් සමඟ එහි සිටි සේක.

55. එකල යුදෙව්වරුන්ගේ පාස්කු මංගල්‍යය කිව්වුවුනේය. බොහෝ දෙනෙද තමන්ගේ පව්නුවම පිනිස, පාස්කු මංගල්‍යයට පලමුවෙන් ගම්වලින් පිටත්ව ගෙරුසලමට ගියෝය. 56. ඔවුන් රෙසුස්වහන්සේ සොයමින්, “සුඛලා මක් සිතනවාද? උන්වහන්සේ මංගල්‍යයට හේදේ” කියමින්, දේවමාලිගාවේ සිට ඔවුනො 57. වූන් කථාකලෝය. නායකපුරුකරෙද එරිසිවරුද උන්වහන්සේ අල්වන පිනිස, ඔහු සිවින තැනක් ගමෙන් දනිනොත් ඒ බව කියනබව අනෙකලේය.

12. පරිච්ඡේදය. රෙසුස්වහන්සේ පාස්කු මංගල්‍යයට සදවසකට පලමුවෙන්, බෙතානියට ගියේය. මැරුනායින් පසු උන්වහන්සේ විසින් මලවුන්ගෙන් නැගිටෙව්වා වූ ලාස 2. රැස් එහි සිටිනේය. එහිදී කැමස් උන්වහන්සේට පිළිගෙලකලෝය මානි උපභාන කලාය; ලාසරුස් උන්වහන්සේ සමඟ කන්නට උනන

3. වූත්ගෙන් එකෙන් වූයේය. එවිට මර්ග බොහෝ මිල වටිනාජ්‍යවූයේය. තෙලින් මහාවන් අරගෙන, ගේසුස් වහන්සේගේ පාදවල ගා, ඇගේ ඉසකෙස්වලින් උත්වහන්සේගේ පාද පිසදමිමය. ගේද තෙලේ සුව
4. දිත් පිරුනේය. එකල උත්වහන්සේගේ ගෝලයන්ගෙන් එකෙක්වූ උත්වහන්සේ පාලාදෙන්සාවූ සි මොන්ගේ සුත්‍රවූ සුදස් ඉස්කාරි
5. යොත් කිහිපයක්, “මේ තෙල මසු තුන්සියයකට විකුන දිලිසුන්ට සුදු
6. තෙත් මත්තිසාදයි?” කීය. ඔහු සොරෙක් බැව්හුත් පසුබිග් සහ එහි තිබුණු වූදල් දැරූ බැව්හුත් මිස, දිලිසුන් සලකා එසේ කීවේ
7. නැත. එකල ගේසුස්වහන්සේ කියනසේක්, “ඇව වෙහෙස නො දෙල්ලාය; මාගේ සැරිරග නැත් පත්කරන දවසට මේ තෙල මැ
8. තිබාගන ඉදික. තවද සුබලා සමග දිලිත්පෑ නිතරම ඇත; මම සුබලා සමග නිතරම නැතැයි”
9. කීයේය. එවිට සුදෙව්වන්ගෙන් බොහෝ දෙන උත්වහන්සේ එහි සිටිනසේකැයි දන, ගේසුස්වහන්සේ පවසාන් නොව උත්වහන්සේ විසින් මලවූන්ගෙන් නැතිවෙව්වා වූ ලාස
10. රැස්ද දකින පිනිස ආවේය. ලාස රැස් නිසා සුදෙව්වරු බොහෝ දෙනෙක් ගොස් ගේසුස්වහන්සේ
11. අදහගත් බැවින්, නායකසුජන ගෝ බහුද මරන්නට මත්තුන ක ලෝය.
12. පසුවද ම.ගලායට ආවා වූ ඔහන් සමූහයක් “ගේසුස්වහන්සේ ගෙරුසලමට එනසේකැයි” අසා,
13. තල් අතු අරගෙන උභයන්සේ ගේපෙරමට පිටත්ව ගොස්, “හෝ සනසා, සොමින්වහන්සේගේ නාම ගෙන් එන්නාවූ රිසුගෙල්ගේ රජුට ආසිඳ්දවේවයි” සබ්ද පවත්වමින්
14. කීවේය. “සිගොන්ගේ දුවනි

ගෙනි, හගනොවෙන්සා; සුබෙ රජ කොට එ පැව්ගෙන් පිට නැති එන
15. සේකැයි” ලියා තිබෙන හැටි යට, ගේසුස්වහන්සේ කොට එ පැව් ගෙන් ලැබ ලා පිට නැගුණේය.
16. උත්වහන්සේගේ ගෝලයෝ ඒ කාරනා පලවූවෙන් දනගනගන් නැත; නුවුත් ගේසුස්වහන්සේ මගි මතාවට පැමිනි පසු, උත්වහන්සේ ගැන බෙරේ ලියා තිබුණු බවද මෙ ගේ උත්වහන්සේට කල බවද සිහි
17. කලෝය. උත්වහන්සේ සොහොන් ගෙයින් ලාසරුස් පිටතට කැදවා මලවූන්ගෙන් නැතිවූකල, උභයන්සේ සමග සිටියාවූ සමූහයා
18. ඒ ගැන සාක්ෂි දුනෙන්ය. ඒ ආස් වග්ගීය උත්වහන්සේ කලසේකැයි සමූහයාට ආරම්භ බැවින්, ඔවුන් උභයන්සේගේ පෙරමට ගියෝය.
19. එකල එරිසිවරු ඔවුනොවුන් කථාකරගනිමින්, “සුබලා කරන දේ නිස්ප්‍රයෝජන බව සුබලාට නොපෙනේද? ලෝකයා ඔහු පස් සේ ගියාගයි” කීවේය.
20. නමස්කාර කරන පිනිස ම.ගලායට ආවුන් අතරේ සමහර ග්‍රීක
21. ගෝ සිටියෝය. ඔවුන් ගලිල ගෙහි බැත්සෙසු සුවර වැසිවූ පිලිප් ලතට පැමින, “සොමිනි, ගේසුස්ව හන්සේ දකිත්ව කැමැත්තෙමුගයි”
22. කීවේය. පිලිප් ගොස් අන්ද්‍රව කීයේය. එවිට අන්ද්‍රද පිලිප්ද
23. ගේසුස්වහන්සේට කීවේය. ගේ සුස්වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙ මින්, “මනුෂ්‍ය සුත්‍රයට ගොරව
24. ලැබෙන කාලය පැමිණුනේය. සැ බවක් සැබවක් සුබලාට කිහිමි, ගෝවුම ඇටග බිම වැව් නොම ලොත්, තනිම තිබෙන්නේය. ම ලොත් බොහෝ එල දෙන්නේය.
25. තවත්ගේ ජීවිතයට ප්‍රිය වෙන නැතැත්ගත් ඒක නසාගන්නේය. මේ ලෝකයෙහි නමත්ගේ ජීවිත

යට පිහිටි නොවෙන තැනැත්තෙක් සදා
කාලයටම ඒක රක්ෂාකරගත්තේය.
26. ගමෙක් වට සේවය කෙරෙනම්
ඔහු වාපස්සේ ඒවා. මම යම් තැනක
සිටිමිද, එතන මාගේ සේවකයාද
සිටින්නේය. ගමෙක් වට සේවක
කෙරෙනම්, ඔහුට මාගේ පියානනුය.
27. සේ ගොරවකරනසේක. දන්
මාගේ සිත කැලබෙහෙත්ත; කුමක්
කියමිද? පියානන්වහන්ස, මේ පැ-
සින් මා කැලවීවමැනව; කුමුත්
මේ පිනිසම මේ පැයට පැමිණු
28. හෙමි. පියානන්වහන්ස, ඔබ
ගේ නාමය ගොරවයට පැමිණෙව්ව
මැනවයි” කීසේක. එවිට “ගොරව
යට පැමිණවීම; නැවතද ගොරවයට
පමුණුවන්නෙමි” අහසෙන් ශබ්ද
29. ගත් විය. ලඟ සිටියාවූ සමූහය
ඒ අසා, “අහස ගොරවන්නේයයි”
කීයේය. තවත් සමහරෙක්, “දේව
යුතයෙන් උන්වහන්සේ සමග කථා
30. කෙලේයයි” කීවේය. යේසුස්ව
හන්සේ කියනසේක්, “ඒ ශබ්දය
මානිසා නොව, කුමලා නිසා පැමිණි
31. යේය. මේ ලෝකයෙහි විනිශ්චය
දන් පැමිණෙන්නේය. දන් මේ ලෝ-
කයේ මූලාදානියා දුරුකරනු ලැබේ.
32. මම භූමියෙන් ඔසවාගනු ලැබීමි
නම්, සියල්ලන්ම මා ලඟට ඇදගනි
33. මිනි” කීසේක. වෙසේ කීවේ,
තවත්වහන්සේගේ මරනය කෙරේ
34. දැයි දක්වන පිනිසය. සමූහයා
උන්වහන්සේට උන්තර දෙමින්,
“ක්රිස්තුස්වහන්සේ සදාකල් සිටින
කෙනෙකැයි අපි ව්‍යවස්ථාවෙන් ඇසි
මුව. එසේවිනම්, ‘මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා
ඔසවනු ලැබිය යුතුයයි’ කුමවහන්
සේ කියන්නේ කොහොමද? ඒ මනු
35. ෂ්‍ය පුත්‍රයා කවුදැයි” කීයේය. එ-
විට යේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ට කියන
සේක්, “තව ඔල්ප වේලාවක්
ආලෝකය කුමලා සමග ඇත. අද
රෙහි ඇවිදන තැනැත්තෙක් කොතන

ගන්නේදැයි දන්නේ නැත. එබැවින්
අභිකාරය කුමලාට නොපැමිණෙන
පිනිස, කුමලාට ආලෝකය තිබෙන
36. කල ඇවිදපල්ලාය. කුමලා අ-
ලෝකයෙහි පුත්‍රයෙක්වන පිනිස, අ-
ලෝකය කුමලාවතීබෙනකලආලෝ-
කය විභාසකරපල්ලායයි” කීසේක.
යේසුස්වහන්සේ වෙසේ කියා, ඔවුන්
කෙරෙන් ගොස් සැඟවී සිටියේක.
37. ඔවුන් දුදිරියෙහි උනහන්සේ
වෙපවන ආශ්වමේවල් කල කුමුත්,
ඔවුන් උන්වහන්සේ අදහගන්නේ
38. නැත. එසේ සිහිවූයේ, “භාමින්
වහන්ස, අපගේ වචන අදහගනෙත්
කවුද? භාමින්වහන්සේගේ අන-
කාව ප්‍රකාශකරණලද්දැයි” යෙසු-
සියා අනාගතවත්තුහුගේ කීව සම්පූ-
39. ර්ණයෙහි පිනිසය. තවද ඔවුන්
ට අදහගන්ට කුසුම්වත්විය; මක්නි-
සාද යෙසාසියා නැවතත් කියන්නේ
40. “ඔවුන්ගේ ඇසින් නොදකින
පිනිසද, හිතෙන් තේරුම් නොගත්
නා පිනිසද, හරවාගනු නොලබන
පිනිසද, මා විසින් සුවකරනු නොල-
බන පිනිසද, ඔවුන්ගේ ඇස් අන්ධ
කොට ඔවුන්ගේ හිත් දුක්කලයේ
41. කැසී” කීයේය. යෙසාසියා උන්-
වහන්සේගේ මගිමනාව දක, උන්-
වහන්සේ ගැන කථාකරමින් මේ
42. කාරනා කීයේය. එසේ කුමුත්
ප්‍රධානීන්ගෙන් බොහෝ දෙන උනි
43. හන්සේ අදහගන්නේය; කුමුත්
සිතගෝගයෙන් දුරුකරනු නොලබ-
න පිනිස, එරිසින් නිසා ඒ ඇදහීම
ප්‍රකාශකලේ නැත. මක්නිසාද,
ඔවුන් දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රස-
සාවට වඩා මනුෂ්‍යයන්ගේ ප්‍රසංසා
44. වට කැමතිවූවෝය. යේසුස්ව
හන්සේ ශබ්ද පවත්වමින් කියන
සේක්, “මා අදහන තැනැත්තේ මා
නොව මා එවූ උනහන්සේ අදහන්
45. යේය. මා දකින තැනැත්තේ
මා එවූ උන්වහන්සේ දකින්නේය.

46. මා අදහන සියල්ලෝ අනිකාර
යෙහි නොසිටින පිනිස, මම ලොවට
47. ආලෝකයක්ව ආවෙමි. මම ලෝ
කය ගලවන්ට මිස ලෝකයා විනිශ්
චයකරන්ට නා බැවින්, යමෙක්
මාගේ වචන අසා අදහ නොගනෙත්
නම් ඔහු විනිශ්චය නොකෙරෙමි.
48. මා එපාකොට මාගේ වචන පිළි
නොගන්නා වූ තැනැත්තා විනිශ්චය
කරන්නෙක් ඇත. මම නි වචනව
ලින්ම ඔහු අන්තිම දවසේදී විනිශ්
49. චයකරනු ලබනවා ඇත. මක්නි
සාද මාගේ කැමැත්තෙන් කථානො
කලෙමි; නුමුත් මා එවූ පියානනිහන්
සේම මා විසින් කියනුතු කුමක්ද,
කථාකලයුතු කුමක්දැයි මට අනදුන්
50. සේක. උච්ඡන්තයෙන් අනනම්
සදාකාල ජීවිතයයි දනිමි; එහෙයින්
මම කියන දේ පියානන්වහන්සේ
මට කියාදුන් ලෙසම කියමි”
කීසේක.

13. පරිච්ඡේ. යෙසුසෙයින්සේ මේ
ලෝකයෙන් පිටත්ව පියානනිහන්
සේ ලඟව තමන්වහන්සේ යන කා
ලය පැවුනුයෙහි පාස්කුවැයෙහි
යට පලමුවෙන් දන, ලෝකයෙහි
සිටියාවූ තමන්ගේ සෙනගට ප්‍රේම
කොට කෙලවර දකින එවුන්ට ප්‍රේම
2. කරුණෙක. උන්වහන්සේ පාචා
දෙන්ට සීමෝන්ගේ පුත්‍රවූ යුදස්
ඉස්කාරියෝගේ සාතන් හිත් දුපදවූ
3. පසු, ගනී කැම කද්දීම, යෙසුස්ව
හන්සේ පියානන්වහන්සේ විසින්
තමන්ගේ අතට සියල්ල දුන් බවද,
තමන් දෙවියන්වහන්සේ ලඟින් ආ
බවද, දෙවියන්වහන්සේ ලඟට ගත
4. බවද දන, ගනී කැමෙන් නැගිට,
සළුව වූද තබා, රෙදිකඩක් අරගෙන
5. ඉහළියෙහි බැඳගෙන, භාජනයක
වතුර වත්කොට, ගෝලයන්ගේ පා
සෝදන්ටත් තමන්ගේ ඉහළියෙහි
බැඳගත් රෙදිකඩින් පිසදමින්ටත්

6. පටන්ගත්තේක. සීමෝන් පේත්‍රස්
ලඟට උන්වහන්සේ ආකල, “ඛාමී
නි, ඔබවහන්සේ මාගේ පා සෝදන
7. සේක්දැයි” පේත්‍රස් කීයේය. යෙ
සුස්වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “මම
කුමක් කෙරෙමිදැයි දුන් නුබට දනො
නෙන් නැත; නුමුත් වතු දුනෙන්
8. තේගයි” ඔහුට කීසේක. පේත්‍රස්
ද, “ඔබවහන්සේ කවදවත් මාගේ
පා නොසෝදනසේක්වයි” උන්ව
හන්සේට කීයේය. යෙසුස්වහන්සේ
උත්තර දෙමින්, “නුබ නොසෝදන්
නෙමිනම්, මා සමග කොටසක් නුබ
9. ට නැතැයි” කීසේක. සීමෝන්
පේත්‍රස් උන්වහන්සේට කියනුයේ,
“ඛාමීනි, මාගේ පා පමනක්නොව,
අත් දෙකත් හිසත් සමග සේදුවමැ
10. නවයි” කීයේය. යෙසුසෙයින්සේ
ඔහුට කියනසේක්, “නැවැත්වූ තැනැ
තෝ සියළු අන්දමෙන් පවිත්‍රය;
පා සේදීම මිස වෙන දේකින් ඔහුට
කමක් නැත. නුබලා පවිත්‍ර අයවල්
ය; නුමුත් නුබලා සියල්ලෝම එසේ
11. නොවෙති” කීසේක. තමන්
පාචාදෙන්තා දනගත් නිසා, “නුබ
ලා සියල්ලෝම පවිත්‍ර නොවෙති”
12. කීසේක. උච්ඡන්තයේ ඔවුන්ගේ
පා සෝද, සළුව ඇඳගෙන නැවත
හිඳ ඔවුන්ට කියනසේක්, “මම නුබ
ලාට කෙලේ මොකදැයි නුබලා දනිද්
13. ද? නුබලා ‘ආචාරිනි, ඛාමීනි’
මට කියන; ඒක නුබලා කියනවා
14. හරි; එසේ වෙමි. එසේවිනම්,
ඛාමීවූ ආචාරියවූ මම නුබලාගේ පා
සේද බැවින්, නුබලා විසිනුත් ඔවු
නොවුන්ගේ පා සෝදන්ට යුතුය.
15. මම නුබලාට කලලෙස නුබලාත්
කරන පිනිස, නුබලාට ආප්‍රියයක්
16. දුනිමි. සැබවින් සැබවින් නුබ
ලාට කියමි, වැඩකාරයා තමාගේ
ඛාමීගාට වඩා උතුම් නැත; යමත
ලද නැතැත්තේද තමන් යවූ තැනැ
17. තාට වඩා උතුම් නැත. මේ

දේ කුඩලා දහ, ඒවා කරනවානම්
වාසනාවත්තයෝය.

18. “කුඩලා සිගල්ලන් ගැන
නොකියමි. මම තෝගගත්තවුන්
දනම්; කුමුත් ‘මා සමග කැම කන්
නා මට විරුධව විචිඛ එසවුණෙයයි’
ලියා තිබෙන කාරනාව සම්පූර්ණ

19. වත්තේය. ඒක පැමිණෙන කල
මම ඔහුමගයි කුඩලා අදහන පිනිස,
දන් ඒක පැමිණෙත්ව පලමුවෙන්
20. කුඩලාට කීමි. සැබවක් සැබවක්
කුඩලාට කියමි, මා විසින් එවන
කෙතෙක් පිළිගන්නා මා පිළිගත්
තේය; මා පිළිගන්නා මා එවූ උත්
වහන්සේ පිළිගන්නේයයි” කියේක.

21. රෙසුස්වහන්සේ මෙසේ කියා
කැලඹුනාවූ සිත් ඇතිව, “සැබවක්
සැබවක් කුඩලාට කියමි, කුඩලා
ගෙන් එකෙක් මා පාවාදෙන්නේ

22. යයි” ප්‍රසිඛලෙස කියේක. එවිට
කවුරු ගැන කියෙන්නේද? ගෝලයෝ
සැකකොට, ඔවුනොවුන් දෙස බැඳී

23. වෙත්. රෙසුස්වහන්සේගේ ගෝ
ලයන්ගෙන් තමන්වහන්සේට ප්‍රියවූ
එකෙක්, උනහන්සේගේ ලැපැත්ත

24. ලග භාන්සිවී සිටියේය. සීමොන්
පේතුස් උන්වහන්සේ කා ගැන
කථාකලසේක්දැයි, අහන්ව ඔහුට

25. සහිඤ්ඤාලෙය. එවිට ඔහු රෙසුස්
වහන්සේගේ ලැපැත්තේ භාන්සිව,
“ඤාමිනි, ඒ කවුදැයි” උනහන්සේ

26. ගෙන් ඇහුණේය. රෙසුස්වහන්
සේ උත්තර දෙමින්, “මම කැබෙල්
ලාට පොහවා යමෙකුට දෙමිද, ඒ
ඔහුමගයි” කියා, කැබෙල්ලාට පො

හවා සීමොන්ගේ පුත්‍රවූ සුදස් ඉස්
27. කාරියොත්ට දුන්නේක. ඔහු
කැබෙල්ලා ගත් පසු, භාතන් ඔහුට
වැහුණේය. එවිට රෙසුස්වහන්සේ,

“කුඩ කරන දේ හනික කරපත්
28. නැයි” ඔහුට කියේක. ඒ වචන
ඔහුට මත්තිසා කියෙන්නේදැයි, සමග
උන්නවුන්ගෙන් කවුරුවත් දන

29. ගනොත් නැත. සමගරෙත්, සුදස්
පසුබිස දැරුවැදිත් රෙසුස්වහන්සේ
මංගල්‍යයට සුදුසු දේ මිලදී ගනි
නනැයි, නොහොත් දිළිඳුන්ට මො

කවත් දීපන්නැයි ඔහුට කියෙකැයි
30. සිතුවේය. ඔහු කැබෙල්ලා ගත්
මේලේම, පිටත ගියේය; එකල රහු
ගද විය.

31. ඔහු හිතකල රෙසුස්වහන්සේ
කියනසේක්, “මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා දන්
ගෞරවයට පැමුණුනේය; දෙවියන්
වහන්සේද ඔහු නිසා ගෞරවයට

32. පැමුණුනාසේක. දෙවියන්වහන්
සේ ඔහු නිසා ගෞරවයට පැමිණි
සේක්නම්, දෙවියන්වහන්සේද තම
නිහන්සේ නිසා මනුෂ්‍යපුත්‍රයා ගෞ

රවයට පමුණුවනසේක; තවදහනිසා
ඔහු ගෞරවයට පමුණුවනසේක.
33. දරුවෙහි, තව වීක වේලාවක්
කුඩලා සමග සිටීම්. කුඩලා මා සො

ගහවා ඇත. කුමුත් ‘මම යන තැනට
එන්ව කුඩලාට බැරියයි’ සුදෙව්ව
රුන්ට මම කිලෙසම, දන් කුඩලා

34. වත් කියමි. කුඩලා ඔවුනොවුන්
ට ප්‍රේමකරපල්ලාය; මම කුඩලාට
ප්‍රේමකල ලෙසම කුඩලාත් ඔවුනො
වුන්ට ප්‍රේමකරපල්ලායයි, අභිත්

35. අහක් කුඩලාට දෙමි. කුඩලා
ඔවුනොවුන්ට ප්‍රේම කෙරෙන්නම්,
එසින් කුඩලා මාගේ ගෝලයෝයයි
සිගල්ලෝ දනගන්නවා ඇතැයි”
කියේක.

36. සීමොන් පේතුස් කථාකොට,
“ඤාමිනි, කොතනට යනසේක්
දැයි” උන්වහන්සේගෙන් ඇහුණේය.
රෙසුස්වහන්සේ ඔහුට උත්තර දෙ

මින්, “මම යන තැනට දන් මා සම
ග යන්ව කුඩට බැරිය; කුමුත් පසුව
මා සමග යන්නේයයි” කියේක.

37. පේතුස්ද, “ඤාමිනි, දන් ඔබ
වහන්සේ සමග යන්ව මට බැරි මණි
නිසාද? ඔබවහන්සේ නිසා මාගේ
ප්‍රාණය දෙමි” උන්වහන්සේට

32. කීර්ණය යෙසුස්වහන්සේ ඔහුට උත්තර දෙවින්, නුබව ප්‍රාතය මා නිසා දෙන්නේද? සැබවක් සැබවක් කුඩව කියමි, කුකුලා හඬලත්ව පල වුවෙන්, නුබ තුන්වරක් 'ඔහු හාදු නමිති' මා ගැන කියන්නේයයි" කීර්ණය.

14. පරිච්ඡේද. "සුඛලාගේ සිත් කැලඹෙනවාට නොදෙල්ලාය; දෙව් ගත්වහන්සේ අදහසල්ලාය; මාත් 2. අදහසල්ලාය. මාගේ පියානත්ව හන්සේගේ ගෙයි නොගෙත් මාස ස්වාන ඇත; නැත්නම් සුඛලාට ඒ බව කියමි. සුඛලාට ස්වානායත් පිළි 3. යෙලකරන්ට යමි. මම ගොස් සුඛලාට ස්වානායත් පිළියෙල කෙ රෙමනම්, මම සිව්න තැන සුඛලාත් සිව්නා පිනිස, මම නැවත ඇවිත් 4. සුඛලා මා ලඟට ගනිමි. මම යන ස්වානා සුඛලා දනිති; මාගේයද 5. දනිති" කීර්ණය. තෝමස්ද, "භාවිතී, ඔබවහන්සේ කොතනට ගතයන්නදැයි අපි දන්නේ නැත. මාගේය දැනගත්තට පුළුවන් කො හොමදැයි" උත්වහන්සේට කිය. 6. යෙසුස්වහන්සේ ඔහුට කියන සේක්, "මාගේයද, සැබැකමද, ජීව නයද මමය. මා කරනකොටගෙන මිස, කවුරුවත් පියානත්වහන්සේ 7. ලඟට ගත්තේ නැත. සුඛලා මා ඇදින්නෙත්නම්, මාගේ පියානත්ව හන්සේද අදහනි. මෙතැන් පවත් සුඛලා උත්වහන්සේ හඳුනාති; දුටු 8. වෝද වෙති" කීර්ණය. පිළිප්ද, "භාවිතී, පියානත්වහන්සේ අපට දැක්වුවමැනව; එපමන අපට ඇ 9. තැයි" උනිහන්සේට කිය. යෙසු ස්වහන්සේ ඔහුට කියනසේක්, "පි ලිප්, මම වෙපමන කල් සුඛලා සමග සිව්ගෙමි; සුඛලා මා නැදිත් තේද? මා දුටු තැනැත්තේ පියානත් වහන්සේ දුටුගේය; එසේමනම්,

'පියානත්වහන්සේ අපට දැක්වුව මැනවි' කියන්නේ කොහොමද? 10. මම පියානත්වහන්සේ ඇතුලෙ හිද, පියානත්වහන්සේ මා ඇතුලෙ හිද ඇතැයි අදහන්නේ නැද්ද? මම සුඛලාට කියන වචන මමම නොකි යමි. තවද මා ඇතුලෙහි සිටින්නාවූ පියානත්වහන්සේම ඒ ක්‍රියාවල් කර 11. නසේක. මම පියානත්වහන්සේ ඇතුලෙහිත්, පියානත්වහන්සේ මා ඇතුලෙහිත් සිව්නසේකැයි අදහන නිල්ලාය. එසේ නැත්නම්, ක්‍රියාවල් 12. නිසා මා අදහනනිල්ලාය. සැබ වත් සැබවක් සුඛලාට කියමි, මා අදහගන්නා මම කරන ක්‍රියාවළුත් කරන්නේය. මම මාගේ පියානත්ව හන්සේ ලඟට ගත නිසා, ඊට වඩා මහත් ක්‍රියාවළුත් කරන්නේය. 13. සුඛලා මාගේ නාමගෙන් ගමක් ඉල්ලනවානම්, පුත්‍රයා නිසා පියාන නිහන්සේ ගොරව ලබන පිනිස, 14. මම ඒක කෙරෙමි. සුඛලා මාගේ නාමගෙන් ගමක් ඉල්ලනවානම්, 15. ඒක මම කෙරෙමි. සුඛලා මට ප්‍රේම ඇත්නම්, මාගේ ආභාවල් 16. රක්ෂාකරපල්ලාය. මමද පියාන නිහන්සේගෙන් ඉල්ලන්නෙමි; එව් ට උත්වහන්සේ වෙත සැනසිලිකා රගෙක් සුඛලා සමග සදකල්ම සි 17. විත්ව සුඛලාට දෙනසේක; ඒ සැනසිලිකාරයා සැබැකමෙහි ආත් මයානත්වහන්සේය. ලෝකයා උත් වහන්සේ දකින්නේවත් අදහත් තේවත් නැත; ඒ නිසා උත්වහන් සේ පිළිගන්ට ලෝකයාට බැරිය. සුඛලා උත්වහන්සේ සුඛලා සමග සිව්නබැව්න සුඛලා ඇතුලෙහි වසන බැව්න, සුඛලා උනිහන්සේ අදහනි. 18. සුඛලා අසරනව නාරමි; සුඛලා 19. ලඟට එමි. තව වික වේලාවකින් ලෝකයා මා දකින්නේනැත; සුඛලා සුඛලා මා දකිති. මම ජීවත්වෙන බැව්ත්, සුඛලාත් ජීවත්වෙනවා

20. ඇත. ඒ දවසේ, මම පියානන්වි
හන්සේ ඇතුලෙහිත්, කුඩලා මා ඇ
තුලෙහිත්, මම කුඩලා ඇතුලෙහිත්
සිටින බව, කුඩලා දන්නවා ඇත.
21. යමෙක් මාගේ ආභාවල් පිළි
ගෙන රක්ෂාකරන්නේනම්, ඔහු මට
ප්‍රේම කරන්නේය; යමෙක් මට ප්‍රේම
කරන්නේනම්, ඔහුට මාගේ පියා
නැතිකමින් ප්‍රේමකරනසේක. මමද
ඔහුට ප්‍රේමකරන්නෙමි; මා ඔහුට ප්‍ර
22. කාසකරනෙහිමි” කියේක. “ආර්ථික
යාර්ග්‍යාත් නොවූ සුදස්ද, “ආර්ථික,
බවබහන්සේ විසින් ලොවට තමන්
ම ප්‍රකාශ නොකොට, අපට ප්‍රකාශ
කරන්නේ කොහොමදැයි” උන්ව
23. හත්සේගෙන් ඇසුරේය. දේසුස්
වහන්සේ උන්වාර දෙමින්, “යමෙක්
මට ප්‍රේමකරන්නේනම්, ඔහු මාගේ
වචනය රක්ෂාකරන්නේය. මාගේ
පියානන්වහන්සේද ඔහුට ප්‍රේමකර
නසේක; අපි ඔහු ලඟට ඇවිත් ඔහු
24. සමග වාසයකරමුව. මට ප්‍රේම
නොකරන තැනැත්තන් මාගේ වචන
රක්ෂාකරන්නේ නැත. කුඩලා අසන
වචනය මා එවූ පියානැතිකමින්සේ
25. මිස, මාගේ නොවේය. මම කුඩ
ලා සමග සිටිද්දීම, මේ කාරනා කුඩ
26. ලාට කිමි. තවද මාගේ නාම
යෙන් පියානන්වහන්සේ එවන
සුඛාත්මනම් සැනසිලිකාරයානන්ව
හන්සේ කුඩලාට සියල්ල උගන්වා,
මා විසින් කුඩලාට කියනලද සියල්ල
27. කුඩලාට සිහිකරවනසේක. කුඩ
ලා වෙත සමාදානය තබා ගනී; මා
ගේ සමාදානය කුඩලාට දෙමි; ලෝ
කයා දෙන්නාක්මෙන් කුඩලාට
නොදෙමි. කුඩලාගේ සිත් කැල
බෙන්ට නොදෙල්ලාය; හඟනො
28. වෙල්ලාය. ‘මම අහන්නට ගොස්
කුඩලා ලඟට නැවත එමිනි’ මම කු
ඩලාට කී බව කුඩලාට ඇසුරෙන්ය.
කුඩලා මට ප්‍රේම කරනවානම්, ‘මා
ගේ පියානන්වහන්සේ ලඟට ගමන’

මා විසින් කී බවට සත්තෝස වෙන
වා ඇත. මක්නිසාද, මාගේ පියාන
නැතිකමින් මට වඩා උතුම් කෙනෙ
29. ක. ඒ දේ සිබවෙන කල කුඩලා
අදහගන්නා පිණිස, දුන් සිබවෙන්ට
30. පලමුවෙන් කුඩලාට කිමි. මෙ
තැන් පටන් කුඩලා සමග බොහෝ
කොට කථානොකරමි. මක්නිසාද,
මේ ලොවට මුලාදුනියා එන්නේය;
කුමුත් ඔහුට මා ඇතුල් කිසි දෙ
31. යක් නැත්තේය. එහෙත් මේ
දේ සිබවෙන්ගේ, පියානන්වහන්
සේට මම ප්‍රේමකරන බවද, පියානන්
වහන්සේ මට අනකල ලෙස මම
කරන බවද, ලෝකයා දනගන්නා
පිණිසය. නැතිව මෙතනින් ගමුගයි”
කියේක.

15. පරිච්ඡේද. “සැබැවු මිදි වැල
මමය; මාගේ පියානැතිකමින් ඒක
2. රක්ෂාකරන්නාය. මා ඇතුලෙහිවූ
එල නොදෙන සියළු අතු උන්වහන්
සේ කපාදමනසේක; එලගන්නාවූ
සියළු අතු වඩා එලගන්නා පිණිස
3. පරිත්‍යාජකරනසේක. මා විසින් කුඩ
ලාට කියනලද වචනයෙන් කුඩලා
4. පරිත්‍යාජ. මා ඇතුලෙහි සිටපල්
ලාය; මමද කුඩලා ඇතුලෙහි සිටිමි.
අත්තක් මිදි වැලෙහි නොපවතී
නම් තනිතම එලගන්නට බැරැව
වාගේ, කුඩලා මා ඇතුල් නොපව
තින්නම් එලගන්නට කුඩලාට බැ
5. රිය. මිදි වැල මමය; කුඩලා
අතුය. යමෙක් මා ඇතුල් සිටිත්
තේද, මම ඔහු ඇතුල් සිටිමිද,
ඔහු බොහෝ එලගනිනි. මක්නිසාද,
මාගෙන් වෙන්ව කිසිවක් කරනට
6. කුඩලාට බැරිය. යමෙක් මා ඇතු
ල් නොපවතිනම්, ඔහු වේලි ගිය
අත්තක් වාගේ පිටත දමනු ලැබේ.
එබඳු අතු එක්කොට ගින්නේ දමා
7. දවනු ලැබෙත්. කුඩලා මා ඇතු
ල් සිටිනවානම්, මාගේ වචන කුඩ

ලා ඇතුළු පවතීනම්, සුඛලායමක්
 කැවතීව ඉල්ලුවොත් ඒ දේ සුඛලාට
 8. දෙනු ලැබේ. සුඛලා බොහෝ
 ඵලගැනීමෙන් මාගේ පියානනිහත්
 යේට ගොරව ඇත; එයින් සුඛලා
 මාගේ ගෝලයෝද වෙතවා ඇත.
 9. පියානන්දගන්ගේ මට ප්‍රේමක
 ලාක්ෂණය, මමත් සුඛලාට ප්‍රේම
 කෙරෙමි; මාගේ ප්‍රේමයෙහි සිටපල්
 10. ලාග. මම මාගේ පියානන්වහන්
 යේගේ ආභාවය රක්ෂාකොට උන්ව
 හන්ගේගේ ප්‍රේමයෙහි යම්ගේ සිවිම්
 ද, එසේම සුඛලාත් මාගේ ආභාවල්
 රක්ෂාකරනවානම් මාගේ ප්‍රේමයෙහි
 11. සිවිනවා ඇත. සුඛලා කෙරෙහි
 මාගේ ප්‍රීතිය පවතීන පිනිසද, සුඛ
 ලාගේ ප්‍රීතිය සම්පූර්ණවෙන් පිනි
 සද, මේ කාරනා සුඛලාට කිමි.
 12. මම සුඛලාට ප්‍රේම කලාක්ෂණය,
 සුඛලාත් ඔවුනොවුන්ට ප්‍රේම කර
 පල්ලාග; මාගේ ආභාවනම් මේය.
 13. ගමෙන් තමාගේ මිත්‍රයන් වෙසු
 වට තමාගේ ප්‍රානග දුනිනම්, ඊට
 වඩා ප්‍රේමයක් කාවවත් ඇත්තේ
 14. නැත. මම සුඛලාට ආභාකරන්
 නාවු දේ සුඛලා කරනවානම්, සුඛ
 15. ලා මාගේ මිත්‍රයෝ වෙති. වැඩ
 කාරයා තමාගේ ස්වාමියා මක්කරන්
 තේදුරි නොදන්නා බැවින්, මෙයින්
 වතු සුඛලාට වැඩකාරයෝගෙහි නො
 කියමි. තවද මාගේ පියානන්වහන්
 යේගෙන් මම ඇසු සියල්ල සුඛලාට
 දුන්වු බැවින්, සුඛලා මිත්‍රයෝගෙහි
 16. කිමි. සුඛලා මා තෝරගත්තේ
 නැත; සුමුත් මාගේ නාමයෙන්
 පියානන්වහන්ගේගෙන් සුඛලා ග
 මක් ඉල්ලුවොත් ඒ ඒ දේ උනිහත්
 ගේ සුඛලාට දෙන පිනිසද, සුඛලා
 ගොස් ඵලගන්නා පිනිසද, සුඛලා
 ගේ ඵල පවතීන පිනිසද, මම සුඛ
 ලා තෝරගෙන නිගවකෙරෙමි.

17. “ඔවුනොවුන්ට ප්‍රේම කරපල්
 ලාගෙහි සුඛලාට ආභාකෙරෙමි.

18. ලෝකයා සුඛලාට භේර වන්
 තේනම්, සුඛලාට පලවුබෙන්
 මට භේරවුනේගෙහි දෙනනිල්ලාග.
 19. සුඛලා ලෝකයාගේ පක්ෂයට
 වුනොත්, ලෝකයා තමාගේ පක්ෂ
 යට සිවින අගවළන්ට ප්‍රේමකරන්
 තේග. සුමුත් සුඛලා ලෝකයාගේ
 පක්ෂයට නොසිවින නිසාත්, මම
 ලෝකයාගෙන් සුඛලා තෝරගත්
 නිසාත්, ලෝකයා සුඛලාට භේර
 20. වෙති. ‘වැඩකාරයා තමාගේ
 ස්වාමියාට වඩා උතුම් නැතැයි’ මා
 එයින් සුඛලාට කී වචනා සිහිකර
 පල්ලාග. ඔවුන් මට පිඩාකලෝනම්,
 සුඛලාටත් පිඩාකරනවා ඇත; මා
 ගේ වචනවල් රක්ෂාකලෝනම්, සුඛ
 ලාගේ වචනවළන් රක්ෂාකරනවා
 21. ඇත. සුමුත් ඔවුන් මා එවු උන්
 වහන්ගේ නාදනන බැවින්, මාගේ
 නාමග නිසා මේ සියල්ල සුඛලාට
 22. කරනවා ඇත. මම ඇවිත් ඔවුන්
 ට කථානොකෙරෙමිනම්, ඔවුන්ට
 පාපයක් සුමුගේග; දුන් ඔවුන්ගේ
 23. පාපයට වැස්මක් නැත. මට
 භේරවෙන්නා මාගේ පියානනිහත්
 24. ගේටත් භේරවේ. මම ඔවුන්
 අතරෙහි වෙන කාවවත් කරන්නට
 බැරි ක්‍රියාවන් නොකෙරෙමිනම්,
 ඔවුන්ට පාපයක් සුමුගේග. දුන්
 ඔවුන් ඒ දුකත් වටද මාගේ පියා
 නන්වහන්ගේටද භේරවුනෝග.
 25. ‘කාරණවක් නැතුව මට භේරවු
 නෝගෙහි’ ඔවුන්ගේ ව්‍යවස්ථාවෙහි
 ලියාතිබෙන වචනග මෙයේ සමසු
 26. ගේගෙහි. සුමුත් පියානන්වහන්
 ගේ කෙරෙන් පිටත එන්නාවු සැබෑ
 කමෙහි ආත්මයවු, සැකසිලිකාරයා
 නනිහන්ගේ පියානනිහන්ගේ කෙ
 රෙන් සුඛලා ලඟට එවමි. උනිහත්
 ගේ ආකල මා ගැන සාක්ෂිදෙනගේ
 27. ක. සුඛලාත් පටන්ගැනමේ සිට
 මා සහග සිවිග බැවින්, සාක්ෂි දෙන
 වා ඇත.

16. පරිච්ඡේද. “සුඛලා බාබාලසු
 නොලබන පිනිස මේ කාරනා සුඛ
 2. ලාභ කිව්. ඔවුන් සිතගෙත්තට
 ලීන් සුඛලා අහස්කරනවා ඇත.
 එපමනක්නොව, සුඛලා මරන්නාවු
 සියල්ලෝ ඒ වැරිම තමන් විසින්
 දෙවියන්වහන්සේට කරන පූජාව
 කැසි සිතන කාලය පැමිණෙන්
 3. ගේය. ඔවුන් පියානනිහන්සේත්
 මාත් නාදනන බැවින්, ඒ දේ සුඛ
 4. ලාභ කරනවා ඇත. තවද ඒ කා
 ලය පැමිණිකල මම බේවා සුඛලාට
 කී බව සිහිවෙන පිනිස, මේ කාරනා
 සුඛලාට කිව්. සුමුත් පටන්ගැන්මේ
 සිට සුඛලා සමග සිටිය බැවින්, මේ
 5. කාරනා සුඛලාට නොකිව්. දැන්
 මා එවු උත්වහන්සේ ලඟට ගමී;
 ‘කොතනට ගනසේන්දුයි’ සුඛලා
 අතරෙහි කවුරුවත් මාගෙන් අහන්
 6. ගේ නැත. සුමුත් මේ කාරණ සු
 ඛලාට මම කී බැවින්, සුඛලාගේ
 සිත් සෝකගෙන් පිරී තිබෙතෙත්ත.
 7. “එසේ සුමුත් මම සැබැව
 සුඛලාට කියමි; මාගේ අහස්ව යා
 මෙන් සුඛලාට ප්‍රයෝජන ඇත.
 මස්තිසාද, මම අහස්ව නොගියෙමි
 නම, සැතප්පිකාරයානන්වහන්සේ
 සුඛලා ලඟට එන්නේ නැත; සුමුත්
 මම අහස්ව ගියෙමිනම, උත්වහන්
 8. සේ සුඛලා ලඟට එව්මි. උත්ව
 හන්සේ ආකල, පාපය ගැනද, ධර්ම
 ක්‍රියාව ගැනද, විනිශ්චය ගැනද,
 9. ලෝකයාට දනාදෙනසේක. ‘පා
 පය ගැනග’ කීවේ, ඔවුන් මා නො
 10. අදහන බවය. ‘ධර්මක්‍රියාව ගැ
 නග’ කීවේ, මාගේ පියානන්වහන්
 සේ ලඟට ගෙමි, එසින් පසු සුඛලා
 11. මා නොදක්නා බවය. ‘විනිශ්ච
 ය ගැනග’ කීවේ, මේ ලෝකගෙහි
 මුලාදානියා විනිශ්චයකරනු ලබන
 12. බවය. මා විසින් සුඛලාට කියනු
 වූවු වෙනත් බොහෝ කාරණ ඇත;
 දැන් ඒවා දරන්ට සුඛලාට බැරිය.

13. එසේ සුමුත් සැබැකමේහි ආත්
 මයානන්වහන්සේ ආකල, උනිහන්
 සේ සුඛලා සියළු සැබැකමේහි මාගේ
 යට පවුසුවනසේක. තවනිහන්සේ
 ගේම අතිප්‍රාචෙන් කථානොකර, උ
 නිහන්සේට ඇහෙන දේ කියා, මතු
 පැමිණෙනදේ සුඛලාට දකිනසේක.
 14. උනිහන්සේ මාසන්තක දෙසින්
 අරගෙන සුඛලාට එළිදරව්කොට,
 මා ගෞරවයට පවුසුවනසේක.
 15. පියානන්වහන්සේ සන්තක සිය
 ලල මාසන්තකය; එහෙයින් ‘මාසන්
 තක දෙසින් අරගන සුඛලාට දක්
 16. වනසේකැයි’ කිව්. මම පියානන්
 වහන්සේ ලඟට ගන නිසා, ක්‍රිස්ත
 වේලාවකින් මා දකින්නේ නැත.
 නැවතත් ක්‍රිස්ත වේලාවකින් මා
 17. දකිනවා ඇතැයි” කීසේක. එවිට
 තමන් ගෝලයන්ගෙන් සමහරෙක්,
 “ක්‍රිස්ත වේලාවකින් මා දකිනෙත්
 නැත කියාත්, නැවතත් ක්‍රිස්ත
 වේලාවකින් මා දකිනවා ඇත කී
 යාත්, පියානන්වහන්සේ ලඟට ගන
 නිසාය කියාත්, මුත්වහන්සේ අපට
 18. කියන්නේ මොකද? ‘ක්‍රිස්ත
 වේලාවකැයි’ උත්වහන්සේ මේ කී
 යන්නේ මොකද කියා, අපි දන්
 ගේ නැතැයි” කථාකරගත්තෝය.
 19. රෙසුස්වහන්සේ තමනිහන්සේ
 ගෙන් ඒ කාරණව ගැන අහන්නට
 ඔවුන් කැමති බව දන, ඔවුන්ට
 කියනසේත්, “ක්‍රිස්ත වේලාවකින්
 මා දකින්නේ නැත, නැවතත්
 ක්‍රිස්ත වේලාවකින් මා දකිනවා
 ඇතැයි, මම කී කාරණව ගැන
 සුඛලා ඔවුනොවුන් කථාකරමින්
 20. සොයද්ද? සැබවත් සැබවත්
 සුඛලාට කියමි, සුඛලා හබා වැල
 පෙනී; සුමුත් ලෝකයා සන්තෝස
 වෙයි. සුඛලා සෝකවෙයි; සුමුත්
 සුඛලාගේ සෝකය සන්තෝසයට
 21. පෙරලෙයි. හත්‍රියක් වදන කල,
 ඇගේ පැය පැමිණි නිසා සෝකවත්

ඒය. සුමුත් ඇ දරුවාවැදුකල, ලෝ
සයේ මනුෂ්‍යයෙක් උපන්නේය යන
සන්තෝසයෙන් එතැන් පවත් වේද
22. නාමි සිහිකරන්නේ නැත. සුම
ලාත් දන් සෝකවෙහි; සුමුත් නැ
වන සුමලා දක්නෙමි; එවිට සුමලා
ගේ සිත් සන්තෝස වන්නේය. සුම
ලාගේ සන්තෝසය සුමලාගෙන්
කවුරුවත් උදුරගන්නේ නැත.

23. “ඒ දවසේ සුමලා මාගෙන්
කිසි දෙයක් විභාගකරන්නේ නැත.
සැබවක් සැබවක් සුමලාට කියමි,
මාගේ නාමයෙන් පියානනිඟන්ගේ
ගෙන් සුමලා ගමක් ඉල්ලුවොත්,
24. ඒ දේ සුමලාට දෙනෙමි. දන්
දක්වා මාගේ නාමයෙන් සුමලා
මොකවත් ඉල්ලුවේ නැත. සුමලා
ගේ ප්‍රියය සම්පූර්ණවෙන් පිනිස,
ඉල්ලාපල්ලාය; එවිට සුමලා ලබන
25. මා ඇත. මේ දේ උපමාවලින්
සුමලාට කීමි; සුමුත් උපමාවලින්
නැවත සුමලාට. නොකියා, ප්‍රකාශ
ගෙන් පියානනිඟන්ගේ ගැන සුම
ලාට දන්වන්නාවූ කාලය පැමිනෙත්
26. ගේය. ඒ දවසේ මාගේ නාම
ගෙන් සුමලා ඉල්ලනවා ඇත
27. සුමලා මට සෙත්තවූ බැවින්ද,
මම දෙවියන්වහන්සේ කෙරෙත්
ආමිහි ඇදහූ බැවින්ද, පියානනිඟන්
ගේම සුමලාට සෙත්තවනෙමි. ඒ නිසා
සුමලා ගැන පියානනිඟන්
ගේගෙන් ඉල්ලනෙමිහි නොකිය
28. මි. මම පියානනිඟන්ගේ ලභින්
පිටත්ව, ලෝකයට ආමි; නැවත
ලෝකය හැර, පියානනිඟන්ගේ
29. ලඟට ගමිහි” කියෙමි. උන්ව
හන්සේගේ ගෝලයෝ, “දන් ඔබ
වහන්සේ උපමා නැතුව ප්‍රකාශයෙන්
30. කියනෙමි. ඔබවහන්සේ සිය
ලල දන්නා බවද, කාගේවත් විභා
ගකිරීමෙන් ඔබට ඕනෑකමක් නැති
බවද දන් දනිමුව. මෙයින් ඔබවහන්
සේ දෙවියනිඟන්ගේ ලභින් පිටත්ව

31. ආ ඔබ අදහසුගමි” කීවෝය. ගේ
සුත්වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙ
මින්, “සුමලා දන් අදහන්නෝද?
32. සුමලා සියල්ලෝම තමතමන්
ගේ ස්ථානවලට ඉහිරි ගොස්, මා
තනියම හරින කාලය පැමිනෙත්
තේය; දනටම පැමිනි තිබෙයි.
එසේ සුමුත් පියානනිඟන්ගේ මා
සමග නිසා තනියම නොවෙමි.
33. මා නිසා සුමලා සමාදානය ලබ
න පිනිස, මේ ආරනා සුමලාට කීමි.
ලෝකයේදී සුමලා දුකට පැමින
නවා ඇත; සුමුත් හිරි සිතීන් සිට
පල්ලාය; මම ලෝකයෙන් ජයගති
මිහි” කියෙමි.

17. පරිවෙස්. ගේසුසවහන්සේ මෙ
සේ කියා සිටියාදෙසට ඇත් ඔසවා,
කියනුගේ “පියානනිඟන්ස, කාලය
2. පැවුණුතේය. ඔබවහන්සේ විසින්
ඔබගේ පුත්‍රයාට දෙනලද සියල්
ලන්ට සදකාල ජීවිතය දෙන පිනි
ස ඔබවහන්සේ සියළු මනුෂ්‍යයන්
කෙරෙහි ඔහුට බලය දුන් හෙයින්,
ඔහු කරනකොටගෙන ඔබවහන්
සේට ගෝරව ලැබෙන පිනිස ඔබ
වහන්සේගේ පුත්‍රයාට ගෝරව දුන
3. මැනව. ඒ සදකාල ජීවිතයනම්,
එකම සැබැවූ දෙවිවූ ඔබවහන්සේ
සහ ඔබවහන්සේ විසින් එවකලදී
දවු ගේසුස් ත්‍රිසතුන් දනගැන්ව වේ.
4. මම ඔබවහන්සේ පොලොවේ
ගෝරවයට පැමිනවීමි. ඔබවහන්සේ
මට කරන්නට දුන් වැඩ තීන්දුක
5. ලෙමි. දනට පියානනි, ලෝකය
මැව්වට පලවූවෙන් ඔබවහන්සේ
ලග මට තිබුනාවූ ගෝරවගෙන්,
ඔබවහන්සේ ලඟදී මා ගෝරවයට
6. පැමිනෙව්ව මැනව. ඔබවහන්සේ
විසින් ලෝකයෙන් මට දුන් මනුෂ්‍ය
යන්ට ඔබගේ නාමය එළිදරව්ක
ලෙමි. ඔවුන් ඔබවහන්සේ සන්තක
වූවෝය; ඔබවහන්සේ ඔවුන් මට

දුන්නේය; ඔවුන් ඔබවහන්සේගේ
 7. වචනය රක්ෂාකරලා. ඔබවහන්
 සේ මට දුන් සියල්ල ඔබවහන්සේ
 8. උභයාසි ඔවුන් දුන් දනිති. ඔබ
 වහන්සේ විසින් මට දුන් වචන මම
 ඔවුන්ට දුනිමි; ඔවුන් ඒවා පිළිගෙන,
 මම ඔබවහන්සේ කෙරෙහි ආ
 බව අනුමානායක් නැතුව දන, ඔබ
 වහන්සේ මා එවූ බව අදහගත්තෝ
 9. ය. මම ඔවුන් නිසා යාඥාකරමි;
 ලෝකයා නිසා යාඥාකොකරමි;
 නුඹුන් ඔබවහන්සේ මට දුන්නාවූ
 ඔවුන් නිසා යාඥාවෙමි; මන්තිසාද,
 ඔවුන් ඔබවහන්සේ සත්තකය.
 10. මා සත්තක සියල්ල ඔබවහන්
 සේ සත්තකය; ඔබවහන්සේ සත්
 තක සියල්ල මා සත්තකය. මමද
 ඔවුන් කරනකොටගෙන ගොරව
 11. ගට පැමිණියෙමි. මෙතැන් පටන්
 මම ලෝකයේ නොසිටිමි; නුඹුන්
 ඔවුන් ලෝකයේ සිටිති; මම ඔබව
 හන්සේ උගට එමි. සුඛවූ පියානෙහි,
 ඔබවහන්සේ මට දුන්නාවූ ඔවුන් අප
 ගේම ඒකත්වයක් වෙත පිනිස ඔබ
 වහන්සේගේ නාමයෙන් රක්ෂාකර
 12. වැනව. මම ඔවුන් සමග ලෝක
 යේ සිට්දදී, ඔවුන් ඔබවහන්සේගේ
 නාමයෙන් රක්ෂාකෙලෙමි; ඔබව
 හන්සේ මට දුන්නාවූ ඔවුන් ප්‍රචේ
 සම් කෙලෙමි; විනාසගෙහි පුත්‍රයා
 හැර, ඔවුන් අතරෙන් කවුරුවත්
 විනාසවූයේ නැත; බෙසේ ලියවිල
 13. සම්පූර්ණවූයේය. නුඹුන් දුන්
 ඔබවහන්සේ උගට මම එමි; මාගේ
 ප්‍රියිය ඔවුන් කෙරේ සම්පූර්ණවෙ
 ත පිනිස, ලෝකයෙහිදී මේ කාරනා
 14. කියමි. මම ඔවුන්ට ඔබවහන්
 සේගේ වචනය දුනිමි. මම ගම්බේ
 ලෝකයාගේ පක්ෂයට නොවෙමිද,
 එසේම ඔවුනුත් ලෝකයාගේ පක්ෂ
 යට නොවෙති; ඒ නිසා ලෝකයා
 15. ඔවුන්ට ශෛර වූයේය. ඔබව
 හන්සේ විසින් ඔවුන් තුළුරෙන්

රක්ෂාකරගත්ට මිස, ලෝකයෙන්
 16. ගෙනගත්ට යාඥාකොකරමි. මම
 ගම්බේ ලෝකයාගේ පක්ෂයට නො
 වෙමිද, එසේම ඔවුනුත් ලෝකයා
 17. ගේ පක්ෂයට නොවෙති. ඔබව
 හන්සේගේ සැබෑකමෙන් ඔවුන්
 පිරිසිදුකලවැනව; ඔබවහන්සේගේ
 18. වචනය සැබෑකමනම් වේ. ඔබ
 වහන්සේ මා ලෝකයට එව්වාසේම,
 19. මම ඔවුන් ලෝකයට ගිවිසිමි. සැ
 බෑකමෙන් ඔවුන් පිරිසිදුවෙන පිනි
 ස, ඔවුන් නිසා මා පිරිසිදුකරගනිමි.
 20. “තවද ඔවුන් නිසා පමනක්
 නොව, ඔවුන්ගේ වචනය කරන
 කොටගෙන මා අදහන්නවූන් නි
 21. සාත් යාඥාකරමි. ඔබවහන්සේ
 මා එවූ බව ලෝකයා අදහගන්නා
 පිනිස, ඔවුන් සියල්ලෝ එකඟයක්
 වේවා. පියවූ ඔබවහන්සේ මා ඇතු
 ලෙහින් මම ඔබවහන්සේ ඇතුලෙ
 හින් සිටින්නාසේම, අප ඇතුලෙහි
 22. ඔවුනුත් එකඟයක් වේවා. අපි
 එකඟයක්ව සිටින්නාසේම ඔවුනුත්
 23. එකඟයක්වෙන පිනිසද, මම ඔ
 වුන් ඇතුලෙහිද ඔබවහන්සේ මා
 ඇතුලෙහිද සිටිමෙන් ඔවුන්ගේ
 එකඟයක්වීම සම්පූර්ණවෙන පිනි
 සද, ඔබවහන්සේ මා එවූ බවත් ඔබ
 වහන්සේ මට ප්‍රේම කලයේම ඔවුන්
 ටත් ප්‍රේමකල බවත් ලෝකයා දන
 ගන්නා පිනිසද, ඔබවහන්සේ වි
 සින් මට දුන් මගිමග මම ඔවුන්ට
 24. දුනිමි. පියානෙහි, ලෝකය
 වැඩිමට පලවූවෙන් මට ප්‍රේමක
 ලාවූ ඔබවහන්සේ විසින් මට
 දුන් මගිමග ඔබවහන්සේ මට
 දුන්නාවූත් වසිනුත් දක්නා පිනිස,
 මම සිටින තැන ඔවුනුත් මා සමග
 25. සිටිමට කැමැත්තෙමි. බව්ව්වූ
 පියානෙහි, ලෝකයා ඔබවහන්සේ
 හැඳින්වේ නැත; නුඹුන් මම ඔබව
 හන්සේ හැඳින්වෙමි; මොවුන් ඔබ
 වහන්සේ මා එවූයේකැයි දනගත්

26. තෝග. ඔබවහන්සේ වට ඇත්තා වූ ප්‍රේමය ඔවුන් ඇතුලෙහිද මමත් ඔවුන් ඇතුලෙහිද වෙන පිහිස, ඔබවහන්සේගේ නාමය ඔවුන්ට දැන්වීම්, දන්වන්නෙමි” කීසේක.

18. පරිච්ඡේදය. ශේෂස්වභාවයේ වෙසෙන්නා, තමන් ගෝලයන්: සමග කෙළොත්තම් මග එගොඩට ගොස්, එහි තිබෙන උපකතට ගෝලයන් ස 2. මග පැමිණිසේක. ශේෂස්වභාවයේ තමන් ගෝලයන් සමග නොගෙස්වර එහි ගිය බැවින්, උනිහන්සේ පාලා දෙන සුදක් ඒ ස්ථානය දැන පුරු 3. දුග. එතෙතින් ඔහු සේනාව සහ නායක පූර්කයන්ගෙන්ද එරිසින් ගෙන්ද සේවකයන් ලබාගෙන, පහන් විලක්කු ආශ්‍රිත කරගෙන එන 4. නට ආශේය. ශේෂස්වභාවයේ තමන්ට පැමිණෙන සියළු දේ දැන පිටත්ව ගොස්, “නුබලා සොයන්නේ කාදැයි” ඔවුන්ගෙන් ඇසුරේ 5. ක. ඔවුන් උත්වභාවයේට උත්තර දෙමින්, “නාසරුත් ශේෂස්වභාවය” කීවේය. ශේෂස්වභාවයේ, “ඒ මම ගි” කීසේක. උත්වභාවයේ පාලා දෙන්නා වූ සුදක් ඔවුන් සමග සිටි 6. ශේය. “ඒ මම ගි” ශේෂස්වභාවයේ ඔවුන්ට කී වේලේම, ඔවුන් පස් සෙන් පස්සට ගොස් මිම වැටුවෝය. 7. නැවතත් උත්වභාවයේ “නුබලා සොයන්නේ කාදැයි” ඇසුරේක. ඔවුන් “නාසරුත් ශේෂස්වභාවය” කී 8. වේග. ශේෂස්වභාවයේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “ඒ මම ගි නුබලා ට කිමි. එතෙතින් නුබලා මා සොයන්නෙමි, මොවුන්ට ගන්ට හැරපල් 9. ලාගි” කීසේක. මෙසේ කීවේ, “ඔබවහන්සේ වට දුන්නවුන්ගෙන් කවුරුවත් විනාසවුනේ නැතැයි” උත්වභාවයේ විසින් කියනලද වචන මෙසේ සම්පූර්ණවෙන් පිති

10. සග. එකල කවුළක් කරන් සිටි. සීමොන් පේත්‍රස් ඒක ඇද, නායක පූර්කයාගේ වැඩකාරයෙකුට ගසා, ඔහුගේ දකුණු කන කපාදමීය. ඒ වැඩ 11. කාරයාගේ නව මල්කස්ය. එවිට ශේෂස්වභාවයේ පේත්‍රස්ට කියන සේත්, “නුබේ කවුළු කොපුවේ දමා පන්න; පියානන්වභාවයේ විසින් වට දුන් කුසලාන නොබෝමිදැයි” කීසේක. 12. එකල සේනාවද සේනාපතියාද සුදෙව්වරුන්ගේ සේවකයෝද 13. ශේෂස්වභාවයේ අල්ලා බැඳ, ඒ අවුරුද්දට උත්තම පූර්කවූ කායා එස්ගේ මාමා වූ අන්තස් ලඟට පලවූ 14. කොට ගෙන ගියේය. ඒ කායා එස්, “සෙනග නිසා එක් මනුෂ්‍යයෙකුගේ මරනය ප්‍රයෝජන ඇතැයි” මන්ත්‍රණ සභාවෙහිදී සුදෙව්වන්ට කී නැතැත්තාය. 15. සීමොන් පේත්‍රස්ද තමන් ගෝලයෙක්ද ශේෂස්වභාවයේ පස් සේ ගියේය. ඒ ගෝලයා උත්තම පූර්කයා විසින් අඳුනන බැවින්, ශේෂස්වභාවයේ සමග උත්තම පූර්කයාගේ සාලාවට ඇතුල්වූහෝය. 16. නුමුත් පේත්‍රස් දෙරකඩ ලඟ පිටත සිටියේය. එවිට උත්තම පූර්කයා විසින් අඳුනනලද ඒ අනිත් ගෝලයා පිටතට ගොස්, දෙරටුපා ලිට කියා, පේත්‍රස් ඇතුලට ගෙන 17. ආශේය. එවිට දෙරටුපා ලිටු දැක, “නුබන් ඒ මනුෂ්‍යයාගේ ගෝලයන්ගෙන් එකෙක් නොවේදැයි” පේත්‍රස්ට කීවාය. “මම නොවෙමි” 18. කීය. සිතල බැවින්, වැඩකාරයෝද සේවකයෝද ගිනි දල්වා තපි මින් සිටියෝය. පේත්‍රස්ද ඔවුන් සම 19. ග ගිනි තපිමින් සිටියේය. එවිට උත්තම පූර්කයා ශේෂස්වභාවයේ ගේ ගෝලයන් ගැනද, ඉතැන්විම ගැනද, උත්වභාවයේගෙන් ඇසුරේ 20. ය. ශේෂස්වභාවයේ ඔවුන්ට උත්

තර දෙමින්, “මම ප්‍රකාශයෙන්
ලොවට කථාකෙලමි; සුදෙව්වරුන්
නිතර රැස්වෙන්නාවූ සිතගෝගවල
දිත් දේව මාලිගාවේදීත් නිතරම
ඉඟැන්විමි; රහසින් කිසිවක් නොකි
21. ගෙමි. මාගෙන් අඟන්ගෙන් මක්
නිසාද? මාගේ වචන ඇසුවන්ගෙන්
මම ඔවුන්ට කීවේ මොකදැයි අසා
පත්ත. මම කීවේ මොකදැයි ඔවුන්
22. දනිති” කීහේක. උනිහන්ගේ
මෙසේ කීකල, ලගසිව්ගාවූ සේවක
ගත්ගෙන් එකෙක්, “උත්තම පූජ
කයාට මෙසේ උත්තර දෙන්නේද”
කියා, ගේසුස්වහන්ගේට අතුල් පහ
23. රක් ගැසිය. ගේසුස්වහන්ගේ
ඔහුට උත්තර දෙමින්, “මම තර
කක් කිමිනම්, ඒ තරක ගැන සාක්ෂි
දීපත්ත; භොදක් කිමිනම්, මට පහ
ර දෙන්නේ වන්නිසාදැයි” කීහේක.
24. බැඳලා සිටි උස්වහන්ගේ අත්
තස් විසින් උත්තම පූජකවූ කායා
25. එස් ලගට ගවුනු ලැබුහේක. සි
මොත් පේතුස් ගිහි තපිමින් සිටි
කල, ඔවුන් “සුඛ ඔහුගේ ගෝල
ගත්ගෙන් එකෙක් නොවේදැයි”
ඔහුට කීවේය. “නැත; මම නො
26. වෙමි” කීහේය. උත්තම පූජ
කයාගේ වැඩකාරගත්ගෙන් එකෙක්
වූ, පේතුස් විසින් කත කැපූ තැනැ
තාගේ නැගෙක්, “ඔහු සවග ලග
ගේ සිටි සුඛ සුදුවිමදැයි” කීය.
27. එවිට පේතුස් නැවතද, “නැ
තැයි” කීය. එවලේම කුකුලා හඬ
ලිය.

28. එකල ඔවුන් ගේසුස්වහන්ගේ
කායාඵස් ලගින් නවුසාලාවට ගෙන
ගියේය. එවිට පහන්විය. ඔවුන්
පාස්කු මංගලා කැමට අපවිත්‍ර
නොවෙන පිනිස, නවු සාලාවට ඇ
29. තුල්වූහේ නැත. එකල පිලාත්
ඔවුන් වෙතට පිටත්ව ගොස්, “මේ
මසුණයාට විරුඬව මොන වරදක්
30. තබද්දැයි” කීය. ඔවුන් උත්තර

දෙමින්, “මොහු වැරදිකාරගෙන්
නොවිනම්, සුඛට ඔහු පාවා නො
31. දෙවුයයි” කීවේය. එවිට පිලාත්,
“සුඛලා ඔහු ගෙනගොස්, සුඛලා
ගේ ව්‍යවස්ථාව ලෙස විනිශ්චය කර
පල්ලාගයි” ඔවුන්ට කීය. එවිට
සුදෙව්වරු, “කිසිවෙක් වරන්ට අපට
32. බලය නැතැයි” කීවේය. මෙ
සේ වූහේ, ගේසුස්වහන්ගේ මොන
වරකයකින් මැරෙනගේන්ද කියා
තමන්වහන්ගේ විසින් කියා තිබුන
වචනය සම්පූර්ණවෙන පිනිසය.
33. එවිට පිලාත් නැවත නවුසාලා
වට ඇතුල්ව ගේසුස්වහන්ගේ කැඳ
වා, “සුඛ සුදෙව්වන්ගේ රජදැයි”
34. ඇසුරේය. ගේසුස්වහන්ගේ ඔහු
ට උත්තර දෙමින්, “සුඛම මෙසේ
කියන්නේද, නොහොත් අනුත් මා
ගැන එසේ සුඛට කීවේදැයි” කීහේ
35. ක. පිලාත් උත්තර දෙමින්,
“මම සුදෙව්වෙක්ද? සුඛම ජනි
සුදු නාගකපූජකගේද සුඛ මට පා
වාදුන්නේය. සුඛ කලේ මොකදැයි”
36. කීය. ගේසුස්වහන්ගේ උත්තර
දෙමින්, “මාගේ රජ්‍යය මේ ලෝක
ගෙන් නොවේය. මාගේ රජ්‍යය මේ
ලෝකගෙන් විනම්, මම සුදෙව්ව
රුන්ට පාවාදෙනු නොලබන පිනිස,
මාගේ වැඩකාරගේ සුඛ කෙරෙහි.
දුන් මාගේ රජ්‍යය වෙසින් නොවේ
37. යයි” කීහේක. එවිට පිලාත්,
“එසේවිනම් සුඛ රජෙක්දැයි” උත්
වහන්ගේට කීය. ගේසුස්වහන්ගේ
උත්තර දෙමින්, “මම රජෙයි සුඛ
විකියන්නේය. මම උපන්නෙත්,
ලෝකයට ආවෙන් සැබෑකමට සා
ක්ෂිදෙන පිනිසය. සැබෑකමෙන්
වූ තැනැත්තේ මාගේ ශබ්දය අ
38. සන්නේයයි” කීහේක. පිලාත්
“සැබෑකමනම් මොකදැයි” උත්ව
හන්ගේට කියා, නැවත සුදෙව්ව
රුන් වෙතට පිටත්ව ගොස්, “මොහු
අත කිසි වරදක් මට පෙනෙන්නේ

39. නැත. සුමුත් පාස්කු මංගල්ලය
ගෙහිදී සුබලාට මා විසින් එකෙන්
මුද දෙන සිරිතක් තිබෙයි; එහෙ
යින් සුදෙව්වන්ගේ රජ මා විසින්
සුබලාට මුද හරිත්ව සුබලා කැමති
40. දැයි” ඔවුන්ගෙන් ඇසුරෙහි. එ
විට ඒ සියල්ලෝ නැවත මොර
ගසමින්, “මොහු හොඳේය; ඔරබි
බාගයි” කීවේය. ඔරබිබා හො
රෙන්න.

19. පරිච්ඡ. එවිට පිරාත් ගේසුස්
වහන්සේට කසවලින් තැලෙව්වේය.
2. හේවාගේද කවු ඔවුන්ගෙන් හො
තා උත්වහන්සේගේ ගිණේ තබා,
3. රත් වහන්සේ උත්වහන්සේට
හදවා, “සුදෙව්වන්ගේ රජුරුවෙ
නි, සුවයේ සිටිනසේත්වයි” කියා
උනිහන්සේට අතුල්පතර දුන්නා
4. ය. එකල පිරාත් නැවත පිටත්ව
ගොස්, “මොහු අත කිසි වරදක්
වට නොපෙනෙන බව සුබලා දුන
ගත්තා පිනිස, මොහු සුබලා ලඟට
5. ගෙනාගෙමි” ඔවුන්ට කීය. එවි
ට ගේසුස්වහන්සේ කවු ඔවුන්ගේ
රත් වහන්සේ දරමින් පිටතට ආසේ
ක. එවිට පිරාත්ද “ඒ වහන්සා
6. බලාපල්ලාගයි” ඔවුන්ට කීය. එ
විට නායකපුජකගේද ගේවකගේද
උනිහන්සේ දුක, මොරගසමින් “කු
රුසියෙහි ඇතහැසුවමැනව; කුරුසි
ගෙහි ඇතහැසුවමැනවයි” කීවේය.
පිරාත්, “සුබලාට මොහු ගෙන
ගොස් කුරුසියෙහි මරපල්ලාය; මො
හුඅත කිසි වරදක් වට පෙනෙන්නේ
7. නැතැයි” ඔවුන්ට කීය. සුදෙව්වරු
ඔහුට උත්තර දෙමින්, “අපට වැඩ
සැමක් ඇත; තමා විසින්ම තමන්
දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාගෙයි කී
බැවින්, ඒ වැඩසැම මැව්ව ඔහු
8. මරනගට සුදුසුගයි” කීවේය. පි
9. ලාත් ඒ අසා වඩා හගව, නැවත
නවුසාලාවට ඇතුල්ව, “සුබකොත

නිත්දැයි” ගේසුස්වහන්සේට කීගේ
ය. ගේසුස්වහන්සේ ඔහුට කිසි උත්
10. තරයක් දුන්නේ නැත. එකල පි
ලාත්, “සුබ මට කළාකරන්නේනැද්
ද? සුබ කුරුසියෙහි ඇතහැසුවටද
මුදත්වද මට බලය ඇති බව දන්
සේ නැද්දැයි” උත්වහන්සේට කීය.
11. ගේසුස්වහන්සේ උත්තර දෙ
මින්, “උඹන් සුබට නොදෙනලද්
දේනම්, මට විරුඔව සුබට කිසි බල
ගක් නැත; එහෙයින් මා සුබට පාවා
දුන් නැතැත්තාව වැඩි මහත් පව්
12. ඇත්තේයයි” කීසේක. එතැන්
පටන් පිරාත් උත්වහන්සේ මුදත්ව
ගෙවීය. සුමුත් සුදෙව්වරු, මොරග
සමින් “මොහු මිදුවොත් සුබකාසිසර්
ගේ මිත්‍රයානොවේය. ගෙවැත්තමාව
රජ කරගනිනම්, ඔහු කාසිසර්ව විරු
බව කළාකරන්නේයයි” කීවොය.
13. පිරාත් ඒ බස් අසා, ගේසුස්ව
හන්සේ පිටතට අරගෙන, හෙබ්බු
හාහාවෙන් ගබ්බතාගෙයි කිහිප
ගල්ලාලිනම් ඉබිමේ නවු අසනගෙයි
14. ඉදගත්තේය. එවිට පාස්කු මංග
ල්ලය සුදනම්කරන දවසේ හටවති
පැය පවසාමි. එවිට ඔහු, “සුබලා
සේරජ බලාපල්ලාගයි” සුදෙව්වන්ට
15. කීය. සුමුත් ඔවුන්, මොරගසමින්
“ඔහු අහස්කලමැනව; අහස්කල
මැනව; ඔහු කුරුසියෙහි ඇතහැසුව
මැනවයි” කීවේය. පිරාත්ද, “සුබලා
ගේ රජ කුරුසියෙහි ඇතහැසුවදැයි”
ඔවුන්ගෙන් ඇසුරෙහි. එවිට නායක
පුජකගේ උත්තර දෙමින්, “කාසි
සර් මිස අපට වෙහ රෙන්නැතැයි”
16. කීවේය. එකල ඔහු ගේසුස්ව
හන්සේ කුරුසියෙහි ඇතහැසුව
ලබනපිනිස ඔවුන්ට පාවාදුන්නේය.
එවිට ඔවුන් ගේසුස්වහන්සේ අල්බා
ගෙන ගියේය.

17. උත්වහන්සේ තමාගේ
කුරුසිය උසුලාගෙන හෙබ්බු හා
හාවෙන් ගොල්ලොනාගෙයි කිහිප

ලද ඉස්කවලඝාතයට පිටත්ව ගිය
 18. සේක. එහිදී යෙසුස්වහන්සේ
 මැදිකොට, උන්වහන්සේගේ දෙපැ-
 තෙන් උන්වහන්සේ සමග වෙහෙත්
 දෙන්නෙක් කුරුසියෙහි ඇහැකු
 19. වෝග. තවද පිලාත් පත්‍ර
 ගත් ලියා කුරුසියෙහි තැබීය. ඒ පත්‍ර
 ගේ, “මේ යුදෙව්වන්ගේ රජවූ නාස-
 රුත් යෙසුස්ගේ” ලියනලද්දේය.
 20. යෙසුස්වහන්සේ කුරුසියෙහි
 ඇහැකු ඝාතය සුවරට සම්ප-
 බැවින්, යුදෙව්වන්ගෙන් බොහෝ
 දෙනෙක් ඒ පත්‍රය කිවෝය.
 ඒ පත්‍රය හෙබ්‍රෙවු ග්‍රීක් ලතින්
 යන භාෂාවලින් ලියා තිබුනේය.
 21. එවිට යුදෙව්වන්ගේ නායක පූජ-
 කයෝ කථාකොට, “යුදෙව්වන්ගේ
 රජයෙහි නොලියා, මම යුදෙව්වන්ගේ
 රජයෙහි, ඔහු විසින් කිහිපලද්දේයෙහි
 ලිව්වමැනවයි” පිලාත්ට කීවෝය.
 22. පිලාත් “මම ගමන් ලිවීමද, ඒක
 23. ලිවීමයි” කීයේය. හේවාරෝ
 යෙසුස්වහන්සේ කුරුසියෙහි ඇහ-
 හැකුකල, උන්වහන්සේගේ වහු
 අරගෙන, එක එක හේවාරාට එක
 එක කොටස බැහින් සතර කොට
 සත් කලෝය. උඤ්ඤන්ගේ ගට
 ඇඳුමද ගත්තෝය. ඒ ඇඳුම නොම-
 හා උඩ පටන් මුළුල්ලම විශ්වා තිබු
 24. නේය. එබැවින් “මේක නොහි-
 රා කාට වේදෙහි දැනගන්නා පිණිස
 දුදු දමමුගයි” ඔවුනොවුන් කීවෝය.
 මෙසේවූහ “මාගේ වහු ඔවුන්අත-
 රේ බෙදා, මාගේ ඇඳුම පිණිස දුදු දුමු
 වෝගයි” යන ලියවිලි සම්පූර්ණ
 වෙහෙපිණිසය. එහෙයින් හේවාරෝ
 25. මෙලෙසකලෝය. තවද යෙසුස්ව-
 හන්සේගේ මැනිගේද, මැනිගේගේ
 සහෝදරවූ කෙලයෝමාගේ භාග්‍යාවූ
 මරියාද, මන්දලාගේ මරියාද, උඤ-
 ඤන්ගේ කුරුසිය ලඟ සිටියේය.
 26. එවිට යෙසුස්වහන්සේ ලඟ සිටි-
 නොවූ තමන්ගේ මැනිගේද, තමන්

විසින් දේවකරනලද හෝලයාද
 දුක, “සත්‍රිග, සුබේ පුත්‍රයා බලාපත්
 නැයි” තමාගේ මැනිගේට කියා
 27. “සුබේ මැනිගේ බලාපත්
 නැයි” හෝලයාට කීසේක. එමේ
 ලෙහි පටන් ඒ හෝලයා තමාගේ
 28. ගෙදරට ඇ පිලිගත්තේය. ඉන්
 පසු යෙසුස්වහන්සේ දුන් සියල්ල
 තීන්දුවූන බව දුක, ලියවිල්ල සම්-
 පූර්ණවෙහෙ පිණිස, “පිපාස ඇත්
 29. නෙමිනි” කීසේක. එවිට කාන්-
 ගෙන් පිරුණු භාජනයක් එහි තබා
 තිබුනේය. ඔවුන් මුදු ගත්තත් කාන්-
 ගෙන් පොවා, හිසොප්දඩක බැඳ,
 උන්වහන්සේගේ මුඛයට දික්ක
 30. ලෝය. යෙසුස්වහන්සේ කාන්-
 ගෙන් “තීන්දුවූනෙගයි” කියා,
 හිස නවා ප්‍රාන්ත පාටාදුන්
 සේක.

31. ඒ දවස සුදනම්කරන දවස
 බැවින්, සබත් දවසේ ශරීර කුරුසි-
 යෙහිම නොතිබෙන පිණිස, ඔවුන්
 ගේ කෙඩා බිදවා ඔවුන් අහස්කර
 වන්ට, යුදෙව්වරු පිලාත්ගෙන් ඉල්ලී
 32. වෝග. මක්නිසාද ඒ සබත්දවස
 මහත් දවසක්ය එකල හේවාරෝ ඇ-
 වීත්, උඤ්ඤන්ගේ සමග කුරුසියෙහි
 ඇහැකුකලද පලවූවෙහිගාගේ සහ
 33. අනිකාගේත් කෙඩාබිත්තේය. සු-
 මුත් ඔවුන් යෙසුස්වහන්සේ ලඟට ඇ-
 වීත්, උඤ්ඤන්ගේ මල බව දුක, උන්-
 වහන්සේගේ කෙඩා බිත්තේ නැත.
 34. තවද හේවාරිත්ගෙන් එකෙක්
 හෙල්ලයකින් උඤ්ඤන්ගේගේ ඇල
 පතට ඇත්තේය; එවිල්ල ලේත් ව
 35. ගුරත් එයින් පිටත්වූනේය. ඒ දුටු
 තැනැත්තෝ එයට සාක්ෂි දුන්නේය;
 ඔහුගේ සාක්ෂි සැබෑය; සුබලා අද
 හන පිණිස, ඔහු සැබැව් කියන බව
 36. ඔහුම දන්නේය. මේ සිබවූහ,
 “උඤ්ඤන්ගේ ඇටවලින් එකක්
 වත් බිඳිනු නොලැබෙගයි” ලියා
 තිබුන ලියවිල්ල සම්පූර්ණවෙහෙ

37. පිනිසය. නැවතත්, “ඔවුන් විසින් අත්නාලද තැනත්වහන්සේ බලනවා ඇතැයි” වෙත ලියවිල්ලක කියා තිබෙන්නේය.

38. ඉන්පසු යුදෙව්වන්ට හසින් රහසින් යෙසුස්වහන්සේට ගෝලවූ, අර්මානගෙහි ගෝසැප් යෙසුස්වහන්සේගේ මිනිසු ගෙනියන පිනිස, පිලාත්ගෙන් ඉල්ලීම; පිලාත් අවසර දුන්නේය. එහෙයින් ඔහු ඇවිත්, යෙසුස්වහන්සේගේ මිනිසු ගෙන

39. ගියේය. පලමුවෙන් යෙසුස්වහන්සේ ලඟට රුච්ඡගෙහි ආවාටු නිසා දේවුන්ද ගැහැරුණ මිනිසු අතිල් රත් තල්සියයක් පවත අරගෙන ආයේය.

40. එකල ඔවුන් යෙසුස්වහන්සේගේ මිනිසු අරගෙන, යුදෙව්වරුන් තැන්පත්කරන සිරිගේ හැසිරීමට සුවද බඩු සමග රෙදිවලින් වෙළ

41. වෙරේය. උනිහන්සේ කුරුසියෙහි ඇතහැකු ස්ථානයෙහි උගනක් විය. ඒ උගනෙහි කවදවත් කවුරුවත් නොතැබුවාටු අළුත් සොහොන්

42. ගෙයක් තිබුනේය. යුදෙව්වරුන්ගේ සුදුකම් කරන දවස බැවින්ද, ඒ සොහොන් ගෙය සම්පිප බැවින්ද, යෙසුස්වහන්සේ එහි තැබුවේය.

20. පරිච්ඡේදය. සතියේ පලමුවෙනිද අළුතම වේලේ, මන්දලාගෙහි මරියා අපුර තිබෙද්දීම සොහොන්ගේ ලඟට ගොස්, සොහොන් ගෙයින් ගල අහක්කොට තිබෙන බව

2. දුටුවාය. එවිට ඇ සිමොන් පේත්රුස්ලඟටද, යෙසුස්වහන්සේ විසින් පේත්රුස්ලඟටද අනිත් ගෝලයා ලඟටද දුටුවහන ගොස්, “ආමිනිහන්සේ සොහොන් ගෙයින් අහක්කොට ගෙනගොස්, කොතන තැබුවේද නොදනිමුයි” ඔවුන්ට කීවාය.

3. එකල පේත්රුස් සහ අනිත් ගෝලයා සොහොන් ගේ ලඟට ගත්ව

4. පිටනු, දෙකනම එක දිව්වේය.

අනිත් ගෝලයා පේත්රුස්ට ඉස්සරින් වඩා හතින දිවගොස්, පලමුකොට

5. සොහොන්ගෙය ලඟට පැමිණ, නැමී බලා එහි තබනලද රෙදි දුටුයේය. එසේ කුමුත් ඇතුලට ගියේ නැත.

6. එවිට සිමොන් පේත්රුස් ඔහු පස්සේ සොහොන් ගෙව ඇතුල්ව, රෙදි

7. තබා තිබෙන බවද, උත්වහන්සේගේ හිස වට වෙළු රෙදිකඩ ඇසුම් සමග නැතිව වෙන තැනක තනිම අකුලා තබා තිබෙන බවද

8. දුටුයේය. එකල පලමුකොට සොහොන් ගෙය ලඟට ආවාටු ඒ අනිත් ගෝලයාද ඇතුල්ව, බලා ඇදහූ

9. යේය. මක්නිසාද, “උනිහන්සේ මලවුන්ගෙන් නැගිවිත්ව යුතුයයි” ලියනලද ලියවිල්ල ඒතාක්කල් ඔ

10. වූත් දැනගොගත්තෝය. එවිට ගෝලයෝ තමතමන්ගේ ගෙවලට

11. නැවත ගියෝය. කුමුත් මරියා සොහොන් ගෙය ලඟ පිටත හඬමින් සිටියාය. හඬන්නාවූ ඇ නැමී සො

12. හොන් ගෙය බලා, යෙසුස්වහන්සේගේ මිනිසු තබනලද ස්ථානයෙහි සුදු වස්ත්‍ර හඳුනාලද දේවදූතයෝ දෙන්නෙක්, එකෙක් හිස ලඟද

එකෙක් පාද ලඟද, ඉන්න බව දුටු

13. වාය. ඔවුන්, “භක්‍රිය, මක්නිසා හඬන්නිදයි” ඇට කීවේය. ඇ,

“මාගේ ආමිනිවහන්සේ අහක්කොට ගෙන, කොතන තැබුවේද යයි නොදන්න නිසායයි” කීවාය.

14. ඇ වෙසේ කියා ආපසු හැරී, යෙසුස්වහන්සේ සිටින බව දුටුවාය. කුමුත් යෙසුස්වහන්සේ බව දැන

15. ගත්තේ නැත. යෙසුස්වහන්සේ, “භක්‍රිය, මක්නිසා හඬන්නිද? කවිඳු සොයන්නිදයි” ඇට කීයේය. ඇ

උගන්ගොව්වාගයි සිතා, “ආමිනි, කුඩ විසින් උත්වහන්සේ ගෙනගත ලද්දෙනම්, උත්වහන්සේ කොතන තැබුවේදයි මට කිව්වැනව; එවිට මම උනිහන්සේ ඉවත්කොට ගෙන

16. ගම්බි” කීවාය. යෙසුස්වහන්සේ, “මරියා” කියා ඇට කීයේක. ඇතැරි, “රබ්බොනි” උනුවහන්සේට කීවාය. රබ්බොනි ගනු ආවාරිති ගන

17. අතීති. යෙසුස්වහන්සේ, “මට අනුතවන්සට එපාය; මන්තිසාද මාගේ පියානන්වහන්සේගේ උතට තවම නොනැංගෙමි. නුමුත් මාගේ සහෝදරයන් උතට ගොස්, ‘මම මාගේ පියානන්වහන්සේද නුබලාගේ පියානන්වහන්සේද, මාගේ දෙවියන්වහන්සේද නුබලාගේ දෙවියන්වහන්සේද උතට නතීමි’” ඔවුන්ට කියාපත්

18. නැති” ඇට කීයේක. මන්දලාගෙහි මරියා ගොස්, තමා විසින් ස්වාමීන්වහන්සේ දුටු බවද, උන්වහන්සේ විසින් මෙසේ තමාට කී බවද, හෝලයන්ට දන්නුමාය.

19. සතියෙහි පලමුවෙනිවු එමද සවස, හෝලයෝ එක්ව සිටි නැත්ති. යුදෙව්වන්ට හසින් දෙරවල් වැසු කල්හි, යෙසුස්වහන්සේ ඇතින් මැද සිට, “නුබලාට සමාදානය මේවයි”

20. ඔවුන්ට කීයේක. උන්වහන්සේ මෙසේ කියා, තවන්වහන්සේගේ අත්ද ඇලයද ඔවුන්ට දක්වූයේක. එවිට හෝලයෝ ස්වාමීන්වහන්සේ

21. දැක සන්තෝසවුනෝය. යෙසුස්වහන්සේ, “නුබලාට සමාදානය මේවයි” ඔවුන්ට නැවත කියා, “පියානන්වහන්සේ මා එවූයේම, මම

22. නුබලා ගවමි” කීයේක. උන්වහන්සේ මෙසේ කියා ඔවුන් දෙසට නුග්ම ගෙලා, “නුබාත්මය ඉවසාපල්

23. ලාය. ගම් කෙනෙකුගේ පච්ඡාබලා වූදනවානම්, ඒවා ඔවුන්ට මිදෙනු ලැබේ; ගම් කෙනෙකුගේ පච්ඡාබලා බඳිනවානම්, ඒවා බඳිනු ලැබේ” ඔවුන්ට කීයේක.

24. යෙසුස්වහන්සේ ආකල, දෙලසහෙන් එකෙන්වූ දිවුළුකම් හෝමස් ඔවුන් සමග සිටියේ නැත.

25. එහෙයින් අතින් හෝලයෝ,

“ස්වාමීන්වහන්සේ දුටුවුයයි” ඔහුට කීවේය. නුමුත් ඔහු කියනුයේ, “උන්වහන්සේගේ අත්වල ඇත ගැසු උතුන නොදැක ඇත ගැසු උතු දෙක් මාගේ ඇතිල්ල නොබහා, උන්වහන්සේගේ ඇලයෙහි මාගේ අත නොබහා, නොඅදහමි” ඔවුන්

26. ට කීය. අවදවසකට පසු උන්වහන්සේගේ හෝලයෝ නැවත ගේ ඇතුලෙහි සිටියෝය; හෝමස්ද ඔවුන් සමග සිටියෝය. දෙරවල් වැසු කල, යෙසුස්වහන්සේ ඇතින් මැද සිට, “නුබලාට සමාදානය මේවයි”

27. කීයේක. එකල උන්වහන්සේ, “නුබෙ ඇතිල්ල මෙහි දිගුකොට, මාගේ අත් බලා, නුබෙ අත මෙහි දිගුකොට මාගේ ඇලයෙහි බහා, අවිස්වාස නොකොට අදහා ගනින්

28. නැති” හෝමස්ට කීයේක. හෝමස් උත්තර දෙමින්, “මාගේ ස්වාමීනි, මාගේ දෙවියනි” උන්වහන්

29. සේට කීය. යෙසුස්වහන්සේ, “හෝමස්, නුබ මා දුටු බැවින් අදහ ගත්තේය; නොදැක අදහන්හෝවා සනාචන්තයෝයයි” ඔහුට කීයේක.

30. මේ පොතේ කොළියනලද වෙනත් බොහෝ ආශ්චර්යයන් යෙසුස්වහන්සේ තවත් හෝලයන්

31. ගේ ඉදිරියේ කලයේක. නුමුත් යෙසුස්වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්වූ ක්‍රිස්තුස්යයි නුබලා අදහ ගන්නා පිනිසද, අදහගෙන උන්වහන්සේගේ නාමයෙන් ජීවනය

ලබන පිනිසද, මේවා ලියනලද්දේය.

21. පරිච්ඡේදය. ඉන්පසු යෙසුස්වහන්සේ තිබේරියස්නම්බු වූද අද්දරදී, හෝලයන්ට තවත් නැවත දක්වූ

2. යේක. ඒ දක්වීම මෙසේ විය. සිමොන් පේත්‍රස්ද, දිවුළුකම් හෝමස්ද, ගලිලයේ කානාහිවූ කනාහි ගෙල්ද, සෙබදියෝ පුත්‍රයෝද, තවත් හෝලයෝ දෙත්තෙන්ද එක්ව

3. සිව්වැන්න. සීමොන් පෙත්‍රස්ද
 “මසුන් අල්ලන්නට ගමිනි” ඔවුන්ට
 කීයේය. ඔවුන්ද “අපිත් කුඩා සමග
 ගමුයයි” ඔහුට කීවේය. ඔවුන් එව
 ලේම පිටත්ව ගොස්, නැවට නැගු
 නෝය; කුමුත් ඒ රැහිගෙහි කිසිවක්
 4. ඇල්එළි නැත. පහන්වූකල
 රේසුස්වහන්සේ වෙරලෙහි සිටියේ
 ක; කුමුත් ගෝලයෝ රේසුස්වහන්
 5. සේයයි දනගත්තේ නැත. එකල
 රේසුස්වහන්සේ, “දැවෙහි, කුඩලා
 ලඟ කන්නට මොකවත් තිබේදැයි”
 ඔවුන්ගෙන් ඇසුයේය. ඔවුන්ද
 6. “නැතැයි” කීවේය. එවිට උන්
 වහන්සේ, “නැවේ දකුණු පැත්
 තෙක් දල දමමොත් අසුවේයයි”
 ඔවුන්ට කීයේය. ඔවුන් එසේ දල
 දමා, මසුන් බොහෝ බැවින් ආද
 7. ගත්ව නොහැකිවුවේය. එවිට
 රේසුස්වහන්සේ ප්‍රේමකල ගෝල
 යා පෙත්‍රස්දට කථාකොට, “ඒ ඥා
 මින්වහන්සේයයි” කීය. සීමොන්
 පෙත්‍රස් ඒ ඥාමින්වහන්සේගෙහි අසා,
 තමන් ඇසුම් නැතුව සිටී බැවින්
 සළුව බැඳගෙන, මුදට පැත්තේය.
 8. අනිත් ගෝලයෝ මසුන් සමග
 දල ආදායන, මැදවත් ආවේය.
 මක්නිසාද, ඔවුන් වෙරලින් රියන්
 දෙසියකට වඩා දුර නොවී සිටියෝය.
 9. ඔවුන් ගොඩබැස්සකල, එහි ගීනි
 අතුරුද ඒ පිට මසුන් තිබෙන බවද
 10. ගෙවීද දුටුවේය. රේසුස්වහන්
 සේ, “කුඩලා දන් ඇල්ඒ මසුන්
 ගෙන් ගෙනෙල්ලායයි” ඔවුන්ට
 11. කීයේය. සීමොන් පෙත්‍රස් හැරී
 ගොස්, එකසිය පනස්තුන්දෙනෙක්
 මග මසුන්ගෙන් පිරිසු දල වෙරලට
 ආද්දේය. එපමන තිබෙද්දීත් දල
 12. ඉරුනේ නැත. රේසුස්වහන්සේ
 කථාකොට, “ඇවිත් කාපල්ලායයි”
 ඔවුන්ට කීයේය. උන්වහන්සේ ඥා
 මින්වහන්සේගෙහි දන, ගෝලයන්
 ගෙන් කිසිවෙක්වත්, “බබ්වහන්සේ

කවුදැයි” උන්වහන්සේගෙන් අහන්
 13. නව හතුවුවේය. එවිට රේසුස්
 වහන්සේ ඇවිත්, ගෙවි අරගෙන
 ඔවුන්ට දී, එසේම මසුන් දුන්නේය.
 14. රේසුස්වහන්සේ මලවුන්ගෙන්
 නැතිව, ගෝලයන්ට තමන් දන්වූ
 මේ තුන්වෙනි වාරයය.
 15. ඔවුන් කැපසු රේසුස්වහන්
 සේ, “ගෝනාගේ පුත්‍රවූ සීමොන්,
 මොවුන් මට ප්‍රේමවෙනවාට වඩා
 කුඩා මා කෙරෙහි ප්‍රේම වන්නේදැයි”
 සීමොන් පෙත්‍රස්ට කීයේය. ඔහු
 “එසේය, ඥාමීනි, මම බබ්වහන්
 සේ කෙරෙහි ඥාන ඇති බව බබ්
 වහන්සේ දන්නාසේකැයි” උන්ව
 හන්සේට කීය. උන්වහන්සේ, “මා
 ගේ බැටළු පැවියන් පෝෂ්‍යකරප
 16. නොකැයි” ඔහුට කීයේය. නැව
 තත් දෙවෙනි වර, “ගෝනාගේ
 පුත්‍රවූ සීමොන්, කුඩා මා කෙරෙහි
 ප්‍රේම ඇද්දැයි” ඔහුට කීයේය. ඔහු,
 “එසේය, ඥාමීනි, මම බබ්වහන්
 සේ කෙරෙහි ඥාන ඇති බව බබ්
 වහන්සේ දන්නාසේකැයි” උන්ව
 හන්සේට කීය. උන්වහන්සේ “මාගේ
 බැටළුවන් ප්‍රවේශමකරපන්නැයි”
 17. ඔහුට කීයේය. තුන්වෙනි වර,
 “ගෝනාගේ පුත්‍රවූ සීමොන්, කුඩා
 මා කෙරෙහි ඥාන ඇද්දැයි” ඔහුට
 කීයේය. තුන්වෙනි වර, “මා කෙ
 රෙහි ඥාන ඇද්දැයි” රේසුස්වහන්
 සේ ඔහුට කී බැවින්, පෙත්‍රස් දුකට
 පැමින, “ඥාමීනි, බබ්වහන්සේ
 සියල්ල දන්නාසේය; මම බබ්වහන්
 සේ කෙරෙහි ඥාන ඇති බව බබ්
 වහන්සේම දන්නාසේකැයි” උන්ව
 හන්සේට කීය. රේසුස්වහන්සේද
 ඔහුට කියනසේය, “මාගේ බැටළු
 18. වත් පෝෂ්‍යකරපන්න. සැබව
 වත් සැබවක් කුඩම කියමි, කුඩා
 ගොවන කාලගේ කුඩා ඉහළම බැඳ
 ගෙන කැමති තැන්වල ආවිද්දේය;
 කුමුත් කුඩා මහළු කාලගේ කුඩා

අඟ දිගුකරන්නේය, වෙන එකෙන්
 සුඛේ ඉහළිය බැඳ, සුඛ නොකමැති
 නැතට ගෙන යනවා ඇතැයි” කී
 19. සේක. කවර මරනයකින් ඔහු
 දෙවියනිහත්සේ ගෞරවයට පමුණු
 වන්නේදැයි පෙන්වමින්, මෙසේ
 කීසේක. මෙසේ කියා, “මා පස්සේ
 වරෙන්තැයි” ඔහුට කීසේක.

20. එකල පේරුස් හැරී, යෙසුස්
 වහන්සේ ප්‍රේවඩ්, ගුණිගෝපනය
 හිදී උන්වහන්සේගේ ලැපැත්තේ
 හාත්සිට “සමාමිති, ඔබවහන්සේ පා
 වාදෙන්නා කවුදැයි” ඇසුවා වූ ගෝ
 21. ලයා පස්සේ එනවා දක, “සමා
 මිති, මොහුට කුමක් වන්නේදැයි”
 යෙසුස්වහන්සේගෙන් ඇසුරේය.
 22. යෙසුස්වහන්සේ “මම එනතුරු
 ඔහුගේ සිව්මට මම කැමතිනම්,

සුඛට මොකද? සුඛ මා පස්සේ
 23. වරෙන්තැයි” ඔහුට කීසේක. එ
 හෙයින් “ඒ ගෝලයා නොමිත්
 තේගයි” යන වචනය සඟෝදරයන්
 අතරේ පතලවී ගියේය. එසේ සුමුත්
 යෙසුස්වහන්සේ, “මම එනතුරු
 ඔහුගේ සිව්මට මම කැමතිනම්,
 සුඛට මොකදැයි” කීවා මිස, “ඔහු
 නොමිත්තේගයි” නොකීසේක.

24. මෙදේ ගැන සාක්ෂි දෙන්නාවූ
 මේ දේ ලිවූ ගෝලයා මෙය; ඔහුගේ
 සාක්ෂිය සැබෑයයි අපි දනිමුමි.
 25. යෙසුස්වහන්සේ විසින් කල
 වෙනත් බොහෝ කාරනා ඇත;
 ඒවා එකින් එක ලියනලද්දෙනම්,
 ලියනලද පොත් බරන්ට ලෝකයට
 බැරියයි සිතමි.